

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(588)

87. posiedzenie
Komisji Gospodarki Narodowej
w dniu 10 grudnia 2008 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy budżetowej na rok 2009 w częściach właściwych przedmiotowemu zakresowi działania komisji: Budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe; Podatki i inne wpłaty na rzecz budżetu państwa; Obsługa zadłużenia zagranicznego; Obsługa długu krajowego; Rezerwa ogólna; Rezerwy celowe; Gospodarka; Turystyka; Skarb Państwa; Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa; Wyższy Urząd Górniczy; Urząd Regulacji Energetyki; Komisja Nadzoru Finansowego; Najwyższa Izba Kontroli; Główny Urząd Statystyczny; Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów; Urząd Komunikacji Elektronicznej; Łączność; Gospodarka morską; Urząd Transportu Kolejowego; Transport; Budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa; a także przychodów i rozchodów budżetu państwa na 2009 r.; prefinansowania zadań przewidzianych do finansowania ze środków Unii Europejskiej; planu finansowego Agencji Rezerw Materiałowych; planu finansowego Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości; planu finansowego Polskiej Organizacji Turystycznej; planu finansowego Funduszu Reprywatyzacji; planu finansowego Funduszu Rekompensacyjnego; planu finansowego Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców; planu finansowego Funduszu Skarbu Państwa; planu finansowego Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej; planu finansowego Transportowego Dozoru Technicznego; plan finansowy Urzędu Dozoru Technicznego (druk senacki nr 388, druki sejmowe nr 1001, 1298, do druku 1298, 1298-A, do druku 1298-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 13 minut 05)

(Posiedzeniu przewodniczą przewodniczący Tomasz Misiak oraz zastępca przewodniczącego Kazimierz Kleina)

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Otwieram posiedzenie Komisji Gospodarki Narodowej.

W dniu dzisiejszym rozpoczynamy bardzo poważną debatę, dotyczącą budżetu na rok 2009. Posiedzenie będzie trwało blisko trzy dni, ponieważ dopiero w piątek zostanie ostatecznie uchwalone stanowisko komisji. Proces prac będzie przedstawiał się w sposób następujący. Komisja będzie rozpatrywała poszczególne wnioski komisji senackich, które będą ewentualnie wносиły do budżetu swoje merytoryczne poprawki, a na zakończenie procesu rozpatrywania poprawek poszczególnych komisji będziemy głosowali nad całym naszym stanowiskiem wraz z poprawkami, które uwzględnimy.

Chciałbym poinformować, że posiedzenia dotyczące budżetu z racji specjalizacji, wiedzy i umiejętności prowadził będzie pan senator Kleina, oczywiście na zmianę ze wszystkimi, bo to będzie dla nas dosyć trudny i pracowity okres, i będziemy mu proponowali bycie senatorem sprawozdawcą w sprawach budżetu.

Panie Senatorze, przekazuję panu głos.

(Przewodnictwo obrad obejmuje zastępca przewodniczącego Kazimierz Kleina)

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, zgodnie z dyspozycją pana przewodniczącego rozpoczynamy pracę nad budżetem.

Nie ma jeszcze pani minister Suchockiej.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Jednak poczekamy parę minut. Tak, tak.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze. W takim razie rozpoczynamy pracę nad budżetem. Zawsze robiliśmy tak, że na początku przedstawiane były generalne uwagi dotyczące budżetu. W tej sytuacji...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze.

Proszę państwa, w takim razie dzisiaj omawiamy poszczególne części budżetu, zgodnie z propozycją, którą państwo otrzymaliście.

Witam bardzo serdecznie, witam panów ministrów i wszystkich pracowników Ministerstwa Finansów. W tej części posiedzenia naszej komisji będziemy rozpatrywali część 19, załącznik nr 3, część 77, część 78, część 79, część 81, część 83, załączniki nr 7 i nr 14 oraz załączniki nr 15, nr 12 i nr 6.

Pierwsza z omawianych części dotyczy budżetu, finansów publicznych i instytucji finansowych.

Proszę bardzo, kto z panów będzie ją prezentował?

Bardzo proszę.

Dyrektor Generalny w Ministerstwie Finansów
Mirosław Adamczyk:

Szanowni Państwo!

Mirosław Adamczyk, dyrektor generalny w Ministerstwie Finansów.

Część 19 budżetu państwa to część, w której ujmowane są dochody i wydatki związane z działalnością urzędu ministra finansów i podległych mu jednostek, jednostek administracji podatkowej, służb kontroli podatkowej, służb celnych, wydatki związane z działalnością jednostek budżetowych i innych form organizacyjnych gospodarki pozabudżetowej.

Projekt ustawy budżetowej w przedstawianej państwu części w zakresie planu dochodów i wydatków, planowanych środków na wynagrodzenia, planów finansowych form gospodarki pozabudżetowej wydaje się być planem realnym do wykonania. W naszej ocenie zasługuje na akceptację.

Projekt budżetu w części 19 przewiduje dochody budżetowe w wysokości 2 miliardów 638 milionów zł, które w stosunku do planu dochodów w roku 2008 wzrastają o 0,2%, i wydatki budżetowe, zaplanowane w wysokości 5 miliardów 421 milionów zł, które w stosunku do roku 2008 wzrastają o 5,5%, w tym znajdują się wydatki majątkowe na poziomie 233 milionów zł. W projekcie wydatków budżetowych na 2009 r. 116 milionów zł stanowi finansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej.

Jeżeli chodzi o wydatki budżetowe, to przede wszystkim należy powiedzieć, że w tych wydatkach w stosunku do 2008 r. poziom świadczeń maleje o 6,6%, a poziom wynagrodzeń osobowych wzrasta o 10%, dokładnie o 10,5%. Wzrost ten wynika przede wszystkim ze wzmocnienia motywacyjnego systemu uposażeń i wynagrodzeń w Służbie Celnej, co jest skutkiem przyjętego programu modernizacji Służby Celnej na lata 2009–2011 oraz powszechnej podwyżki wynagrodzeń o 2%, wynikającej z waloryzacji. Mamy tu również do czynienia z przesunięciem z wydatków bieżących do wynagrodzeń planowanych kwot związanych z wpłatami na PFRON. Jeśli chodzi o wydatki budżetowe w tej części, to należy jeszcze powiedzieć, że pochodne od wynagrodzeń wzrastają o 10,2%, wydatki bieżące maleją o 10,9%, w tym wydatki majątkowe maleją o 17%, zaś dotacje pozostają na poziomie z roku 2008.

W projekcie ustawy budżetowej na rok 2009 na sfinansowanie działalności jednostek podległych i centrali Ministerstwa Finansów zaplanowano wydatki bieżące w wysokości 5 miliardów 40 milionów zł, z czego 3 miliardy 710 milionów zł stanowią wynagrodzenia przy zakładanym poziomie sześćdziesięciu siedmiu tysięcy siedmiuset dwunastu etatów. Pozostałe wydatki bieżące wraz z pochodnymi od wynagrodzeń to kwota 1 miliarda 329 milionów zł.

Wydatki majątkowe bez środków Unii Europejskiej dla resortu finansów na rok 2009 zaplanowano w wysokości 202 milionów zł. Jeżeli chodzi o wydatki majątkowe, chciałbym dodać, że w obszarze budownictwa inwestycyjnego praktycznie nie zostały zaplanowane żadne nowe zadania z uwagi na poziom środków. W związku z tym to, co robimy, to, co będziemy robić, to, co chcemy robić w roku 2009, to tylko i wyłącznie kontynuacja dotychczas realizowanych zadań, piętnastu zadań na łączną kwotę 87 milionów zł, w tym dwunastu zadań na potrzeby administracji skarbowej, dwóch na potrzeby kontroli skarbowej i jednego na potrzeby administracji celnej. W centrali Ministerstwa Finansów zaplanowano kontynuację budowy centrum przetwarzania danych oraz niewielkie prace modernizacyjne w samym gmachu urzędu ministra finansów.

Myślę, że w sprawie modernizacji Służby Celnej pan minister Kapica będzie w stanie odpowiedzieć na wszystkie państwa szczegółowe pytania. Z mojej strony tylko ogólna uwaga. Na rozpoczęcie zadań realizowanych w ramach tego programu modernizacji na lata 2009–2011 zaplanowano kwotę 83 milionów zł, w tym w zakresie inwestycji budowlanych jest dziewiętnaście zadań i kwota 29 milionów zł, a na zakupy inwestycyjne kwota niespełna 54 milionów zł.

To byłyby ogólne uwagi o poziomie dochodów i wydatków w części 19. Gdyby były jakieś pytania ze strony państwa, to bardzo uprzejmie proszę, tak jak powiedziałem, jest również pan minister Kapica. Bardzo istotnym elementem naszego budżetu w roku 2009 jest rozpoczęcie realizacji programu modernizacji Służby Celnej, w związku z tym wszelkie szczegółowe informacje na ten temat z pewnością będziecie mogli państwo uzyskać. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Czy ze strony panów senatorów, państwa senatorów są może pytania do pana dyrektora generalnego, do pana ministra?

Panie Dyrektorze, czy budżet w części 19 uległ istotnym zmianom w stosunku do pierwotnego projektu przedłożenia rządowego podczas prac Sejmu?

(Dyrektor Generalny w Ministerstwie Finansów Mirosław Adamczyk: Nie, Panie Przewodniczący.)

Zatem ta część nie uległa zmianie?

(Dyrektor Generalny w Ministerstwie Finansów Mirosław Adamczyk: Nie, nie uległa zmianie.)

Nie uległa zmianie. Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, mielibyśmy prośbę o informację na temat środków przeznaczonych na modernizację i zmiany w służbach celnych. Czy mógłby pan nam to przedstawić i powiedzieć, czy środki przewidziane na ten cel pokrywają potrzeby?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Jacek Kapica:

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

We wrześniu tego roku rząd przyjął Program modernizacji Służby Celnej w latach 2009–2011, dostrzegając potrzebę wzmocnienia Służby Celnej w obszarze wynagrodzeń, sprzętu do kontroli i infrastruktury. Postaram się odnieść do tego po kolei.

Do stycznia tego roku mnożnik kwoty bazowej dla funkcjonariuszy Służby Celnej był na poziomie 1,91 i był to najniższy mnożnik kwoty bazowej wśród służb mundurowych, który sprawiał, że wynagrodzenia były niższe niż wynagrodzenia w administracji podatkowej. Rząd uznał za zasadne podwyższenie mnożnika kwoty bazowej do takiego, jaki jest w Straży Granicznej, i w przyszłym roku mnożnik kwoty bazowej osiągnie wysokość 2,5. Po wzroście wynagrodzeń w tym roku obecny mnożnik kwoty bazowej jest na poziomie 2,1, a w przyszłym roku osiągnie on wysokość 2,5 i będzie to taki poziom, jaki obecnie obowiązuje w odniesieniu do funkcjonariuszy Straży Granicznej. W związku z tym jest to wyrównanie do poziomu obowiązującego w Straży Granicznej z rocznym opóźnieniem. Z tego powodu kwota przewidziana na wzmocnienie motywacyjnego systemu poszczególnych wynagrodzeń jest w przyszłym roku tak duża. Wynika to nie tyle ze wzrostu procentowego, ile z dystansu, jaki do tej pory dzielił funkcjonariuszy Służby Celnej od funkcjonariuszy Straży Granicznej czy nawet od pracowników administracji skarbowej.

Wydatkowanie tych środków jest powiązane z ustawą o Służbie Celnej, którą 2 grudnia przyjęła Rada Ministrów, a która w najbliższych dniach trafi do Sejmu. Myślę, że zaczniemy nad nią pracę w styczniu, a w lutym trafi ona również do senackiej Komisji Gospodarki Narodowej. Są to środki przede wszystkim na instrumenty motywacyjne, dodatki szczególnie za warunki pełnienia służby i za wyniki w służbie. Elementem dodatkowym są regulacje wynagrodzeń w tych obszarach, w których jest bardzo duże zróżnicowanie na takich samych stanowiskach. Są to również środki na przeprowadzenie procesu ucywilnienia, tak jak w innych służbach, gdzie część stanowisk jest przewidziana do obsady przez pracowników cywilnych.

Jeśli chodzi o wydatki na sprzęt do kontroli, sprzęt transportowy czy laboratoryjny, są to środki wynikające z funkcjonującego w Służbie Celnej systemu zarządzania infrastrukturą MACHINA, w ramach którego przedkładane są wszelkie potrzeby, a te, które zostały tu wpisane, stanowią tak naprawdę realizację połowy zadeklarowanych potrzeb. Ja tylko pragnę zwrócić państwa uwagę na to, że na przyszły rok zaplanowane są 42 miliony na zakup, wymianę i modernizację sprzętu do kontroli, z tego 30 milionów pochłonie zakup jednego rentgena do prześwietlania wagonów kolejowych. Tyle kosztuje bezinwazyjny sprzęt rentgenowski do kontroli pociągów. Na dziś nasza granica nie jest odpowiednio zabezpieczona w tym obszarze. Jest to drogi sprzęt, ale jest to sprzęt, który jest niezbędny, jeżeli chcemy zachować płynność na granicy. W tym przypadku są to zakupy sprzętu rentgenowskiego kolejowego. W dalszych latach, w przyszłym roku będą to zakupy sprzętu rentgenowskiego do prześwietlania samochodów ciężarowych i paczek, przesyłek, ponieważ coraz częściej identyfikujemy przemyt w obrocie pocztowym czy paczkarskim. Na zakupy i wymianę sprzętu laboratoryjnego przewidziana jest drobna kwota, wynika ona z potrzeby doposażenia i wymiany sprzętu laboratoryjnego w laboratoriach celnych. Dalej, wymiana sprzętu transportowego. Chodzi o wymianę sprzętu sprzed 2000 r., czyli pojazdów, które mają po osiem i dziesięć lat.

W przypadku modernizacji użytkowanych obiektów skoncentrowaliśmy się na obiektach przy granicy wschodniej. Za obiekty na granicy odpowiada wojewoda w ramach budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, ale ponieważ infrastruktura graniczna po polskiej stronie i po stronie sąsiada jest nieadekwatna, z tego

powodu istnieje konieczność zapewnienia odpowiednich miejsc parkingowych, postojowych czy terminali celnych przed przejściami granicznymi. Dlatego w ramach budowy i modernizacji użytkowanych obiektów zaplanowane są inwestycje w takie lokalizacje, jak Przemysł przed przejściem w Medyce, Tomaszów Lubelski przed przejściem w Hrubieszowie, Zamość, także dokończenie podjętych już i obecnie realizowanych inwestycji, na przykład w Pruszkowie, gdzie znajduje się centrum obsługi celnej w zasadzie dla całej Warszawy. Tyle w skrócie, jeśli chodzi o umotywowanie wydatków na program modernizacji Służby Celnej. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo panu ministrowi.

Mam prośbę do panów senatorów o niekontynuowanie rozmów w trakcie referowania zagadnień, bo to niezwykle przeszkadza osobom referującym. Jeżeli ktoś ma potrzebę podyskutowania, porozmawiania, to na momencik można wyjść na zewnątrz, tam przedyskutować, uzgodnić wszystkie kontrowersyjne sprawy i wrócić. Dzięki temu będzie się nam pracowało płynniej, łatwiej i może nawet szybciej.

Proszę bardzo, czy są pytania do pana ministra, do pracowników ministerstwa?

Była także przewidywana pewna reorganizacja i zmiany strukturalne w służbach skarbowych. Czy tu przewiduje się jakieś zmiany i czy w związku z tym w budżecie te sprawy zostały wystarczająco uwzględnione, czy też wycofano się na przykład z tych zmian organizacyjnych?

**Dyrektor Generalny w Ministerstwie Finansów
Mirosław Adamczyk:**

Panie Przewodniczący, te zmiany są jeszcze rozważane, są one na etapie wstępnych założeń. Gdyby takowe były, to z pewnością pan minister Parafianowicz byłby uprzejmy je tu przedstawiać. W tej chwili nie ma nic takiego, co przynosiłoby skutki w 2009 r.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, czy są jeszcze pytania dotyczące części 19?

Skoro nie ma, to możemy przejść do omówienia załącznika nr 3, który obejmuje przychody i rozchody budżetu państwa na rok 2009.

Proszę bardzo, pan dyrektor będzie mówił na ten temat?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Załącznik nr 3.

Proszę bardzo.

**Dyrektor Departamentu Długu Publicznego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Marczak:**

Dzień dobry.

Piotr Marczak, dyrektor Departamentu Długu Publicznego.

Załącznik nr 3 dotyczy przychodów i rozchodów związanych z finansowaniem potrzeb pożyczkowych budżetu państwa. Na te potrzeby w 2009 r. składa się deficyt budżetu państwa w wysokości niespełna 18,2 miliarda zł, ujemne saldo przychodów z prywatyzacji i ich rozdysponowania w kwocie 15,9 miliarda zł oraz ujemne saldo prefinansowania zadań realizowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej w kwocie niespełna 3,8 miliarda zł. Łącznie potrzeby pożyczkowe netto budżetu państwa kształtują się w 2009 r. na poziomie 39,1 miliarda zł wobec prawie 42,7 miliarda zł w 2008 r.

Na sfinansowanie deficytu budżetowego, ujemnego salda przychodów z prywatyzacji i ich rozdysponowania oraz ujemnego salda prefinansowania w łącznej kwocie 37,8 miliarda zł złożą się dodatkowo saldo finansowania ze źródeł krajowych w kwocie prawie 32,3 miliarda zł oraz dodatkowo saldo finansowania zagranicznego w kwocie prawie 5,8 miliarda zł. Saldo finansowania ze środków krajowych tworzą głównie następujące pozycje: dodatnie saldo sprzedaży wykupu skarbowych papierów wartościowych w wysokości 32,7 miliarda zł, ujemne saldo udzielonych pożyczek w wysokości nieco ponad 400 milionów zł i ujemne saldo środków na rachunkach budżetu państwa w wysokości niecałych 60 milionów zł. Saldo finansowania ze źródeł zagranicznych obejmuje dodatkowo saldo sprzedaży i wykupu obligacji skarbowych w wysokości 5,9 miliarda zł, dodatnie saldo kredytów otrzymanych w wysokości niecałych 800 milionów zł i ujemne saldo z tytułu pozostałych przychodów i rozchodów w wysokości niespełna 1 miliarda 100 milionów zł. To są najważniejsze elementy, które dużo bardziej szczegółowo rozpisane są w załączniku nr 3. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, czy ze strony senatorów są pytania w sprawie tego załącznika?

Nie ma.

W takim razie dziękuję bardzo.

Przystępujemy do omówienia kolejnego punktu, a jest to część 77 „Podatki i inne wpłaty na rzecz budżetu państwa”.

(*Dyrektor Generalny w Ministerstwie Finansów Mirosław Adamczyk: Proszę bardzo, pan dyrektor Krzyślak.*)

**Dyrektor Departamentu Polityki Finansowej, Analiz i Statystyki
w Ministerstwie Finansów
Jacek Krzyślak:**

Jacek Krzyślak, Departament Polityki Finansowej, Analiz i Statystyki w Ministerstwie Finansów.

Odpowiadamy za przygotowanie prognozy makroekonomicznej, przede wszystkim prognozy dochodów podatkowych, które w głównej mierze składają się na dochody realizowane w części 77, oraz dochodów niepodatkowych, które również notowane są w części 77.

Jeśli chodzi o aktualne informacje dotyczące prognozy na rok 2009, to zgodnie z wersją poprawioną w stosunku do wersji wrześniowej projektu budżetu dochody

w roku 2009 ogółem mają wynieść 302,9 miliarda zł, zaś w tym dochody podatkowe i niepodatkowe, bo w tej kategorii mieści się część 77, wyniosą 269,4 miliarda zł. Oprócz tego realizujemy również dochody z Unii Europejskiej i inne środki bezzwrotne, stąd tak mało elegancka nazwa: dochody podatkowe i niepodatkowe. Według tego projektu dochody podatkowe w roku 2009 wyniosą 251,4 miliarda zł, a dochody niepodatkowe 17,9 miliarda zł.

Chciałbym jeszcze co nieco powiedzieć o poszczególnych rodzajach podatków. Przewidujemy, że w ramach podatku od towarów i usług uzyskamy 118,6 miliarda zł, jest to o około 8,9% więcej, niż wynosi przewidywane wykonanie w roku 2008, czyli – tak jak widać – nie jest to już dynamika dwucyfrowa, jest to poniżej 9%. Podatek akcyzowy przewidziano na poziomie 58,1 miliarda zł, to jest o 10,7% więcej niż w roku bieżącym. Podatek od gier przewidziano na poziomie 1,3 miliarda zł. Ponadto dochody z podatku CIT przewiduje się na poziomie 33,1 miliarda zł, a dochody z podatku PIT na poziomie 40,3 miliarda zł. Jest to zaledwie o 2,7% więcej niż w roku 2008, ale przyczyną tak niskiego wzrostu tych dochodów jest zmiana stawek podatkowych, która zostanie zrealizowana w roku 2009.

Pragnę podkreślić, że wszystkie te wielkości stanowią oczywiście prognozę. Nie jest to wielkość, tak jak po stronie wydatków, która stanowi limit, a jedynie pewna wielkość, niejako założona kwota, która będzie podstawą do wyznaczenia wielkości wydatków oraz deficytu budżetowego. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo panu dyrektorowi.
Bardzo proszę, pan senator Korfanty.

Senator Bronisław Korfanty:

Ja mam pytanie do pana ministra. Przed chwilą mówił pan o podatku od towarów i usług, o prognozie dochodów z tego podatku na 2009 r. Jest ona dosyć spora, bo dochody z podatku mają wynieść około 120 miliardów zł, podczas gdy w materiałach, które dostaliśmy, jest napisane, że w tym roku dochody z podatku od towarów i usług będą mniejsze od planowanych o 3 miliardy zł, tak, mniejsze o 3 miliardy zł. Chciałbym zapytać pana ministra skąd taka ocena, z czego to wynika, że w sytuacji wykonania w tym roku o 3 miliardy niższego od założonego planu, w przyszłym roku chcemy uzyskać kwotę aż 120 miliardów zł. To jest jedno pytanie.

Drugie pytanie byłoby następujące. Zaraz, momencik, proszę jeszcze o chwilę uwagi, już szukam. Chodzi o środki z Unii Europejskiej i innych źródeł niepodlegających zwrotowi. Dostaliśmy informację, że dochody z tego tytułu mają wynosić około 33 miliardów zł, podczas gdy w tym roku planuje się tylko około 15 miliardów zł, a więc dochody z tego tytułu są mniejsze o około 20 miliardów zł od zaplanowanych. Chciałbym o to zapytać, bo moim zdaniem jest to bardzo nierealne, ale proszę mnie może wyprowadzić z błędu, Panie Ministrze, jeśli tak jest. 15 miliardów zł było w tym roku, 33 miliardy zł mają być w przyszłym roku, przy czym w tym roku było o 20 miliardów mniej od kwoty zaplanowanej, a w przyszłym roku chcemy doprowadzić do tego, żeby ta spora kwota weszła do budżetu. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Proszę bardzo, Panie Dyrektorze.

**Dyrektor Departamentu Polityki Finansowej, Analiz i Statystyki
w Ministerstwie Finansów
Jacek Krzyślak:**

Jeżeli można, to już odpowiadam. Jeśli chodzi o podatek od towarów i usług, to jest on przede wszystkim realizowany od sprzedaży detalicznej i wiąże się bezpośrednio ze spożyciem. Rzeczywiście w prognozie makroekonomicznej ograniczyliśmy w jakimś stopniu prognozę wzrostu, z 4,8% do 3,7%, ograniczyliśmy również prognozę spożycia jako takiego, ale w mniejszym stopniu niż prognozę wzrostu, i wydaje nam się, że niejako proporcja tej zmiany spożycia zdecydowała w poprawny sposób o zmianie, o różnicy pomiędzy wielkościami z ustawy wrzesniowej a wielkościami, które są w tej chwili w ustawie budżetowej, w jej ostatecznym projekcie.

Rzeczywiście jest tak, że w planie wykonania roku 2008 jest kwota niższa o kilka miliardów złotych i to zostało już niejako uwzględnione w naszej prognozie. Proszę zwrócić uwagę na to, że niezależnie od tego, że jest to kwota niższa niż ustawowa, to dynamika dla podatku VAT w roku 2008 jest zakładana na poziomie około 13%, zaś w roku 2009 zaledwie na poziomie 8,9%, niespełna 9%. Pamiętajmy, że mówimy o wielkościach nominalnych, trzeba by to łączyć z wielkościami nominalnymi, dotyczącymi na przykład takiej kategorii, jaką jest spożycie, które będzie realizowane w przyszłym roku. Tak jak wiemy, niezależnie od zawirowań finansowych, od przewidywania słabszego wzrostu gospodarczego, najprawdopodobniej właśnie taka ocena, że spożycie zostanie jednak przez konsumentów podtrzymane na pewnym poziomie, wykaże tendencję wzrostową, jest poprawna. Tak było w latach 2001–2002, kiedy PKB rosło mniej więcej zaledwie o 1,5%, a jednak wielkość zmiany spożycia była na poziomie przynajmniej 3–4% rok do roku w wartościach realnych. Uważamy, że jeśli do tego realnego spożycia, jakie zakładamy w przyszłym roku na poziomie nieco ponad 4%, dołożymy jeszcze inflację i pewne efekty zmian, choć zmian systemowych w przyszłym roku w przypadku VAT akurat nie będzie, ale zmian w samej strukturze spożycia poszczególnych rodzajów towarów – nieco więcej towarów opodatkowanych wyższą stawką VAT, czyli 22%, w stosunku do towarów opodatkowanych stawką 7% lub zwolnionych z tego podatku – to ta dynamika określona na poziomie 8,9% jest wartością poprawną. Podkreślam, że jest to dużo niższa dynamika niż ta, która zostanie zrealizowana w roku 2008.

Czy mam kontynuować na ten temat, czy...

(*Senator Bronisław Korfanty*: Jeszcze odpowiedź na drugie pytanie. Dobrze?)

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Bardzo proszę.

(*Dyrektor Departamentu Polityki Finansowej, Analiz i Statystyki w Ministerstwie Finansów Jacek Krzyślak*: Bardzo proszę, bo umknęło mi drugie pytanie.)

Senator Bronisław Korfanty:

Drugie pytanie dotyczyło środków z Unii Europejskiej i innych źródeł niepodlegających zwrotowi. Mówiłem o tym, że w tym roku zaplanowano środki w wysokości około 35 miliardów, a wpłynęły środki w wysokości 15 miliardów. Jak ministerstwo sobie wyobraża osiągnięcie w przyszłym roku dochodów niepodlegających zwrotowi na poziomie około 33 miliardów zł? Moim zdaniem to jest nierealne. Dziękuję.

(*Dyrektor Generalny w Ministerstwie Finansów Mirosław Adamczyk: Może panią dyrektor Dorotę Jaworską poprosimy o wyjaśnienie.*)

**Zastępca Dyrektora Departamentu Instytucji Płatniczej
w Ministerstwie Finansów**

Dorota Jaworska:

Dorota Jaworska, Departament Instytucji Płatniczej.

Jeżeli chodzi o szacowanie dochodów oraz wydatków w zakresie dochodów unijnych, my bazujemy na prognozach Ministerstwa Rozwoju Regionalnego. Trzeba brać pod uwagę to, że te dochody, które wpływały w tym roku, była to w większości refundacja jeszcze w ramach starej perspektywy. W ramach nowej perspektywy tak naprawdę wpłynęła dopiero zaliczka, programy mają poślizg. Według szacunków ministra rozwoju regionalnego w roku przyszłym ma nastąpić zdecydowane przyspieszenie realizacji tych projektów, a w związku z tym dochody powinny być wyższe. My tu niejako musimy się opierać na tym, co prognozuje minister rozwoju regionalnego, który w tej chwili wzmógł monitoring i z miesiąca na miesiąc jest to coraz lepiej monitorowane. Tyle mogę odpowiedzieć w tym zakresie. Na pewno wpłynie też kolejna zaliczka, bo ma wpłynąć zaliczka na tę nową perspektywę, to jest około 2% całości, a Komisja nosi się jeszcze z zamiarem podwyższenia tej zaliczki na rok przyszły ze względu na trwający kryzys finansowy. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czy ta odpowiedź satysfakcjonuje pana senatora?

(*Senator Bronisław Korfanty: Przyjmuję do wiadomości.*)

Pan senator przyjmuje ją do wiadomości.

Pan senator Trzcziński, bardzo proszę.

Senator Marek Trzcziński:

Przyznaję, że jestem trochę zaniepokojony tym, co usłyszałam od pana dyrektora, który próbował przekonać nas, że spadek produktu krajowego brutto jest skorelowany z przyrostem konsumpcji. No, zdarzyło się tak raz w historii, ale w innych momentach, kiedy taki wzrost nie był znaczący, a gdy dochodziło do zatrzymania gospodarki, to z reguły konsumpcja też się zmniejszała. To tylko w ramach polemiki.

Ja mam takie pytanie. Chciałbym zapytać, czy gdyby się okazało, że otoczenie gospodarcze będzie w przyszłym roku, powiedzmy, znacznie gorsze, niż prognozuje w tej chwili Ministerstwo Finansów, to istnieje jakiś plan awaryjny. Czy już dzisiaj

wiadomo, skąd zostaną wzięte pieniądze na planowane wydatki, w przypadku gdyby okazało się, że przychody z podatków będą jednak znacznie niższe?

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, Panie Dyrektorze.

**Dyrektor Departamentu Polityki Finansowej, Analiz i Statystyki
w Ministerstwie Finansów
Jacek Krzyślak:**

Jeśli chodzi o plan awaryjny, to wypowiadał się już w tej kwestii minister finansów, profesor Rostowski. Podstawowy plan awaryjny sprowadza się do tego, że przede wszystkim będziemy monitorowali wykonanie dochodów budżetowych w pierwszym półroczu, także wydatków budżetowych, choć muszę przyznać, że wydatki budżetowe w poprzednich dwóch, trzech latach zwykle realizowane są bardzo, że tak powiem, niespiesznie, ale najważniejsze w tym przypadku jest monitorowanie dochodów budżetowych. Jeżeli rzeczywiście się okaże, że będą powody do tego, aby zmienić naszą prognozę dochodów, to wtedy zgodnie ze słowami ministra finansów należy rozważyć kwestię nowelizacji ustawy budżetowej.

Jaki to jest mechanizm? Mechanizm jest taki. Jeżeli będzie tak, że wydatki będą realizowane na takim poziomie, że będzie to groziło przekroczeniem deficytu, wówczas nie będzie możliwości, aby te wydatki nadal realizować, bo zgodnie z ustawą o finansach publicznych wielkość wydatków i wielkość deficytu stanowią limit nieprzekraczalny dla każdego rządu i dla każdego ministra finansów. Jeżeli rzeczywiście w połowie roku ocena będzie taka, że prognoza dochodów jest nieaktualna, to należało będzie dokonać prac nad samą ustawą budżetową. To jest podstawowe rozwiązanie.

Kolejna możliwość jest taka. Jeżeli w trakcie realizacji budżetu prognoza dochodów spotka się z taką oceną, że nie zostanie ona wykonana, ale w niewielkim stopniu, na poziomie 1 miliarda, 2 miliardów, 3 czy 4 miliardów, to wówczas szczególnie istotna jest bieżąca realizacja wydatków, monitorowanie sytuacji wydatkowej i ewentualna blokada wydatków, i to niekonieczne blokada wydatków, która będzie miała jakieś negatywne konsekwencje dla realizacji całej ustawy budżetowej, ale może to być blokada tych wydatków, które okażą się być na przykład niemożliwe do zrealizowania. Jeżeli będziemy mówili o małej kwocie – przepraszam za słowo „mała”, bo ono dotyczy 1 miliarda, 2 miliardów czy 3 miliardów zł, ale w skali wszystkich wydatków budżetowych możemy przyjąć, że jest to mała kwota – to wówczas można sobie pozwolić na zablokowanie pewnych wydatków bez negatywnych konsekwencji dla realizacji całej ustawy budżetowej.

Tu znowu mogę się powołać na doświadczenia poprzednich lat, gdzie praktycznie od 1% do 3% wydatków budżetowych, zaprojektowanych w ustawie budżetowej – wydatków zawsze projektowanych bardzo restrykcyjnie, nikt nie mnoży ponad potrzebę wydatków w ustawie budżetowej – nie realizowano, nie były one realizowane, okazywało się, że resorty, które miały tak znaczne apetyty, nie potrafiły potem jednak z różnych przyczyn zrealizować wydatków na poziomie od 1% do 3%. Można by to ocenić w ten sposób, że nie oznaczało to jednak tego, że owe resorty nie zrealizowały

swoich celów. Owszem, pewnych tytułów nie zrealizowały w pełni, ale dla całości wydatków budżetowych oznaczało to brak wykonania na poziomie od 1% do 3%. Tutaj tkwią niejako pewne rezerwy, ale te rezerwy ukażą się dopiero w przyszłym roku. W tej chwili, w momencie konstruowania budżetu absolutnie nie można znaleźć takich miejsc, które mogłyby podlegać kolejnym redukcjom po stronie wydatkowej.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pan senator Ortyl.

Senator Władysław Ortyl:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Panie Ministrze, ja chciałbym wrócić jeszcze do odpowiedzi, która padła na pytanie pana senatora Korfantego. Ja myślę, że pewien rozjazd, różnica jest tu większa, niż to sobie wyobrażamy. Jest tu problem takiej natury. W prognozach dochodów zostało przyjęte, że będą to ponad 33 miliardy, to, o czym mówił senator Korfanty i co pani dyrektor potwierdziła jako pewną prognozę Ministerstwa Rozwoju Regionalnego. Tak to rzeczywiście jest, ale niepokojąca jest jedna sprawa. Mianowicie usłyszeliśmy w ramach programu antyrecesyjnego, który ogłosił pan premier Donald Tusk, o pewnej kwocie, usłyszeliśmy, że przyspieszymy wydatkowanie i absorpcję funduszy europejskich do poziomu 21 miliardów. To jest właśnie niepokojące. Jest tu bardzo duży rozjazd, różnica w porównaniu z rzeczywistością. Ja myślę, że o ile premier mógł się pomylić albo podano mu złą informację, o tyle byłoby dobrze, gdyby ktoś to sprostował, a tego nie sprostowano. Myślę, że kwota 33 miliardów jest tą kwotą, która powinna być zrealizowana.

Pani dyrektor powiedziała, że Ministerstwo Rozwoju Regionalnego wzmogło monitoring, to znaczy wzmocze monitoring od 1 stycznia, tak deklaruje. Trzeba tak naprawdę powiedzieć, że go przywróci, bo kiedyś był prowadzony monitoring, ale przez rok został on zaniechany i myślę, że również może z tego powodu mamy dzisiaj problemy.

Ja bym prosił o skomentowanie tej różnicy między kwotami 21 miliardów a 33 miliardów, bo jest to bardzo niepokojąca sprawa.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Kto z państwa udzieli odpowiedzi na to pytanie?
Proszę bardzo, Pani Dyrektor.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Instytucji Płatniczej
w Ministerstwie Finansów**

Dorota Jaworska:

Po pierwsze, jeżeli chodzi o te 33 miliardy, to trzeba pamiętać o tym, że jest tu również ujęta wspólna polityka rolna, to jest ponad 14 miliardów i to są tak zwane wpływy pewne. W związku z tym gdyby rzeczywiście stało się tak, że przez Komisję Europejską zostałyby przekazane większe zaliczki, to z automatu pozostałe wpływy

byłyby zdecydowanie wyższe. Po drugie, w roku bieżącym mieliśmy do czynienia z sytuacją, w której wydatki były dużo niższe niż zaplanowane, a w związku z tym niższe były też dochody. Należy wyjść z założenia, że w przypadku obecnych działań wydatki zaczną wzrastać, co stworzy możliwość podwyższenia również dochodów.

Ja nie za bardzo mogę, my nie za bardzo możemy się wypowiadać w kwestii działań ministra rozwoju regionalnego, bo tak naprawdę w tej chwili to jest już pytanie do ministra rozwoju regionalnego o to, jakie działania będzie on podejmował w tym kierunku. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pan senator Woźniak.

Senator Henryk Woźniak:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Szanowni Państwo, formułując pytania, chciałbym się odnieść do redukcji prognozy wzrostu PKB o 1,1 punktu procentowego. Z tego, co pamiętam, minister finansów uznał, że ta redukcja prognozy wzrostu PKB przełoży się na zmniejszenie dochodów budżetowych o 1,7 miliarda zł. Ja bym chciał prosić o dwa zdania na temat kulis szacunku 1,1% PKB in minus a 1,7 miliarda w dochodach budżetowych. To byłaby pierwsza sprawa. Druga sprawa to prośba o rozpisanie tej redukcji dochodów wedle głównych źródeł dochodów podatkowych. Jaka jest struktura tej kwoty 1,7 miliarda zł? Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Proszę bardzo, Panie Dyrektorze.

**Dyrektor Departamentu Polityki Finansowej, Analiz i Statystyki
w Ministerstwie Finansów
Jacek Krzyślak:**

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo Senatorowie!

Ja być może niezbyt precyzyjnie się wyrażałem, mówiąc o tym, jak redukowaliśmy prognozę wzrostu, ponieważ nie miałem na myśli tego, że jeżeli będzie niższy wzrost, to spożycie nam wzrośnie. Ono nie wzrośnie. Wzrost spożycia projektowany we wrześniu był wyższy niż wzrost spożycia, który jest w aktualnym projekcie, ale nadal to spożycie nie jest zredukowane w tak dużym stopniu jak pozostałe składowe PKB. Tylko to miałem na myśli, odnosząc się do kwestii, jak zachowuje się spożycie w momentach kryzysów czy też spowolnienia wzrostu, bo w naszej prognozie na razie bardziej dotyczy to sytuacji spowolnienia wzrostu, a nie warunków kryzysu rozumianego jako wystąpienie recesji, czyli tak naprawdę spadku PKB, a nie wzrostu.

Odnosząc się bezpośrednio do pytania o to, gdzie zaprojektowaliśmy, gdzie odzwierciedla się zmiana wzrostu w dochodach podatkowych, powiem, że zgodnie

z projekcją, która w tej chwili jest w ustawie budżetowej, naszym zdaniem przede wszystkim należało zredukować dochody z VAT. Tak naprawdę to się wiąże przede wszystkim z tą niewielką zmianą spożycia – zaraz powiem, na ile ono zostało zredukowane – ponieważ wzrost spożycia prywatnego w roku 2009 we wrześniu przewidywaliśmy na poziomie 5,1, a w tej chwili nasza prognoza wynosi 4,4. Ten parametr bezpośrednio wpływa na przeliczenie dochodów z VAT. Drugi element, który uwzględniliśmy, to bieżąca realizacja podatku VAT, to, o czym była tu mowa, że nie wykonamy dochodów z tego podatku na poziomie, który był zaprojektowany w ustawie na 2008 r.

Wydawałoby się, że powinniśmy również zastanowić się nad zmianą wielkości prognozy dla podatku CIT i podatku PIT, jednak na podstawie dotychczasowej realizacji podatku CIT i PIT w tym roku, w roku 2008, nawet do listopada, możemy powiedzieć, że cały czas realizujemy dochody z tego podatku pozytywnie, to znaczy ponad to, co było przyjęte w ustawie na rok 2008. Z tego powodu uznaliśmy za stosowne nie ingerować już w wielkość prognozy na przyszły rok, jeśli chodzi o CIT i PIT, nawet bardziej byliśmy przekonani do tego, żeby nie ingerować w wielkość prognozy dla podatku dochodowego od osób fizycznych, bo wykonanie, realizacja tego podatku jest lepsza niż przewidywaliśmy to we wrześniu. Oczywiście parametry dla roku 2009 są nieco słabsze, jeżeli chodzi o PIT, ale wykonanie w roku 2008 jest nawet nieco lepsze, niż przewidywaliśmy to jeszcze we wrześniu, i z tego powodu postanowiliśmy nie zmieniać już prognozy dotyczącej podatku PIT. To właściwie tyle. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

(*Senator Henryk Woźniak*: Panie Przewodniczący, jeśli można?)

Proszę bardzo.

Senator Henryk Woźniak:

Wyciągam z tego taki wniosek, że metoda ekstrapolacji była głównym narzędziem do budowania prognoz. Sytuacja jest bardzo dynamiczna. Ja rozumiem to, że było bardzo dobrze. W tamtym tygodniu spotkałem się z jednym z szefów urzędu skarbowego, pierwszego urzędu, a więc dużego urzędu, moim kolegą, który mówił, że w ubiegłym roku realizowane przez niego dochody wzrosły o 30%, a w tym roku wzrosły o 10% w stosunku do poprzedniego, a więc w cyklu dwuletnim było to 40%. Zrozumiałe jest to myślenie pana dyrektora, jednak sytuacja jest dynamiczna. To, co było na 30 września, to jest już historia. Budujemy budżet przyszłości, a nie historii, i moim zdaniem ekstrapolacja jest metodą, która może być pomocnicza, ale nie jedyna. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Z tego, co rozumiem, to był komentarz do wystąpienia pana dyrektora.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby jeszcze zadać pytanie?

Pan senator Korfanty.

Senator Bronisław Korfanty:

Ja mam jeszcze jedno pytanie do pana ministra. Nawiąże tu do wypowiedzi pana senatora Woźniaka. Chodzi mi o współczynnik wzrostu PKB, o te 3,7%, które pozostało po obniżeniu z 4,8%. Z opinii często znanych analityków zachodnich wynika, że ten wzrost będzie jednak w granicach 2–3%. Czy nie jest tak, że ten wzrost PKB o 3,7% został wzięty z tego, że prawdopodobnie taki jest przewidywany wzrost PKB w IV kwartale? Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę, Panie Dyrektorze.

**Dyrektor Departamentu Polityki Finansowej, Analiz i Statystyki
w Ministerstwie Finansów
Jacek Krzyślak:**

Szanowni Państwo!

Jeśli chodzi o prognozy krótkoterminowe, to zdaniem naszym i ministra finansów w roku 2008 zrealizujemy wzrost na poziomie około 5,1%, z czego w IV kwartale będzie to około 4%. Prognoza dla roku 2009 to jest oczywiście prognoza całoroczna. Ten IV kwartał ma niejako swoje odzwierciedlenie w tym, co przewidujemy, ale tylko jako ostatni okres, dla którego posiadamy szcątkowe dane, dlatego że dane dla IV kwartału dotyczą tylko i wyłącznie produkcji przemysłowej za październik i listopad, sprzedaży detalicznej, czyli zaledwie kilku parametrów ekonomicznych, które można zastosować w modelowaniu.

Tak naprawdę zmiana w postrzeganiu, zmiana w prognozach analityków dla Polski, dla polskiej gospodarki w ciągu ostatniego miesiąca – bo praktycznie w ciągu ostatniego miesiąca nastąpiła zmiana mniej więcej z poziomu, który zaproponowaliśmy państwu w naszej prognozie, czyli 3,7%, do poziomu znacznie niższego, bo takie są teraz pomysły – związana jest tylko i wyłącznie ze zmianą sentymentu i zmianą przewidywań co do wzrostu gospodarczego na świecie i w Europie, nie zaś z nowymi danymi. Prawie nie ma ona związku z nowymi danymi, tak zwanymi twardymi danymi z gospodarki polskiej, bo jeśli chodzi o nowe dane, to był to praktycznie jeden miesiąc, informacja o sprzedaży detalicznej i o produkcji przemysłowej w październiku. Pojawiły się właściwie tylko te dwie figury i na tej podstawie jest konstruowana kolejna wersja prognoz na rok 2009.

Naszym zdaniem jest to zbyt nikła podstawa do tego, żeby mieć pewność, żeby wypowiadać się tak jednoznacznie. Wartości w tych prognozach są bardzo rozrzucone, od około 4% do blisko zera, bo były aż tak atrakcyjne propozycje, ale oczywiście one nie wiążą się z tym, że ktoś ma lepszy model, lecz ktoś po prostu włączył do swoich przewidywań bardzo, tak to nazwę, ekstrawaganckie założenia, można tak powiedzieć, dlatego że pozostali analitycy tego nie podzielają.

Prognoza ministra finansów musi być jednak prognozą, na ile to możliwe, konserwatywną. Konserwatyzm w dobrych czasach polega na tym, że nie przesadzamy, jeśli chodzi o tempo wzrostu, o wysokość inflacji itd., itd., zaś w czasach tak

niepewnych, jak dzisiaj, też nie możemy przesadzać ze zmiennością naszych prognoz z miesiąca na miesiąc. Oczywiście, gdy napłyną kolejne dane, ale twarde dane, a nie tylko zmieni się sentyment, jeśli chodzi o ocenę rozwoju gospodarczego w przyszłym roku na świecie czy w Europie, to można dokonywać zmian. Jednak w takiej sytuacji my nie możemy reagować natychmiast, bo oznaczałoby to konieczność zmian naszych prognoz praktycznie co tydzień, w każdym miesiącu mogłoby być kilka propozycji nowych prognoz. Tak że rzeczywiście do tego, co jest prezentowane przez prasę ekonomiczną, trzeba podchodzić dość ostrożnie i spokojnie. Niestety, pewien konserwatyzm niejako zmusza ministra finansów do tego, żeby zmian dokonywał dość ostrożnie i nie był też liderem zmian, tym bardziej że – tak jak podkreślam – nie mówimy jeszcze o wynikach opartych na twardych danych z gospodarki, a jedynie na przewidywaniach, które związane są ze zmianą pewnych założeń co do tego, jak będzie wyglądała sytuacja w kolejnym roku.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo. Dziękuję bardzo także państwu senatorom.

Przechodzimy do omówienia następnego punktu, a jest to część 78 „Obsługa zadłużenia zagranicznego”.

Proszę bardzo.

(Dyrektor Generalny w Ministerstwie Finansów Mirosław Adameczyk: Pan dyrektor Marczak.)

Proszę.

**Dyrektor Departamentu Długu Publicznego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Marczak:**

Panie Przewodniczący, ja może zacznę od ogólnych informacji o obsłudze długu publicznego, na którą to obsługę składają się zarówno koszty obsługi długu zagranicznego, jak i krajowego.

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: W takim razie może prośba o to, żebyśmy rzeczywiście łącznie omówili część 78 i część 79.)

Tak. Dobrze.

Na obsługę długu publicznego składają się koszty obsługi długu zagranicznego i koszty obsługi długu krajowego. W podziale na działy poza tymi dwiema kategoriami można również wyodrębnić wydatki na rozliczenia z tytułu poręczeń i gwarancji, w podziale na części rozliczenia z tytułu poręczeń i gwarancji w zależności od rynku, na który zostały udzielone, wchodzi bądź do części obsługi długu zagranicznego, bądź też krajowego.

Na całą obsługę długu publicznego na 2009 r. zaplanowano łączną kwotę 32 miliardów 740 milionów 900 tysięcy zł. To jest kwota po korekcie dokonanej przez Sejm i jest ona o 17,7% wyższa od planu na 2008 r. W podziale według działów na tę kwotę składają się wydatki na obsługę zadłużenia zagranicznego w łącznej kwocie 6 miliardów 51 milionów zł, wydatki na obsługę długu krajowego w kwocie 26 miliardów 87 milionów zł i wydatki na rozliczenia z tytułu poręczeń i gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa w łącznej wysokości 602,7 miliona zł.

W podziale na części przedstawia się to następująco. W części 78 obejmującej obsługę zadłużenia zagranicznego zaplanowano wydatki w kwocie 6 miliardów 180 milionów zł, to jest o 4,3% więcej niż w 2008 r. Na tę kwotę składają się koszty obsługi zadłużenia zagranicznego i innych operacji zagranicznych w wysokości 6 miliardów 51 milionów zł, czyli o 5% więcej, i wydatki z tytułu poręczeń i gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa w wysokości 129 milionów zł, to jest o 21,5% poniżej planu na 2008 r. Na największą pozycję, czyli na koszt obsługi zadłużenia zagranicznego bez poręczeń i gwarancji, składają się głównie odsetki od obligacji skarbowych wyemitowanych za granicą, jest to kwota 4 miliardów 462 milionów 200 tysięcy zł, w tym są to głównie odsetki od obligacji wyemitowanych już przez Skarb Państwa na rynku euro, jena japońskiego, franka szwajcarskiego, dolara amerykańskiego i funta brytyjskiego w latach 1997–2008 oraz w znacznie mniejszej części od planowanych emisji w 2009 r. Koszty z tytułu odsetek od wyemitowanych bądź planowanych do emisji obligacji skarbowych stanowią 72,3% całości wydatków z tytułu obsługi zadłużenia zagranicznego.

Drugą pozycję stanowią odsetki od obligacji Brady'ego w kwocie 43,6 milionów zł oraz odsetki od kredytów Klubu Paryskiego w wysokości 24,7 miliona zł. Obsługa zadłużenia wobec Klubu Paryskiego z wyjątkiem Japonii kończy się w kwietniu przyszłego roku.

Kolejna pozycja to odsetki i opłaty od kredytów i pożyczek z międzynarodowych instytucji finansowych, głównie jest to Europejski Bank Inwestycyjny oraz Bank Rozwoju Rady Europy. Jest tu przewidziana kwota 1 miliarda 194 milionów 700 tysięcy zł. Dalej są wydatki związane z finansowaniem programu F-16 – 280,9 miliona zł oraz koszty emisji skarbowych papierów wartościowych, zawierające również opłaty i prowizje, w wysokości 40,8 miliona zł.

W części 79, dotyczącej obsługi długu krajowego, zaplanowano kwotę 26 miliardów 560 milionów 900 tysięcy zł, to jest o 21,4% więcej niż w planie na 2008 r. Na tę kwotę składają się dwie główne pozycje, czyli koszty obsługi skarbowych papierów wartościowych oraz innych instrumentów finansowych na rynku krajowym w wysokości 26 miliardów 87 milionów 200 tysięcy zł, to jest o 20,4% więcej niż w planie na 2008 r., oraz wydatki z tytułu poręczeń i gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa w wysokości 473 milionów 700 tysięcy zł.

Na główną pozycję, czyli na wydatki na obsługę skarbowych papierów wartościowych oraz innych instrumentów finansowych na rynku krajowym, składają się: dyskonto od bonów skarbowych w wysokości 2 miliardów 670 milionów, odsetki i dyskonto od obligacji hurtowych wraz z rozliczeniem transakcji na instrumentach pochodnych w wysokości 22 miliardów 954 milionów, z tego od obligacji stałoprocentowych – jest to zdecydowanie największa kwota – 19 miliardów 313 milionów, od obligacji zmiennoprocentowych 3 miliardy 244 miliony, a od obligacji indeksowanych 397 milionów. Kolejna pozycja to odsetki i dyskonto od obligacji detalicznych, czyli sprzedawanych głównie osobom fizycznym, jest tu kwota 396 milionów 800 tysięcy zł, dalej są odsetki od obligacji nierynkowych – została jeszcze jedna seria takich obligacji, wydanych dla BGŻ – w wysokości 9 milionów zł i koszty emisji krajowych papierów skarbowych w wysokości 57 milionów 300 tysięcy zł. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, pan senator Bisztyga.

Senator Stanisław Bisztyga:

Po analizie tego materiału, po wykonaniu zadania domowego, jakie dostałem od przewodniczącego komisji, chciałbym poruszyć następujące kwestie w odniesieniu do tych dwóch punktów.

Oczywiście założenia wynikające z pewnych naszych zobowiązań międzynarodowych są bezdyskusyjne, więc nie będzie to przedmiotem dyskusji. Ze strategii, która została tam przedstawiona, zarządzania długiem sektora finansów publicznych na lata 2009–2011 wynika – słusznie – że ma to prowadzić do minimalizacji kosztów obsługi długu. W porządku. Jest tu jednak zdanie, które mówi o tym, że jeśli nie wystąpią na szeroką skalę zagrożenia opisane w tej strategii, to dług publiczny nie przekroczy 50% PKB, czyli pozostanie na poziomie poniżej pierwszego progu. A co się stanie, jeżeli one wystąpią? Może ewentualnie o tych zagrożeniach, które teraz wokół nas obserwujemy, prosiłbym parę słów.

Jeśli chodzi o obsługę długu zagranicznego, to już powiedziałem, chciałbym jednak zwrócić uwagę na pewną sprawę i o coś zapytać. Na stronie 13 jest akapit, fragment dotyczący kosztów emisji skarbowych papierów wartościowych oraz innych opłat. Jest tu napisane, że na 2009 r. wydatki na sfinansowanie kosztów emisji skarbowych papierów wartościowych oraz innych opłat i prowizji będą o 40% niższe niż w planie na 2008 r. Są tu wymienione koszty przygotowania emisji zagranicznych, opłat za ratingi, prowizji dla NBP itd. Jaki jest powód takiego drastycznego zmniejszenia? Czy nie przewiduje się emisji, czy skończyły się jakieś umowy? Skąd tak nagle zmniejszenie, w sytuacji gdy we wszystkich innych wydatkach planuje się wzrost? Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, Panie Dyrektorze.

**Dyrektor Departamentu Długu Publicznego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Marczak:**

Mniejsze wykonanie w 2008 r. nie wynikało z tego, że nie płaciliśmy jakichś faktur czy ograniczyliśmy naszą obecność na rynkach zagranicznych. Były tego dwie główne przyczyny. Po pierwsze, w ostatnim roku czy nawet dwóch latach istotnie obniżone zostały prowizje płacone bankom zagranicznym od przygotowania i przeprowadzenia emisji obligacji na rynkach zagranicznych. Po drugie, nie występowały koszty związane z innymi opłatami, dotyczącymi promocji, marketingu, dystrybucji. W ramach funkcjonowania systemu Dealerów Skarbowych Papierów Wartościowych wszelkie akcje promocyjno-reklamowo-marketingowe odbywały się w ramach kosztów ponoszonych przez banki, które to banki są uczestnikami tego systemu. Również istotnie zostały ograniczone usługi prawne związane między innymi na przykład z tym, że zamiast dotychczasowego systemu dostarczania pism bezpośrednio przez wybrane banki świadczące takie usługi, część tej działalności przejęły nasze ambasady. To są główne przyczyny. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pan senator Ortyl.

Senator Władysław Ortyl:

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

W części dotyczącej zadłużenia zagranicznego widnieje kwota 280 milionów 935 tysięcy zł związana z finansowaniem wydatków na program F-16. Ja mam takie pytanie, choć może ono trochę wykracza poza przedmiot naszej dyskusji. W każdym razie myślę, że Ministerstwu Finansów znane są informacje o tym, że samoloty coraz częściej miewają usterki, jest słaby serwis. Chciałbym wiedzieć, czy Ministerstwo Obrony Narodowej zwróciło się z jakimś wnioskiem, żeby obniżyć kwoty, bo jeśli jakość towaru nie jest taka jak trzeba albo zobowiązania, które zawarte są w umowie, nie są realizowane na odpowiednim poziomie, to na pewno są podstawy do tego, aby obniżyć kwoty. Wiem, że taki wniosek nie został złożony, ale zastanawiam się, czy Ministerstwo Finansów jako strażnik naszego budżetu samo z siebie nie może po prostu zwrócić się do MON z taką inicjatywą bądź zapytaniem. Chcę powiedzieć, że już za czasów ministra Sikorskiego w Ministerstwie Obrony Narodowej takie sytuacje się zdarzały, ale minister Sikorski z tym nie wystąpił. Być może obecny minister przyczyni się do takiego działania. To jest pierwsza sprawa.

Druga sprawa jest następująca. W drugiej części, która mówi o obsłudze długu krajowego, omówione są dochody z tytułu udzielonych gwarancji i poręczeń. Myślę, że z tego tytułu są także wydatki. Przykładem może być jakiś źle poręczony kredyt. Jak to wygląda i gdzie to można znaleźć? Ja myślę, że to gdzieś jest, tylko tutaj nie zostało to odzwierciedlone. Przykładem może być oczywiście firma zajmująca się osoczem w specjalnej strefie ekonomicznej, chodzi o to słynne poręczenie pana premiera Belki i na koniec wypłata bankowi tej gwarancji. Mam pytanie, czy Ministerstwo Finansów zajmuje się egzekucją tych środków i jak to wygląda na tym etapie.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Proszę bardzo, Panie Dyrektorze.

**Dyrektor Departamentu Długu Publicznego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Marczak:**

Jeżeli chodzi o pierwsze pytanie, dotyczące kosztów finansowania programu F-16, to tutaj podział zadań jest dosyć klarowny, jednoznaczny. To znaczy Ministerstwo Obrony Narodowej odpowiada za program od strony merytorycznej, technicznej i operacyjnej, a Ministerstwo Finansów odpowiada za część finansową. Jeżeli chodzi o część finansową, to obecnie koszty tego programu nie są w żaden sposób związane z faktem dostarczania samolotów czy części, są to koszty związane z obsługą już zaciągniętych zobowiązań, które to zobowiązania były zaciągane wraz z sukcesywnym

dostarczaniem samolotów. W tej sytuacji minister finansów nie ma żadnych możliwości, ani formalnych, ani prawnych, ani faktycznych, wiązania tych dwóch spraw, to znaczy kosztów obsługi finansowania samolotu z ewentualną wadliwością tych samolotów czy też rozliczeniami z tytułu gwarancji, rękojmi, jeżeli takowe istnieją.

Drugie pytanie dotyczyło funkcjonowania systemu gwarancji i poręczeń. Tak, występują tu dochody budżetowe, które to dochody są związane z procesem ściągania czy też egzekwowania należności z tytułu tego, że Skarb Państwa, gwarantując i będąc zmuszonym do wypłaty pewnych środków, nie traci należności z tego tytułu. Egzekwowanie tych należności przekłada się między innymi na powstawanie dochodów. Jeżeli chodzi o wydatki, bo oczywiście takie też są, to występują one zarówno w części 78, jak i w części 79, czyli w kosztach obsługi długu krajowego i zagranicznego. Na przyszły rok, tak jak wcześniej referowałem, w kosztach obsługi zadłużenia zagranicznego na wydatki z tytułu poręczeń i gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa zarezerwowano kwotę 129 milionów zł i to jest kwota o 21,5% niższa od planowanego wykonania w 2008 r. To są wypłaty przewidywane z tytułu wydatków za zobowiązania kredytobiorców znajdujących się w niestabilnej sytuacji ekonomiczno-finansowej; do tej grupy podmiotów należą podmioty z sektora energetyki cieplnej, rolnych rynków hurtowych i transportowych oraz przedsiębiorstw produkujących żywność bezglutenową. Jeżeli chodzi o koszty gwarancji i poręczeń w części krajowej, czyli w części 79, to na wydatki z tego tytułu zarezerwowano kwotę 473 milionów 700 tysięcy i jest to kwota przewidziana głównie na ewentualne wypłaty dla podmiotów z sektorów transportowego, stoczniowego i budownictwa mieszkaniowego. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Jeszcze senator Banaś. Tak?

Bardzo proszę.

Senator Grzegorz Banaś:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący!

Przede wszystkim proszę przyjąć moje przeprosiny z powodu spóźnienia, ale Komisja Obrony Narodowej finalizowała swoje prace związane z budżetem i stąd spóźnienie tych senatorów, którzy uczestniczą również w pracach tej komisji. Mówię o tym dlatego, że akurat ten zakres, którym się zajmowałem, komisja ma już niejako za sobą, chodzi mi o przychody i rozchody budżetu państwa oraz sposoby finansowania deficytu budżetowego, ale to niejako koresponduje z dochodami i wydatkami, którymi komisja zajmuje się w tej chwili.

Ja chciałbym zapytać o pewną sprawę, wracając na chwilę do przychodów i rozchodów, do deficytu, który jest określony w wysokości 18 miliardów 166 milionów zł. O jego finansowaniu krajowym i zagranicznym nie chciałbym się już wypowiadać, chciałbym tylko zapytać i podzielić się pewną wątpliwością. Otóż przychody z prywatyzacji generalnie służą temu, by finansować reformę systemu ubezpieczeń społecznych, czyli FUS. W tym roku przewidywane wykonanie, jeśli chodzi o przychody z prywatyzacji, jest na poziomie 1 miliarda 900 milionów zł, zaś plan na rok następny mówi o 11 miliardach,

ponad 11 miliardach zł przychodów z prywatyzacji, oczywiście z prywatyzacji pośredniej, o tej głównie mówimy, bo to ona stanowi o tej kwocie. Tymczasem niedobór czy też rozchód do FUS jest na poziomie 22 miliardów, czyli dwa razy większy. Mamy tu spore nożyce. Chciałbym zapytać o powody do optymizmu. Czy w obliczu rzeczywistego kryzysu uda się ministerstwu – oczywiście samo Ministerstwo Finansów nie może udzielić takiej odpowiedzi, bo z tego, co rozumiem, nie jest to przecież plenipotencja ministra finansów, lecz ministra skarbu państwa – i w jaki sposób sprzedać polskie przedsiębiorstwa, spółki Skarbu Państwa za taką kwotę? To jest jedno pytanie.

Drugie pytanie dotyczy tego, że staramy się, przynajmniej takie są deklaracje pana premiera Tuska, wejść do strefy euro i to jak najszybciej, co do czego mam zresztą wątpliwości, ale nie o nich chciałem mówić. Chodzi mi o sposób liczenia naszego zadłużenia w stosunku do PKB, który jest ściśle określony i którego utrzymywanie na poziomie bodajże nie wyższym niż 3% warunkuje przejście tak zwanego dwuletniego czyśćca, po którym dopiero możemy mówić o następnych decyzjach, finalizujących już nasze wejście do strefy euro. Jeżeli spojrzymy na to oraz na przychody z prywatyzacji i sposób finansowania systemu ubezpieczeń społecznych, gdzie mamy minus 11 miliardów zł, a Komisja Europejska, w ogóle Unia Europejska cały czas tak naprawdę w inny sposób niż my liczy deficyt – od dość dawna prowadzony jest spór o to, że właśnie to, co my mamy tu pod kreską, czyli pieniądze, środki, które przekazujemy do systemu ubezpieczeń społecznych, tak naprawdę powinny być nad kreską, czyli tam, gdzie są dochody i wydatki państwa – to skoro mamy tu, mówiąc nieładnie, dziurę wielkości 11 miliardów zł, to tak naprawdę ten deficyt liczony nad kreską powinien być o tę kwotę zwiększony. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Panie Senatorze, myśmy już tę część omawiali, były też pytania. W związku z tym, że zakończyliśmy dyskusję, część osób z Ministerstwa Finansów, które zajmują się tymi sprawami, już zwolniliśmy, ale spróbujemy odpowiedzieć, bo panowie z ministerstwa na pewno udzielą odpowiedzi w odniesieniu do tych spraw. A jeśli chodzi o sprawę dotyczącą Skarbu Państwa, to jeszcze dzisiaj będziemy całą tę część omawiali.

(Senator Grzegorz Banaś: Aha, czyli...)

Tak, będziemy omawiali część dotyczącą Skarbu Państwa, wszystkie dochody, wydatki, więc myślę, że to będzie okazja, żeby i o tym porozmawiać, bo będzie też, jak sądzę, przedstawiciel Ministerstwa Skarbu Państwa i inne osoby. Tak że tym zajęlibyśmy się trochę później.

A w tej chwili poprosiłbym ewentualnie pana dyrektora o krótkie ustosunkowanie się do tych uwag pana senatora.

Proszę bardzo.

Dyrektor Departamentu Długu Publicznego w Ministerstwie Finansów Piotr Marczak:

Jeżeli można, to tylko słowo komentarza do wpływów z prywatyzacji. Zakładana na przyszły rok kwota wpływów w wysokości 12 miliardów została w ostatnich

czasach potwierdzona przez ministra Skarbu Państwa, więc nie mamy tu niejako pleni-potencji, żeby się temu przyglądać bliżej. To, co dla nas jest istotne z punktu widzenia finansowania potrzeb pożyczkowych, to fakt, o czym należy pamiętać, że ta kwota 12 miliardów wpływów z prywatyzacji jest kwotą brutto, z której po odjęciu odpisów na fundusze celowe, wymienione w załączniku nr 3 – chodzi głównie o Fundusz Reprywatyzacji, Fundusz Restrukturyzacji Przedsiębiorców, Fundusz Skarbu Państwa oraz Fundusz Nauki i Technologii Polskiej – na finansowanie potrzeb pożyczkowych zostaje trochę więcej niż połowa, w sumie około 6 miliardów 660 milionów. Gdy mówimy o kwestii przyrostu długu i finansowaniu, to jest ta kwota, o którą może chodzić.

Z punktu widzenia liczenia deficytu i długu według polskiej metodologii i unijnej, jeżeli chodzi o relacje długu do PKB, to według polskiej metodologii i według metodologii unijnej te różnice są szczerkowe. My je przedstawiamy między innymi w strategii zarządzania długiem. Dla przykładu podam, że zakładana na koniec bieżącego roku relacja długu do PKB według polskiej metodologii wynosi 44,2%, a według tak zwanej metodologii unijnej wynosi ona 44,3%. I mniej więcej różnice takiego rzędu, czyli 1/10 lub 2/10, występują również w projektach na rok przyszły. Większa różnica jest oczywiście w odniesieniu do deficytu budżetu państwa versus deficytu według metodologii unijnej, czyli sektora *general government*. Tu rzeczywiście według metodologii unijnej to, co jest pod kreską w zakresie wydatków na reformy ubezpieczeń społecznych, liczone jest według metodologii unijnej, zaś według Ministerstwa Finansów te rozchody są również uwzględniane w deficycie, który to deficyt według metodologii unijnej przesyłamy do właściwych odbiorców w Unii Europejskiej i te pozycje tam występują. Mówiąc w wielkim skrócie, rozliczanie Polski z kryterium nieprzekraczania przez relację deficytu do PKB według metodologii unijnej 3% jest również przez nas realizowane, prognozowane i wypełniane. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

(*Senator Grzegorz Banaś: Dziękuję uprzejmie.*)

Dziękuję.

W takim razie przystępujemy do omówienia kolejnego punktu naszego porządku obrad, a jest to część 81 „Rezerwa ogólna”.

Bardzo proszę.

(*Naczelnik Wydziału Metodologii Planowania Budżetowego w Departamencie Budżetu Państwa w Ministerstwie Finansów Agnieszka Świeboda-Hofman: Dzień dobry państwu.*)

Przepraszam. Może rzeczywiście od razu moglibyśmy omawiać rezerwy celowe. Czy ta sama osoba będzie referowała?

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Proszę bardzo.

**Naczelnik Wydziału Metodologii Planowania Budżetowego
w Departamencie Budżetu Państwa
w Ministerstwie Finansów
Agnieszka Świeboda-Hofman:**

Dzień dobry państwu.

Moje nazwisko Agnieszka Świeboda-Hofman. Jestem naczelnikiem wydziału w Departamencie Budżetu Państwa. Chciałabym przedstawić państwu krótką informację na temat rezerwy ogólnej i rezerw celowych.

Rezerwa ogólna w projekcie budżetu państwa na 2009 r. została utworzona w kwocie 90 milionów zł, co stanowi 0,3 planowanych wydatków budżetu państwa. Rezerwą ogólną budżetu państwa dysponuje Rada Ministrów. Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie dysponowania rezerwą ogólną budżetu państwa do dokonywania zwiększeń wydatków odpowiednich części budżetowych ze środków rezerwy ogólnej budżetu państwa w poszczególnych przypadkach są upoważnieni prezes Rady Ministrów do wysokości 1 miliona zł i minister finansów do wysokości 750 tysięcy zł.

Jeśli chodzi o rezerwy celowe, to stosownie do postanowień wynikających z art. 102 ustawy o finansach publicznych w budżecie państwa mogą być tworzone rezerwy celowe, po pierwsze, na wydatki, których szczegółowy podział na pozycje klasyfikacji budżetowej nie może być dokonywany w okresie opracowywania budżetu, po drugie, na wydatki, których realizacja uwarunkowana jest zaciągnięciem kredytów w międzynarodowej instytucji finansowej, po trzecie, na wydatki związane z realizacją wspólnej polityki rolnej oraz programów i projektów realizowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i po czwarte, w przypadkach gdy stanowią tak odrębne ustawy.

W projekcie budżetu państwa, w ustawie budżetowej na 2009 r. rezerwy celowe zostały określone na poziomie 34 miliardów 272 milionów 481 tysięcy zł. Początkowo w projekcie rządowym było to około sześćdziesięciu pozycji. Wielkość tych rezerw po drugim czytaniu w Sejmie została zmniejszona do 34 miliardów 480 milionów 693 tysięcy zł. Nie wiem, czy mam państwu przedstawiać po kolei wszystkie pozycje rezerw, czy też...

(*Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina*: Nie. Myślę, że dobrze by było, aby pani powiedziała o pewnych tendencjach, o tym, jakie zmiany zaszły w stosunku do roku ubiegłego, ile rezerw...)

Dobrze. Zmiany dotyczą rezerw w następujących pozycjach. W poz. 4 rezerwa „Kredyty i środki krajowe na przeciwdziałanie i usuwanie skutków klęsk żywiołowych” została zmniejszona o 78 milionów 35 tysięcy zł z poziomu 831 milionów 977 tysięcy do poziomu 753 milionów 942 tysięcy zł. Kolejna zmiana to zmiana w poz. 5, rezerwa „Kredyty na infrastrukturę drogową i portową” została zmniejszona o 30 milionów zł. Kolejna zmiana to zmiana w poz. 6, w której rezerwa „Kredyt na program poakcesyjnego wsparcia obszarów wiejskich” została zmniejszona o 15 milionów zł. W poz. 8 rezerwa zatytułowana „Finansowanie Wspólnej Polityki Rolnej i Rybackiej, programów operacyjnych, w tym programów pomocy technicznej, innych programów finansowanych z budżetu Unii Europejskiej, Norweskiego Mechanizmu Finansowego i EOG, Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy, a także na pokrycie potrzeb wynikających z różnic kursowych przy realizacji programów finansowanych z UE oraz kontraktów wojewódzkich, w tym Program budowy i naprawy dróg lokalnych” została zmniejszona o 267 milionów zł.

Kolejne zmniejszenie dotyczy poz. 9, rezerwy „Koszty związane z przygotowaniem administracji do objęcia przez Polskę Prezydencji w UE oraz reprezentacją Polski przed Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości”, jest to zmniejszenie o 1 milion zł. Kolejne zmniejszenie nastąpiło w poz. 10 „Ratownictwo medyczne” o 7 milionów zł. Kolejne zmniejszenie mamy w poz. 15, gdzie środki na pomoc dla repatriantów ograni-

czono o 8 milionów 500 tysięcy zł. Kolejna zmiana to usunięcie rezerwy z poz. 18, czyli środków na sfinansowanie wynikających z ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw zmian w zakresie finansowania z budżetu państwa składek na ubezpieczenie zdrowotne. Rezerwa ta była planowana na poziomie 324 milionów zł. Po przyjęciu poprawki została ona zlikwidowana, ale pojawiła się nowa rezerwa, „Rezerwa solidarności społecznej” ze środkami na poziomie 1 miliarda 140 milionów zł, wprowadzona 5 grudnia 2008 r. po drugim czytaniu ustawy budżetowej w Sejmie.

Kolejną zmianą jest zmniejszenie rezerwy celowej w poz. 19, dotyczącej zobowiązań wymagalnych Skarbu Państwa, o 23 miliony 400 tysięcy zł. Kolejna zmiana dotyczy poz. 28 rezerw celowych, rezerwy pod nazwą „Dotacje celowe na finansowanie lub dofinansowanie zadań z zakresu pomocy społecznej, w tym na realizację zadań wynikających z art. 121 ust. 3a ustawy o pomocy społecznej” i jest to zmniejszenie o 20 milionów zł. Następną zmianą jest zmniejszenie kwoty rezerwy „Wyprawka szkolna” w poz. 29 o 15 milionów zł. Zmniejszenie nastąpiło również w poz. 33. Rezerwa zatytułowana „Środki na informatyzację i upowszechnianie szerokopasmowego dostępu do internetu” zostały zmniejszone o 10 milionów zł. Kolejną zmianą jest usunięcie poz. 35 dotyczącej realizacji sieci Natura 2000, na którą planowano w ustawie budżetowej na rok 2009 przeznaczyć kwotę 10 milionów 200 tysięcy zł. Jednocześnie została wprowadzona nowa rezerwa, a zatytułowana jest ona „Środki na realizację ustawy o zadośćuczynieniu rodzinom ofiar wystąpień wolnościowych w latach 1956–1983” w kwocie 14 milionów 847 tysięcy zł.

Kolejną zmianą jest zmniejszenie w poz. 36 rezerwy celowej dotyczącej implementacji polskiego programu współpracy na rzecz rozwoju oraz wsparcia międzynarodowej współpracy na rzecz demokracji i społeczeństwa obywatelskiego, w tym co najmniej 40 milionów na pomoc rozwojową dla Afganistanu oraz na dofinansowanie specjalistycznych studiów wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego, tu jest kwota 2,3 miliona, oraz na telewizję Bielsat 4 miliony 697 tysięcy zł. Była ona planowana na poziomie 154 milionów 697 tysięcy, nastąpiło zmniejszenie o 24 miliony.

Kolejną zmianą jest zmniejszenie rezerwy w poz. 37 pod nazwą „Zwrot gminom utraconych dochodów w związku ze zwolnieniem z podatku od nieruchomości w parkach narodowych i rezerwatach przyrody oraz w związku ze zwolnieniem z podatków rolnego, od nieruchomości, leśnego przedsiębiorców o statusie centrum badawczo-rozwojowego, a także na uzupełnienie części rekompensującej subwencji ogólnej na wyrównanie ubytku dochodów w specjalnych strefach ekonomicznych”. Jest to zmniejszenie o 1 milion zł. O 1 milion zł zmniejszona została również rezerwa w poz. 38 pod nazwą „Środki na realizację ustawy o służbie zastępczej”. Kolejną zmianą jest...

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Ja myślę, że aż tak szczegółowych informacji nie potrzebujemy, bo my je mamy. Myślę, że poprosilibyśmy o bardziej generalne informacje.)

Tendencja do zmniejszania akurat planowanych...

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: O ile łącznie zmniejszono rezerwy celowe, z jakiej kwoty, jaka jest łączna kwota zmniejszenia...)

W planie na 2009 r. rezerwy celowe były na poziomie 34 miliardów 272 milionów 481 tysięcy. Generalnie zostały one zwiększone o 208 milionów 212 tysięcy do poziomu 34 miliardów 480 milionów 693 tysięcy zł. Zmiany odbyły się głównie poprzez ograni-

czenie środków planowanych w poszczególnych pozycjach rezerw, ale utworzono dwie nowe rezerwy celowe, z tego, co widzę, nawet trzy nowe rezerwy celowe i w efekcie kwota planowana na te rezerwy troszeczkę się zwiększyła. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, pan senator Trzeciński.

Senator Marek Trzeciński:

Najpierw chciałbym zatrzymać się przy rezerwie ogólnej. Rezerwa ogólna to tak naprawdę pieniądze, które oznaczają cenę ryzyka w prognozowaniu budżetu. Jest to miejsce, gdzie są pieniądze na jakieś wyjątkowe wydatki, pewien bufor. Dziwi mnie ustanowienie tej rezerwy dokładnie na takim samym poziomie jak w roku poprzednim, podczas gdy otoczenie gospodarcze jest zupełnie inne. Przed chwilą rozmawialiśmy na temat tego, co może się wydarzyć w przyszłym roku. Chciałbym w związku z tym zapytać, z czego wynika ustanowienie rezerwy ogólnej na dokładnie takim samym poziomie, a zaznaczam, że rezerwa ogólna to jest cena ryzyka, tymczasem ryzyko jest znacząco większe niż w poprzednich latach. To jest pierwsze pytanie.

Drugie pytanie dotyczy rezerw celowych. Zgodnie z tym, o czym rok temu w trakcie analizy budżetu rozmawialiśmy na posiedzeniu komisji gospodarki i na co wskazywała Najwyższa Izba Kontroli, w rezerwach celowych nie powinny być ukrywane czy umieszczane wydatki, które można było przewidzieć i zapisać w innych działach budżetu. Tak jednak nie jest. W tych rezerwach są przewidziane wydatki, które mogłyby znaleźć się zupełnie gdzie indziej. Wprawdzie widoczna jest tendencja do ograniczania pozycji – ostatecznie są to chyba sześćdziesiąt cztery pozycje, w ubiegłym roku było ich sześćdziesiąt sześć – niemniej jednak nadal zasada, która powinna być stosowana, wskazywana rok temu i na posiedzeniu komisji, i przez Najwyższą Izbę Kontroli, nie do końca jest stosowana, bo można wskazać wydatki, które można było zapisać zupełnie gdzie indziej, wprost w budżecie. Proszę o wyjaśnienie tej kwestii.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

To są pytania do ministra. W tej sytuacji musimy zrobić kilka minut przerwy i zorientować się, kiedy dotrze do nas pani minister, bo miała już być, ale niestety jeszcze nie dotarła. W tej chwili możemy najwyżej pokusić się o referowanie, bo przedstawione pytania to są pytania, na które odpowiedzi powinien udzielić przedstawiciel rządu.

Pan dyrektor próbuje właśnie skontaktować się z panią minister.

(Głos z sali: Pani minister nie odbiera, ma wyłączony telefon.)

W takim razie zrobimy piętnaście minut przerwy i w tym czasie spróbujemy się skontaktować z panią minister, aby można było dalej prowadzić posiedzenie komisji.

(Przerwa w obradach)

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Wznawiam posiedzenie Komisji Gospodarki Narodowej po przerwie.

Bardzo serdecznie witamy panią minister. Rozumiemy, że pani nieobecność była absolutnie umotywowana i uzasadniona, bo wynikała z konieczności uczestniczenia w posiedzeniu Rady Ministrów. Radziliśmy sobie dzięki pomocy i pana dyrektora, i wszystkich pracowników ministerstwa, ale zacięliśmy się na kilku pytaniach, dlatego też prosilibyśmy o pomoc. Cieszymy się, że pani minister jest już z nami.

Bardzo proszę pana senatora Trzczińskiego może o krótkie przypomnienie pytań czy wątpliwości, które pojawiły się w trakcie dyskusji nad rezerwą ogólną i rezerwami celowymi. Tak krótko.

Proszę bardzo.

Senator Marek Trzcziński:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Ja przypomnę pytania, które zadałem przed przerwą. W pierwszej kolejności zainteresował mnie poziom rezerwy ogólnej. Wielkość rezerwy ogólnej wyraża tak naprawdę pewną cenę ryzyka. Ona powinna mieścić w sobie kwoty pieniędzy, których można by użyć w przyszłości na nieprzewidziane wydatki. Ta rezerwa od wielu lat jest na takim samym poziomie, czyli na poziomie 90 milionów zł. Jednocześnie ryzyko, przede wszystkim ryzyko, jeśli chodzi o otoczenie gospodarcze, znacząco się zwiększyło w stosunku do lat poprzednich. Moje pytanie sprowadza się do tego, czy wobec zwiększenia się tego ryzyka, a więc tak naprawdę tej ceny wyrażanej wielkością rezerwy, uzasadnione jest utrzymywanie rezerwy ogólnej na takim poziomie, jaki był przyjęty w sytuacji, kiedy otoczenie było stabilne, przewidywalne, głównie myślę tu o otoczeniu gospodarczym.

Jeśli zaś chodzi o rezerwy celowe, to podkreśliłem, że liczba pozycji w stosunku do tego, co było w budżecie na rok 2008, zmniejszyła się, wprowadzicie tylko o dwie, ale się zmniejszyła. Jest to tendencja dobra, zgodna z tym, czego życzyła sobie Najwyższa Izba Kontroli. Jednak nadal sporo jest tu pozycji, które moim zdaniem powinny się znaleźć w innych fragmentach ustawy, gdyż są przewidywalne, były znane w trakcie przygotowania budżetu i dlatego nie powinny znaleźć się w tej części budżetu, lecz w częściach poszczególnych dysponentów. Chciałbym zapytać, dlaczego tak jest, dlaczego nadal tak jest. Dlaczego nadal jest tak dużo pozycji w rezerwach celowych? Dzieje się tak wbrew wskazaniom Komisji Gospodarki Narodowej, które były przedstawione ministerstwu rok temu w trakcie debaty nad budżetem, temat ten był również poruszany przez Najwyższą Izbę Kontroli, która wypowiadała się w podobnym tonie. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Dziękuję bardzo.

Ja jeszcze raz bardzo serdecznie chciałabym wszystkim państwa przeprosić, ale odbywało się posiedzenie Rady Ministrów dotyczące wydatków niewygasających i nie mogłam przyjechać wcześniej. Jeszcze raz przepraszam.

A teraz odpowiadam już na pytania pana senatora. Pierwsza sprawa to poziom rezerwy ogólnej. Doświadczenie lat ubiegłych wykazuje, że 90 milionów zł jest to kwota, która w zupełności wystarcza, żeby sfinansować wydatki, które są wydatkami nadzwyczajnymi i które w trybie awaryjnym w jakiś sposób Rada Ministrów, premier bądź minister finansów musi uruchomić. Pogorszenie sytuacji gospodarczej i niejako obawa przed kryzysem, gdybyśmy chcieli to przełożyć na budżet państwa, powodowałyby konieczność zmniejszenia dochodów i zmniejszenia wydatków. W związku z tym sytuacja jest taka, że zwiększenie rezerwy ogólnej powodowałoby konieczność zmniejszenia innych wydatków. Nie wydaje się, żeby środki rezerwy ogólnej mogły służyć do podejmowania awaryjnych działań w jakichś sytuacjach kryzysowych, jeżeli chodzi o pomoc osobom, które zostaną uszkodzone przez kryzys. Na skutek wniesienia poprawki rządu do projektu ustawy budżetowej utworzona została nowa rezerwa celowa w wysokości 1 miliarda 140 milionów zł, „Rezerwa solidarności społecznej”, przeznaczona na szybkie reagowanie w przypadku zdarzeń, które będą skutkami zahamowania wzrostu gospodarczego. Tak że na dzisiaj nie mamy przesłanek, żeby zwiększać rezerwę ogólną. W grudniu ta rezerwa wynosiła jeszcze ponad 50 milionów zł, więc była ona w pełni wystarczająca.

Jeśli chodzi o inne awaryjne sytuacje, bo bardzo często przedstawiany jest taki pogląd, że rezerwa ogólna powinna służyć finansowaniu zadań w przypadku jakichś zdarzeń nadzwyczajnych, to jest rezerwa na usuwanie skutków klęsk żywiołowych. Tę rezerwę można uruchomić w bardzo szybkim trybie, znacznie szybszym, niż gdyby wymagała ona uruchomienia przez Radę Ministrów, bo tu obowiązują pewne procedury.

Jeżeli chodzi o rezerwy celowe, to chciałabym powiedzieć, że część rezerw celowych została utworzona w parlamencie, nie wszystkie były zawarte w projekcie rządowym. Muszę powiedzieć, że troszkę się zdziwiłam, gdy pan senator powiedział, że są rezerwy, które można przypisać do określonej klasyfikacji budżetowej. Bardzo pilnowaliśmy, żeby przestrzegać tego wymogu wynikającego z ustawy i żeby wszystkie środki, których klasyfikacja jest znana, zostały przypisane do określonych podziałek w klasyfikacji budżetowej. Generalnie można powiedzieć, że w rezerwach celowych nie ma całości środków przewidzianych na finansowanie zadań, a w wielu przypadkach jest część środków po to, żeby je skierować do tego odbiorcy, który będzie ich akurat potrzebował. Na przykład w związku z chorobami zakaźnymi zwierząt środki zaplanowane są w budżetach wojewodów, a tutaj są środki na specjalne programy i akcje, środki, które będą kierowane zgodnie z zapotrzebowaniem. W przypadku niektórych rezerw dziś trudno je przypisać do określonej części budżetowej, szczególnie do określonego budżetu wojewody, dlatego że poziom środków, które będą potrzebne w danym roku na sfinansowanie tego zadania, nie jest na obecnym etapie znany.

Panie Senatorze, ja chętnie wyjaśnię, jeżeli jest jakaś rezerwa, która szczególnie...

(*Senator Marek Trzcіński*: Podam przykład.)

Bardzo proszę.

(*Senator Marek Trzcіński*: Krajowe pasażerskie przewozy autobusowe.)

Jest szesnaście województw, to są dopłaty do biletów ulgowych. Jest to uzupełnienie środków, które obecnie są w budżetach wojewodów. Jeśli w jakimś wojewódz-

twie zabraknie tych środków, to będą one przekazywane do budżetów, może tak być mniej więcej w IV kwartale 2009 r. Łączne...

(Senator Marek Trzcіński: Pani Minister, ale... Przepraszam.)

Tutaj ujęta jest tylko część przeznaczona na uzupełnienie brakujących środków, w sytuacji gdy te dopłaty będą większe niż obecnie zaplanowane w budżetach.

Zastępcą Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Proszę bardzo, Senatorze.

Senator Marek Trzcіński:

Ja bym nie chciał przedłużać tego wątku, zatrzymywać się akurat nad tą uwagą, ale mam takie spostrzeżenie. Podałem tu jeden przykład. Chciałbym jednak zauważyć, że co roku ostateczny podział środków jest taki sam, ten podział jest co roku podobny, czyli jest on do przewidzenia, te pieniądze w odpowiednich proporcjach są przekazywane wojewodom. Wydaje się, że to jest właśnie dobry przykład sytuacji, w której ten wydatek mógłby się znaleźć w zupełnie innym miejscu budżetu, ale to jest oczywiście tylko moje zdanie.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Jeśli mogę, Panie Przewodniczący, to słowo komentarza. Podał pan taki przykład.
(Senator Marek Trzcіński: Ja mogę...)

Nie, to jest bardzo dobry przykład. Ja muszę państwu powiedzieć, że wojewodowie w swoich budżetach na dopłaty do biletów pasażerskich autobusowych zaplanowali znacznie mniej środków niż w roku 2008, wychodząc z założenia, że środki, które dostali w limicie, przeznaczą na finansowanie innych zadań, a gdy im zabraknie, to będą się zwracać o sfinansowanie zobowiązań. My nie znaczymy pieniędzy, wojewoda dostaje pulę środków i rozdziela te środki tak, jak widzi finansowanie wydatków w swoim województwie. W wielu przypadkach zwracaliśmy się do wojewodów z pytaniem, co sprawiło, że uważają, że w roku 2009 wydadzą na to zadanie mniej niż w roku 2008. Odpowiedzi były różne. Jedni wojewodowie pisali uczciwie: uznaliśmy, że dostaniemy więcej ze zobowiązań, to przeznaczyliśmy to na finansowanie zadań z opieki społecznej czy innych. Tak że gdybyśmy dali 100%, to też doszłoby do takiej sytuacji, że pozostałyby płatności jako zobowiązania budżetowe, a środki zostałyby przekazane na inny cel. Generalnie są to środki tylko na uzupełnienie tam, gdzie ich zabraknie.

Zastępcą Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pani senator Arciszewska.

Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Pani Minister, przepraszam, ja nie wiem, czy to jest odpowiedni moment, ale chciałabym zapytać, w której pozycji przewidziane są środki na realizację ustawy o ujawnieniu w księgach wieczystych prawa Skarbu Państwa.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Proszę...

(Brak nagrania)

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Elżbieta Suchocka-Roguska:

...27 milionów zł. To jest zaplanowane w tej chwili głównie w budżetach wojewodów, jeśli dobrze pamiętam, na gospodarowanie nieruchomościami. Zaraz jeszcze sprawdzę, bo myśmy te środki wprowadzili już chyba do budżetu. A nie, przepraszam, jest to w poz. 55.

(Brak nagrania)

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Jeśli to już wszystkie pytania, to przystępujemy...

Proszę bardzo, senator Ortyl.

Senator Władysław Ortyl:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Pani Minister!

Ja chciałbym zapytać o pewną stosowalność inżynierii finansowej w przypadku rezerw. Wiadomo, że od ostatniej nowelizacji Ministerstwo Rozwoju Regionalnego zgodnie z art. 148a może wnioskować do Ministerstwa Finansów o przesunięcia środków z Unii Europejskiej w odniesieniu do programów i projektów pomiędzy częściami budżetowymi. Chciałbym zapytać, czy pani minister pozytywnie ocenia ten instrument i czy Ministerstwo Rozwoju Regionalnego z niego korzystało, bo myślę, że jest on przydatny.

Mam jeszcze jedno pytanie. W rezerwie celowej, która jest dedykowana realizacji projektu w ramach narodowej strategii 2007–2013, jest kwota 17 miliardów 280 milionów, kwota oczywiście zmniejszona po ostatniej poprawce rządowej o ponad 200 milionów. Ja mam takie pytanie. Dlaczego w tym obszarze zmniejszamy wielkość planowanych środków, jeżeli słuszne jest to, co mówi premier, że należy zwiększyć absorpcję funduszy europejskich w sytuacji spodziewanego albo nadchodzącego już kryzysu gospodarczego? Komisja Europejska, odpowiadając niejako na to, co się dzieje, w obliczu kryzysu gospodarczego postanowiła zwiększyć zaliczkę, która trafi do wszystkich krajów, także do nas, z funduszy strukturalnych i z Funduszu Spójności, a tymczasem my obserwujemy tu troszeczkę odwrotne działania. Jest też duży rozdźwięk między wysokością środków zadeklarowanych i zapowiadanych przez premiera, jeśli chodzi o wdrożenie, czyli ponad 21 miliardów, a łączną kwotą rezerwy, która wynosi 28 miliardów 811 milionów zł. Z czego biorą się te różnice? Bardzo proszę o odpowiedź.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Proszę bardzo, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Jeżeli chodzi pierwszą wypowiedź pana senatora, to oczywiście minister finansów pozytywnie ocenia rozwiązanie, które pozwala przesunąć środki ministrowi rozwoju regionalnego pomiędzy poszczególnymi programami z tego względu, że to zwiększa elastyczność wykorzystania środków budżetowych. W przypadku projektów realizowanych z udziałem środków unijnych bardzo trudno jest dokładnie zaplanować wysokość środków w poszczególnych częściach i na realizację określonych programów, bo bardzo często zdarza się, że z różnych przyczyn te programy nie mogą być realizowane, projekty nie mogą być uruchomione.

Jeżeli chodzi o zmniejszenie rezerwy, to działanie to było podyktowane między innymi tym, że w budżecie w ostatniej kolumnie finansowania projektów z udziałem środków Unii Europejskiej łączna kwota to są prawie 44 miliardy zł, ponadto będzie mniej więcej 3,5 miliarda zł środków niewygasających, które nie zostały wykorzystane w roku 2008 i będą służyły finansowaniu programów w roku 2009. To wskazuje na to, że środków na realizację tych projektów wystarczy.

Ponadto chciałabym pana senatora uspokoić i powiedzieć, że my bardzo się cieszymy, że Unia przekaże nam dodatkową zaliczkę. Problem polega na tym, że my obecnie posiadamy niewykorzystane środki z zaliczki, dlatego że nie ma jeszcze płatności, które można byłoby z tej zaliczki refundować. Nie chciałabym powiedzieć, że powolna realizacja, ale opóźnienia w realizacji, szczególnie projektów drogowych, wynikające z braku umów z Komisją Europejską powodują, że te projekty są realizowane ze środków krajowych, gdyż nie ma jeszcze podstaw do tego, aby wykorzystać zaliczkę do finansowania tych zadań. Te projekty są uznane za projekty, na realizację których umowy zostaną zawarte, ale dopóki nie zostaną spełnione wszystkie wymogi środowiskowe, dopóty umowy z Komisją nie zostaną podpisane. Liczymy, że te umowy zostaną podpisane dopiero pod koniec 2009 r., w związku z tym płatności z Unii Europejskiej, a tym samym bardzo często wykorzystanie zaliczki na ten cel będzie mogło nastąpić albo w ostatnich miesiącach 2009 r., albo – co jest bardziej prawdopodobne – na początku roku 2010. Generalna dyrekcja przygotowuje się do realizowania wniosków o płatności tak, żeby w momencie podpisania umów mogła praktycznie od razu przystąpić do działania, bo te faktury będą gotowe i będą one czekały. Niemniej jednak względy formalne uniemożliwiają skorzystanie z tych środków. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Senator Trzeciński.

Senator Marek Trzcíński:

Panie Przewodniczący, proszę wybaczyć, że zadam pytanie może nie do końca związane z budżetem, ale myślę, że ważne. W sytuacji przekazywania zaliczki przez Unię pieniądze są przeliczane na złotówki. Czy to się dzieje w momencie jej przekazania, czy wydatkowania? Gdybym mógł przy tej okazji taką informację uzyskać, to prosiłbym o to.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Proszę, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Przewodniczący, to zależy. Generalnie obowiązywała zasada, że są one przeliczane w momencie wydatkowania, ale ponieważ powstała taka sytuacja, że kurs był bardzo korzystny z punktu widzenia budżetu, więc część środków w euro została zamieniona na złotówki, co pozwoli na sfinansowanie większej puli wydatków. W tej chwili te środki są ulokowane.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do omawiania kolejnego punktu, który dotyczy prefinansowania zadań przewidzianych do finansowania ze środków Unii Europejskiej. Ujęte jest to w załącznikach nr 7 i nr 14.

Pani Minister, prosimy o charakterystykę załączników nr 7 i nr 14.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Suchocka-Roguska: Jeśli można, to poproszę panią dyrektor.)

Oczywiście.
Proszę bardzo.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Instytucji Płatniczej
w Ministerstwie Finansów
Dorota Jaworska:**

W załączniku nr 7, dotyczącym prefinansowania zadań przewidzianych do finansowania ze środków Unii Europejskiej, w przychodach przewidywane jest 12 miliardów 700 milionów, zaś rozchody wyniosą 16 miliardów 400 milionów. Są tam trzy pozycje. Pierwsza to fundusze strukturalne, ale są to fundusze realizowane w ramach starej perspektywy finansowej, w związku z powyższym przewidujemy już tylko zwrot zaciągniętych wcześniej pożyczek, nie ma tu żadnych nowych pożyczek, nie są one planowane. Kolejna to jest Fundusz Spójności. Tutaj planujemy udzielenie pożyczek na prefinansowanie ostatnich 5% w niektórych projektach i jest tu kwota 300 milionów. Największą pozycję stanowi wspólna polityka rolna i rybacka. Komisja Europejska refunduje poniesione wcześniej wydatki, zatem przewidywane jest

udzielenie agencji płatniczej pożyczki w wysokości 16 miliardów, zwrot będzie w wysokości ponad 12 miliardów. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, czy do tego punktu ktoś ma pytania, chciałby przedstawić komentarz? Nie ma chętnych. Dziękuję bardzo.

W takim razie przystępujemy do omówienia kolejnego punktu, jest to załącznik nr 15 „Limity kwot zobowiązań oraz wydatków w latach obowiązywania NPR 2004–2006”.

Bardzo proszę, Pani Dyrektor.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Instytucji Płatniczej
w Ministerstwie Finansów**

Dorota Jaworska:

Jeżeli chodzi o załącznik nr 15, jest to już ostatni rok, w którym ten załącznik był przygotowywany. Wykazane są tu limity zobowiązań, jakie powinny być zostać poniesione w kolejnych latach realizacji Narodowego Planu Rozwoju na lata 2004–2006, i to jest ujęte w pierwszej tabeli. Druga tabela pokazuje, ile jeszcze z tych środków będzie wydatkowane w przyszłym roku. To jest około 1 miliarda zł, głównie na projekty, których okres kwalifikowalności kończy się w połowie przyszłego roku, projekty, w ramach których jest udzielana pomoc publiczna. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Pytań bądź uwag nie ma. A nie, są.

Proszę bardzo, pan senator Ortyl.

Senator Władysław Ortyl:

Dziękuję bardzo.

Bardzo bym prosił o informację i skomentowanie mechanizmu, który stosowany jest w kończącej się już perspektywie finansowej na lata 2004–2006, a mówi on o możliwościach nadkontraktacji w tym obszarze. Myślę, że on był bardzo przydatny. Chciałbym, aby pani minister powiedziała nam, jakie są skutki jego stosowania.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Bardzo proszę.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Przewodniczący, sytuacja wygląda tak, że minister finansów generalnie wyraża zgodę we wszystkich przypadkach, w których minister rozwoju regionalnego

zwraca się z wnioskiem o nadkontraktację, tak aby maksymalnie zapewnić absorpcję środków unijnych ze starej perspektywy.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Nie ma więcej pytań do tego punktu, więc przystępujemy do omówienia kolejnego. Jest to załącznik nr 12 „Wykaz programów wieloletnich w 2009 r.”

Proszę, Pani Minister.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Elżbieta Suchocka-Roguska:

W załączniku nr 12 po raz pierwszy mamy wykaz programów w ujęciu budżetu zadaniowego. Wszystkie programy wieloletnie są zaprezentowane w postaci funkcji, zadań i podzadań. Są to programy, które zostały przyjęte przez Radę Ministrów, także te programy, które były uchwalone w formule ustaw. W przypadku tych programów w miarę możliwości, tam, gdzie to było osiągalne, zostały wskazane mierniki. Jest to pierwsza próba zaprezentowania budżetu zadaniowego, może niedoskonała, ale pokusiliśmy się o takie przedstawienie.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, Państwo Senatorowie, czy są pytania, uwagi, komentarze do tego punktu? Nie ma.

W takim razie przystępujemy do omówienia kolejnego punktu, jest to załącznik nr 6 „Wykaz inwestycji wieloletnich w 2009 r.”

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Elżbieta Suchocka-Roguska:

Jest to uszczegółowienie wydatków, które są zaplanowane w ustawie budżetowej. Wykaz inwestycji wieloletnich z roku na rok jest coraz mniejszy, dlatego że jest wiele inwestycji, które są realizowane w formule programów wieloletnich. W tej chwili wykaz zawiera jedenaście pozycji.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę senatorów o pytania. Pan senator Kaleta, który miał przygotować do tego komentarz, też nie ma uwag. Tak? Dobrze.

W takim razie dziękuję.

W ten sposób zakończyliśmy pierwszą część naszego posiedzenia, czyli omawianie spraw związanych z budżetem, finansami itd.

Czy w ramach tej części są jeszcze może jakieś pytania do pani minister? Nie ma pytań.

Informuję państwa senatorów, że ewentualne poprawki do ustawy budżetowej będzie można składać w każdej chwili, ale będziemy je rozpatrywali dopiero na naszym piątkowym posiedzeniu. Mam prośbę, aby je przygotować wcześniej, tak żeby można je było opracować pod względem legislacyjnym, żeby także Biuro Legislacyjne mogło przygotować swoje uwagi i żebyśmy mogli w piątek bardzo szybko procedować. Stąd prośba o takie ich przygotowanie.

Proszę bardzo, czy do pierwszej części naszego posiedzenia są jakieś pytania, uwagi? Nie ma.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę, pan senator Trzeciński.

Senator Marek Trzeciński:

To może nie dotyczy merytorycznej strony budżetu czy tego, o czym mówiliśmy, ale mam pewną uwagę, którą tak do końca nie wiem, do kogo kierować. Chodzi o to, by budżet prezentowany był nam w inny sposób, to znaczy w sposób bardziej czytelny. Jeśli jest na przykład załącznik, który zawiera trzydzieści stron...

(Głos z sali: Ale my mamy, dostaliśmy...)

...to dobrze by było, żeby każda strona zawierała informacje, jaki jest numer tego załącznika. Myślę, że potrzeba trochę większej staranności, żeby budżet był po prostu bardziej czytelny, żeby mniej było szukania. To tak przy okazji chciałem o tym powiedzieć.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dobrze, ale na każdej stronie jest informacja...

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Suchocka-Roguska: Panie Przewodniczący, na każdej stronie jest podany numer załącznika i numer strony, więc...)

Mamy na przykład załącznik nr 8 i na każdej stronie jest informacja o tym, że to jest załącznik nr 8, jest także napisane, która to jest strona tego załącznika. Na dole każdej strony jest taka informacja.

(Głos z sali: Z całym szacunkiem.)

Myślę, że ten postulat został już zrealizowany. Może tak być. Tak? Nie trzeba nic dodatkowo robić?

(Senator Marek Trzeciński: Proszę o wybaczenie.)

Proszę państwa, przystępujemy do omówienia kolejnej części, jest to część 20 „Gospodarka”, oraz planu finansowego Agencji Rezerw Materiałowych i planu finansowego Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, które ujęte są w załączniku nr 13.

Pani Minister? Proszę bardzo.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Bardzo proszę państwa senatorów o uwagę. Sprawnie, nawet bardzo sprawnie pracujemy, ale pod warunkiem, że skupiamy się na tym, co mówi odpowiedni przedstawiciel rządu.

Proszę bardzo, Pani Minister.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki
Grażyna Henclewska:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Rozpatrywany obecnie projekt ustawy budżetowej w zakresie części 20 „Gospodarka” w porównaniu do przedłożonego przez Radę Ministrów projektu z 24 września nie uległ zmianie w zakresie dochodów i wydatków. Sejm jedynie zmniejszył rezerwę celową przeznaczoną na programy wieloletnie o 3 miliony zł do poziomu 77 milionów.

W części 20 zostały zaplanowane dochody w łącznej wysokości ponad 71,7 miliona zł. Dochody planujemy uzyskać głównie z tytułu wpłaty dywidendy z zysku przez Węgłokoks SA w wysokości 25 milionów, z opłat za wydane zezwolenia na sprzedaż alkoholu w wysokości 21,5 miliona, ze zwrotów dotacji przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości w wysokości ponad 8,8 miliona, z wpłat części zysku przez Urząd Dozoru Technicznego w wysokości 8,6 miliona, kolejny tytuł to zwrot dotacji przez podmioty, które realizują programy reformy górnictwa węgla kamiennego, i z tego tytułu dochody wyniosą ponad 7,7 miliona zł.

Jeśli chodzi o wydatki, to przedstawię je w układzie zadaniowym, tak jak przygotowaliśmy je do budżetu. W części 20 wydatki zaplanowane są w wysokości 1 miliarda 907 milionów zł. W układzie zadaniowym mamy tu funkcję 6, która nazywa się „Koordynacja polityki gospodarczej kraju”. W tym zakresie wydatki na realizację zadania pod nazwą „Wzrost konkurencyjności gospodarki” zaplanowaliśmy w wysokości 844,5 miliona zł. Te wydatki będą przeznaczone na działania dotyczące wspierania innowacyjności przedsiębiorstw i rozwój przedsiębiorczości, działania, które realizuje bezpośrednio Ministerstwo Gospodarki, a także Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, i zaplanowaliśmy na to 614,4 miliona zł. Kolejny wydatek w ramach zadania „Wzrost konkurencyjności gospodarki” to udzielanie wsparcia finansowego inwestycji wynikającego z programów wieloletnich i na to przeznaczamy kwotę 106,6 miliona zł. Kolejny wydatek związany jest z kontynuacją procesu likwidacji kopalni soli „Wieliczka” i „Bochnia” oraz monitoringiem górnictwa niewęglowego i procesów hutnictwa żelaza i stali. Na te działania zaplanowaliśmy wydatki w wysokości prawie 66,5 miliona zł. Kolejna pozycja w realizacji tego zadania to prowadzenie działań przez Polską Agencję Informacji i Inwestycji Zagranicznych, która wykonuje zadania na zlecenie Ministerstwa Gospodarki, i to angażuje kwotę 13 milionów zł. Pozostałe działania dotyczą prowadzenia badań statystycznych, programu azbestowego, prowadzenia punktu konsultacyjnego REACH i ekspertyz. Na to zaplanowane są 44 miliony 32 tysiące zł.

Następne zadanie realizowane przez ministra gospodarki to „Bezpieczeństwo gospodarcze państwa”. W 2009 r. zamierza się na to przeznaczyć 613,5 miliona zł. W tym tytule mieszczą się działania związane z funkcjonowaniem górnictwa węgla kamiennego, na które zamierzamy przeznaczyć prawie 364 miliony 800 tysięcy zł. Środki te zostaną przeznaczone na likwidację kopalń oraz działania wykonywane po zakończeniu likwidacji kopalń. Dodatkowo zaplanowano środki na ekwiwalenty pieniężne dla osób uprawnionych. Na działania realizowane przez Agencję Rezerw Materiałowych w zakresie rezerw państwowych oraz zapasów państwowych ropy naftowej i gazu ziemnego zaplanowaliśmy kwotę ponad 121 milionów zł. Pozostałe wydatki w zakresie zadania „Bezpieczeństwo gospodarcze państwa” przeznaczone są na działania Programu Operacyjnego „Infrastruktura i środowisko”, są to środki w wysokości prawie 98 milionów zł, na sfinansowanie działalności Centralnej Pompowni „Bolko” środki w wysokości 12 milionów zł i na zakup sprzętu ratownictwa górniczego przez Centralną Stację Ratownictwa Górniczego zarezerwowano kwotę 1 miliona zł.

Kolejna funkcja to „Działalność na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa zewnętrznego i nienaruszalności granic”. W ramach tej funkcji minister gospodarki realizuje zadanie pod nazwą „Obrona państwa oraz Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej”. Na jego realizację zarezerwowaliśmy kwotę prawie 91,3 miliona zł. W ramach tego zadania środki mają być przeznaczane na dotacje dla przedsiębiorców w celu dofinansowania kosztów utrzymania mocy produkcyjnych i remontowych ze względu na potrzeby sił zbrojnych, tu jest kwota 88 milionów zł, na realizację zadań z programu pozamilitarnych przygotowań obronnych przeznaczono 600 tysięcy zł, a na pozostałe działania środki w wysokości 2 milionów 670 tysięcy, są to wydatki związane z ekspertyzami i analizami.

Kolejna funkcja, którą realizuje minister gospodarki, nazwana jest „Prowadzenie polityki zagranicznej”. W ramach tej funkcji na realizację zadania „Promocja RP za granicą” planujemy wydatki w wysokości prawie 290,5 miliona zł. Mieści się tu opłacenie składek do organizacji międzynarodowych w związku z przynależnością Polski do Unii, do WTO, do OECD, na co zarezerwowano kwotę 138 milionów 738 tysięcy zł. W ramach tego zadania finansowane są również przedsięwzięcia promocyjne, na które zamierzamy przeznaczyć środki w wysokości 133 milionów 338 tysięcy. Pozostałe działania w ramach tego zadania to zamknięcie i rozliczenie udziału w wystawie EXPO w Saragossie oraz funkcjonowanie Ośrodka Studiów Wschodnich, przewidziano także środki na wynagrodzenia pracowników realizujących zadanie priorytetowe. Wszystko to w ramach zadania „Promocja RP za granicą”.

Ostatnia funkcja to „Tworzenie i koordynacja polityki”, realizowana w ramach zadań nazwanych „Koordynacja merytoryczna działalności, planowania strategicznego i operacyjnego”, „Obsługa administracyjna” i „Obsługa techniczna”. Na realizację tych zadań planujemy wydatki w wysokości 67 milionów 271 tysięcy zł, co stanowi 4% wydatków ogółem. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę, pan senator.

Senator Jacek Swakoń:

Pani Minister, ja mam dwa pytania. Pierwsze z nich dotyczy wydatków w dziale 900. Otóż można zauważyć, że w większości działów wydatki kształtują się poniżej tych z roku ubiegłego, zaś w dziale 900 „Gospodarka komunalna i ochrona środowiska” nastąpił wzrost prawie o 1400%. Prosiłbym o uzasadnienie tego wzrostu.

Drugie pytanie dotyczy Agencji Rezerw Materiałowych. Czy środki przewidziane w budżecie na rok przyszły zabezpieczają potrzeby agencji? Szczególnie chodzi mi o zakres wynikający z umów międzynarodowych i z umów z międzynarodową agencją energii. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę o udzielenie odpowiedzi na te pytania.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki
Grażyna Henclewska:**

Chciałabym powiedzieć, że ten bardzo wysoki wzrost wydatków w dziale 900 wiąże się z realizacją programu operacyjnego dotyczącego ochrony środowiska.

Drugie pytanie dotyczyło Agencji Rezerw Materiałowych i tego, czy te środki zabezpieczają potrzeby. Jeśli chodzi o potrzeby, za które odpowiada, można tak powiedzieć, minister gospodarki, to te środki je pokryją. Gdyby zaistniały jakieś inne okoliczności, na przykład w związku z farmacją, to będziemy się zwracać do poszczególnych resortów ewentualnie o zapewnienie czy współfinansowanie potrzeb związanych z powiększaniem rezerw bądź działaniami w tym zakresie.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, pan senator Ortyl.

Senator Władysław Ortyl:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Ja bym prosił o rozszyfrowanie tekstu. Na stronie 21 w dziale 754 „Bezpieczeństwo publiczne i ochrona przeciwpożarowa” jest przywołana organizacja Traktatu Północnoatlantyckiego. Pojawia się ona w kontekście bezpieczeństwa publicznego i ochrony przeciwpożarowej. Ja myślę, że to jest jakaś pomyłka. Prosiłbym o rozszyfrowanie tego zapisu. To jest w tej informacji, którą otrzymaliśmy w Komisji Gospodarki Narodowej.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Chodzi o dział 754 rozdział 75417 i wyjaśnienie tej zbitki kilku elementów.

Bardzo proszę, Pani Minister.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki Grażyna Henclewska: To ja poproszę panią dyrektor.)

(Naczelnik Wydziału Finansowania Górnictwa oraz Surowców Nieenergetycznych w Departamencie Górnictwa w Ministerstwie Gospodarki Anna Margis: Chodzi o stronę 31. Dobrze usłyszałam?)

(Głos z sali: Nie, o stronę 21.)

(Naczelnik Wydziału Finansowania Górnictwa oraz Surowców Nieenergetycznych w Departamencie Górnictwa w Ministerstwie Gospodarki Anna Margis: To nie, to nie jest moje.)

Tak jak powiedziałem, to jest dział 754 rozdział 75417 i jest tu połączone bezpieczeństwo publiczne i ochrona przeciwpożarowa z organizacją Traktatu Północnoatlantyckiego. Chodzi o wyjaśnienie, na jaki cel przeznaczone są te pieniądze, te środki finansowe i dlaczego ochrona przeciwpożarowa połączona jest z organizacją Traktatu Północnoatlantyckiego.

Pan będzie odpowiadał. Tak?

Bardzo pana proszę o odpowiedź.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Budżetu i Finansów
w Ministerstwie Gospodarki
Marek Muszyński:**

Zgodnie z klasyfikacją budżetową wydatki związane z naszym uczestnictwem i udziałem ministra gospodarki w realizacji różnych zadań z zakresu związanego z Traktatem Północnoatlantyckim mieszczą się akurat w tym dziale budżetowym. To jest tylko kwestia techniczna. Są to różnego rodzaju ekspertyzy związane z umowami offsetowymi i z tym wszystkim, co dotyczyło naszego przystąpienia, przyjęcia do NATO. W klasyfikacji budżetowej nie ma odrębnego działu budżetowego, do którego można by było zaliczyć tego rodzaju wydatki.

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Na te wydatki zostały przeznaczone 32 tysiące zł.)

Tak, ponieważ minister gospodarki ma niewielkie wydatki rzeczowe, związane jedynie z ekspertyzami i tłumaczeniami. Pozostałe wydatki mieszczą się w innych częściach, realizują je inni ministrowie, dlatego tak to wygląda. Minister gospodarki uczestniczy w całym procesie, ma głos decydujący, ale nie ma dużych pieniędzy na wydatkowanie.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czy ta odpowiedź satysfakcjonuje pana senatora?

Pan senator Ortyl.

Senator Władysław Ortyl:

Ja powiem tak, że po tych wyjaśnieniach, gdy patrzę na ten tekst, to coś tam z tego wiem, ale myślę, że lepiej by było, gdyby od początku było to bardzo czytelnie napisane. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Myślę, że możemy przystąpić do omówienia kolejnego punktu naszego porządku obrad, a jest to część 40 „Turystyka”.

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sportu i Turystyki
Katarzyna Sobierajska:**

Panie Przewodniczący! Panie i Panowie Senatorowie!

Jeśli chodzi o część 40, to w projekcie ustawy budżetowej na rok 2009 wydatki zaplanowane są na poziomie 49 milionów 275 tysięcy. Jest to wzrost jedynie o 0,4% w stosunku do kwoty ujętej w ustawie budżetowej na rok bieżący. Jeśli chodzi o układ według działów, to na dział 630 „Turystyka” zaplanowana jest kwota w wysokości

45 milionów 331 tysięcy. Gros tej kwoty jest to dotacja podmiotowa z przeznaczeniem dla Polskiej Organizacji Turystycznej i wynosi ona 38 milionów 769 tysięcy zł. Jest to kwota przeznaczona na działania promocyjne realizowane przez Polską Organizację Turystyczną zarówno na rynku krajowym, jak i na rynkach zagranicznych. Jeśli chodzi o inne zadania ujęte w tym dziale, znajdujące się w pozostałych rozdziałach, są to zadania z zakresu upowszechniania turystyki, na które przeznaczona jest kwota 2 milionów 520 tysięcy zł. Jest to kwota zaplanowana głównie na dotacje celowe na finansowanie lub dofinansowanie zadań zleconych do realizacji stowarzyszeniom w ramach otwartego konkursu. Jeśli chodzi o rok 2009, to konkurs ten będzie oczywiście podporządkowany priorytetom zawartym w dokumencie strategicznym, mówiącym o kierunkach rozwoju turystyki do roku 2015, który we wrześniu bieżącego roku został przyjęty przez rząd.

W tym dziale jest też rozdział zatytułowany „Pozostała działalność”, w którym zaplanowano środki w wysokości 4 milionów 42 tysięcy zł. Są to środki przeznaczone przede wszystkim na działania realizowane przez resort, wynikające między innymi ze spraw związanych z członkostwem w organizacjach międzynarodowych WTO, OECD, BITS, na kwestie związane z prowadzeniem badań statystycznych, z rządowym programem badań statystycznych w zakresie turystyki. Mieszczą się tu również działania związane z zadaniami resortu w zakresie szkolenia i kształcenia kadr oraz ustawy o usługach turystycznych.

Kolejny dział w części 40 to dział 750 „Administracja publiczna”. Kwota planowana na rok 2009 wynosi 3 miliony 934 tysiące zł. W ramach tej kwoty znajdują się oczywiście wydatki bieżące i świadczenia na rzecz osób fizycznych, które stanowią jej większą część, oraz w niewielkim stopniu wydatki majątkowe.

Ostatni dział w tej części to dział 752 „Obrona narodowa”. Tutaj zaplanowana jest już bardzo niewielka kwota, a mianowicie 10 tysięcy zł, przeznaczona na organizację i przeprowadzenie szkoleń obronnych dla pracowników resortu.

Jeśli chodzi o projekt, który był przekazywany do Sejmu, to w odniesieniu do planowanych w tej części kwot nie nastąpiły dotychczas żadne zmiany. Bardzo dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, czy są pytania ze strony senatorów?

Senator Gruszczyński.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Piotr Gruszczyński:

Pani Minister! Panie Przewodniczący!

Jeżeli chodzi o tę część budżetu, to można zaobserwować, że projekt budżetu na 2009 r. nie różni się od budżetu na rok 2008, właściwie jest jedna różnica, która dotyczy rozdziałów „Zadania w zakresie upowszechniania turystyki” i „Pozostała działalność”. Tam jest podane, że zmiany w wydatkach związane są z pewnymi przesunięciami między tymi działami, ale mnie bardziej chodziłoby o argumentację, dlaczego do tego doszło.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, Pani Minister.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sportu i Turystyki Katarzyna Sobierajska:*
Jeśli pan przewodniczący pozwoli, to poproszę panią dyrektor o udzielenie odpowiedzi.)
Proszę bardzo.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Ekonomiczno-Finansowego
w Ministerstwie Sportu i Turystyki
Anna Klimek-Krypa:**

Szanowny Panie Senatorze, dokonaliśmy takiego przesunięcia, ponieważ w rozdziale 63003 chcieliśmy przedstawić tylko dotacje celowe przekazywane stowarzyszeniom i organizacjom turystycznym. W tej sytuacji w rozdziale „Pozostała działalność” ujęte są wszystkie zadania, które są realizowane przez Departament Turystyki w Ministerstwie Sportu i Turystyki, a także zadania, tak jak wspominała pani minister, związane z badaniami statystycznymi oraz z innymi działaniami, czyli z konferencjami, z umowami zlecenia. Dzięki temu rok 2009 będzie rokiem, w którym będzie można pokazać, ile środków faktycznie zostało przekazanych na dotacje celowe na zadania związane z upowszechnianiem turystyki.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę, jeszcze raz pan senator.

Senator Piotr Gruszczyński:

Mam jeszcze jedno krótkie pytanie, ono dotyczy działu „Administracja publiczna”. Tam w wydatkach w punkcie pierwszym ujęte są świadczenia na rzecz osób fizycznych i jest zapisana kwota 3 tysięcy zł. Ja zwróciłem na to uwagę właściwie z racji tego, że jest to tak nieduża kwota. Czego to dotyczy?

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję.
Bardzo proszę o odpowiedź.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Ekonomiczno-Finansowego
w Ministerstwie Sportu i Turystyki
Anna Klimek-Krypa:**

Z tych środków Ministerstwo Sportu i Turystyki finansuje na przykład komisje resortową do spraw dyscypliny finansów publicznych.
(*Senator Piotr Gruszczyński:* Dziękuję bardzo.)

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję.

Nie ma więcej pytań ani uwag.

Dziękujemy bardzo pani minister.

Przechodzimy do omówienia kolejnego punktu, który obejmuje część 36 „Skarb Państwa”, kierunki prywatyzacji majątku Skarbu Państwa oraz plany finansowe Funduszu Reprywatyzacji, Funduszu Rekompensacyjnego, Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców i Funduszu Skarbu Państwa.

Bardzo proszę. Pani?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Joanna Schmid: Joanna Schmid.*)

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa
Joanna Schmid:**

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo, Panie i Panowie Senatorowie!

Jeśli chodzi o Ministerstwo Skarbu Państwa, planujemy przychody do budżetu państwa na poziomie 12 miliardów zł, są to przychody brutto. Na tę kwotę 12 miliardów zł składa się dwieście jeden projektów w związku z prywatyzacją pośrednią i trzysta projektów w związku z prywatyzacją bezpośrednią. Jeśli chodzi o dochody, to planowane są one w wysokości 2 miliardów 880 milionów 450 tysięcy zł. Główną pozycję dochodów stanowią dochody z tytułu dywidendy i jest to kwota 2 miliardów 870 milionów zł.

Jeżeli mówimy o przychodach, to 12 miliardów zł to jest kwota brutto. Do dyspozycji budżetu państwa pozostaje kwota netto w wysokości 6 miliardów 358 milionów 73 tysięcy zł. To jest kwota, która wynika z kierunków prywatyzacji. Z kolei kierunki prywatyzacji majątku Skarbu Państwa w 2009 r. wynikają z planu prywatyzacji, który został zatwierdzony przez Radę Ministrów w kwietniu 2008 r., z którego to planu wynikało, że w okresie od roku 2008 do roku 2011 będzie prywatyzowanych siedemset czterdzieści podmiotów.

Jeżeli mówimy o kierunkach prywatyzacji w roku 2009, to na kwotę przychodów w wysokości 12 miliardów zł składają się projekty z wielu sektorów, czołowy stanowi sektor energetyczny, gdyż można powiedzieć, że w granicach 2/3 planowanych przychodów będzie pochodziło z projektów związanych z sektorem energetycznym. Ma tu swój udział sektor finansowy, Giełda Papierów Wartościowych, sektor chemiczny, chodzi o prywatyzację takich spółek, jak Kędzierzyn, Ciech, Police, są to również projekty dotyczące sektora uzdrowisk. Generalnie praktycznie wszystkie sektory będą prywatyzowane w najbliższym czasie.

Z tej kwoty 12 miliardów zł przychody netto, tak jak powiedziałam, będą wynosiły 6 miliardów 358 milionów zł. Na Fundusz Reprywatyzacji zgodnie z ustawą o komercjalizacji i prywatyzacji dedykowana jest kwota 2 miliardów 960 milionów 506 tysięcy zł, na Fundusz Restrukturyzacji Przedsiębiorców – kwota 1 miliarda 800 milionów zł, na Fundusz Skarbu Państwa – 240 milionów zł, na Fundusz Nauki i Technologii Polskiej – 240 milionów zł, na Fundusz Pracy – 100 milionów 244 tysiące zł i na odpis na modernizację sił zbrojnych – 301 milionów 177 tysięcy zł. Tak wygląda szczegółowe rozdysponowanie tej kwoty.

Kolejna sprawa to gospodarka pozabudżetowa. W tej części mamy Fundusz Skarbu Państwa, Fundusz Reprywatyzacji i Fundusz Restrukturyzacji Przedsiębiorców. To są fundusze celowe, które powstały na podstawie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji. W Funduszu Skarbu Państwa gromadzona jest kwota 2% przychodów uzyskiwanych z prywatyzacji w danym roku budżetowym oraz odsetki od tych środków. Jeśli chodzi o wydatki Funduszu Skarbu Państwa, to jest tu zaplanowana łączna kwota 253 milionów 318 tysięcy zł. Nie będę może szczegółowo tego omawiała, bo państwo macie to wszystko w materiałach. W Funduszu Reprywatyzacji znajdują się środki pochodzące ze sprzedaży 5% akcji należących do Skarbu Państwa każdej ze spółek powstałych w wyniku komercjalizacji oraz odsetki od tych środków, które są przeznaczone na cele związane z zaspakajaniem roszczeń byłych właścicieli mienia przejętego przez Skarb Państwa. Wydatki tego funduszu planowane są na poziomie 672 milionów 886 tysięcy zł. Jeśli chodzi o Fundusz Rekompensacyjny, to zgodnie z zapisami ustawowymi jego przychody to wpływy ze sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, odsetki z tytułu oprocentowania środków gromadzonych w funduszu oraz pożyczki z budżetu państwa, które są udzielane w przypadku niedoborów środków, o których mowa. Przychody Funduszu Rekompensacyjnego planowane są na poziomie 692 milionów zł. Jeśli chodzi o Fundusz Restrukturyzacji Przedsiębiorców, to tutaj gromadzone jest 15% przychodów, które są uzyskiwane z prywatyzacji w danym roku budżetowym, oraz odsetki od tych środków, które są przeznaczone na wsparcie w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców, w tym przeznaczonych do prywatyzacji. Przychody planowane są na poziomie 1 miliarda 822 milionów 629 tysięcy zł. To by było chyba tyle w telegraficznym skrócie. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, Panowie Senatorowie, pierwszy pan senator Woźniak, potem pan senator Ortyl, następnie senator Majkowski.

Proszę bardzo.

Senator Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Ja chciałbym zapytać panią minister o projekty, kluczowe projekty prywatyzacyjne, bo nietrudno zauważyć bardzo dynamiczny wzrost planu w stosunku do planowanych dochodów z prywatyzacji na ten rok. To były 2 miliardy 300 milionów zł, po trzech kwartałach wykonanie jest na poziomie nieprzekraczającym 40%, a na przyszły rok jest w planie 12 miliardów zł. Jakie kluczowe projekty państwo przewidujecie?

Drugie pytanie dotyczyłoby tak zwanych resztówek. W dość powszechnym przekonaniu utrzymywanie własności Skarbu Państwa na poziomie kilku procent wartości kapitału przedsiębiorstw nie ma istotnego uzasadnienia ani budżetowego, ani ekonomicznego, jakiegokolwiek uzasadnienia. Deklaracja premiera Donalda Tuska była bardzo klarowna, bardzo jednoznaczna: Skarb Państwa wyzbywa się resztówek. Co w tej mierze planowane jest na rok przyszły?

Teraz pytanie pomocnicze. Oczywiście tak radykalny wzrost dochodów z prywatyzacji z 2 miliardów 300 milionów do 12 miliardów, tak mnie się wydaje, mógłby negatywnie wpłynąć na dochody z dywidend tych podmiotów, które będą prywatyzowane. Czy to było brane pod uwagę? Czy została przeprowadzona taka kalkulacja? Niestety, ale to jest mechanizm naczyń połączonych. Jeżeli ubędzie w portfelu przedsiębiorstw skarbowych, to przybędzie dochodów z prywatyzacji, ale jednocześnie ubędzie dochodów z dywidend, a dochody z dywidend stanowiły bez mała 100% dochodów kapitałowych. W tym roku były to prawie 3 miliardy i ten poziom jest utrzymany na rok przyszły.

I trzecie, ostatnie już pytanie. Czy Skarb Państwa, planując dochody na reprivatyzację, uwzględnił tu roszczenia Zabużan? Jeśli można by było, to prosiłbym o dwa słowa o tym, na jakim poziomie te roszczenia byłyby zaspokojone w roku przyszłym. Dziękuję przeze mnie.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa
Joanna Schmid:**

Szanowny Panie Senatorze! Szanowni Państwo!

Jeśli chodzi o przychody z prywatyzacji w 2008 r., to rzeczywiście – tak jak pan senator powiedział – wykonanie jest w tej chwili na poziomie prawie 900 milionów zł, jednak plan, który zakładał kwotę 2 miliardów 300 milionów, zostanie wykonany. W tej chwili podpisywane są umowy prywatyzacyjne i z pełną odpowiedzialnością można powiedzieć, że wykonanie będzie na poziomie 2 miliardów 300 milionów, zgodnie z planem w budżecie roku 2008. Jeżeli zaś chodzi o poziom dywidend, to wykonanie jest już na poziomie ponad 2,5 miliarda zł, co oznacza realizację niemal całego planu. Niektóre spółki mają przesunięty rok obrotowy, więc jest jeszcze, można powiedzieć, kilka dni. Niemniej jednak wykonanie będzie zbliżone do wielkości, które były ujęte w planie.

Rzeczywiście plan jest ambitny, bo w przychodach zaplanowaliśmy 12 miliardów zł. Przychody te dotyczą przede wszystkim sektora energetycznego, dlatego że około 2/3 podmiotów – tak w wielkim uproszczeniu można powiedzieć – należy do sektora energetycznego. Zostanie przeprowadzona prywatyzacja, drugi etap prywatyzacji jednej z czterech grup energetycznych Enea. Jak państwo pewnie wiecie, pierwszy etap prywatyzacji odbył się w listopadzie tego roku. Spółka została upubliczniona, stała się spółką giełdową. Skarb Państwa nie dokonywał zbycia własnych akcji, było to tylko i wyłącznie podwyższenie kapitału. Drugi etap prywatyzacji nastąpi w roku 2009 i tutaj Skarb Państwa dokona zbycia wszystkich akcji, które posiada. Oprócz jednej z grup Enea prywatyzowane będą jeszcze inne podmioty należące do sektora energetycznego.

Planowana jest prywatyzacja Giełdy Papierów Wartościowych, planowana jest prywatyzacja w odniesieniu do spółek wielkiej syntezy chemicznej – mam tutaj na myśli Zakłady Azotowe Tarnów, Zakłady Azotowe Kędzierzyn – nastąpi sprzedaż akcji firmy Ciech. Jeśli chodzi o sektor energetyczny, to planowane są prywatyzacje między innymi Zespołu Elektrowni Pątnów – Adamów – Konin. Planowane są działania dotyczące resztówek Skarbu Państwa. Z tym że jeżeli mówimy o resztówkach dotyczących

spółek, które są notowane na Giełdzie Papierów Wartościowych, to oczywiście musi tu zostać dokonana właściwa analiza, żeby to nie była sprzedaż dokonywana wtedy, kiedy kurs jest najniższy. Z tego powodu pakiety mniejszościowe spółek notowanych na giełdzie będą poddane szczególnej analizie, żeby nie było jakiegoś uszczerbku z punktu widzenia Skarbu Państwa. Planujemy także zbycie BGŻ. Planowane było upublicznienie tej spółki już w roku 2008, ale sytuacja rynkowa, przede wszystkim sektora instytucji finansowych, koniunktura w zakresie instytucji finansowych, instytucji bankowych nie była sprzyjająca, w związku z tym nie doszło do tej prywatyzacji. Oczywiście zdajemy sobie sprawę z tego, że jest to program bardzo ambitny i pewnie generalnie koniunktura nie będzie nam sprzyjała. Można powiedzieć, że gdyby pewne projekty zostały zrealizowane dwa lata temu, to pewnie przychody do budżetu mogłyby być na znacznie wyższym poziomie.

Jeżeli chodzi o roszczenia i rekompensaty zabużańskie, to od początku prowadzenia wpłat do końca listopada 2008 r. wypłacono z tego funduszu ponad sześć tysięcy siedemset rekompensat z tytułu pozostawienia nieruchomości poza granicami. Te sześć tysięcy siedemset rekompensat stanowiło w sumie kwotę 248 milionów 32 tysięcy 696 zł. W 2007 r. to było dwa tysiące pięćset dwadzieścia sześć rekompensat na kwotę 86 milionów 156 tysięcy 523 zł, zaś w roku 2008 tych rekompensat było cztery tysiące sto piętnaście na łączną kwotę 111 milionów 515 tysięcy 681 zł. Oznacza to, że w ciągu jedenastu miesięcy tego roku wypłacono około 60% więcej rekompensat niż w obu poprzednich latach łącznie. To jest taka skala. Środki na ten cel w planie Funduszu Rekompensacyjnego na rok 2009 są ujęte. Stan środków na 1 stycznia 2009 r. to 961 milionów 603 tysięcy zł, przychody planowane są na poziomie 692 milionów zł, zaś wydatki na poziomie 596 milionów 624 tysięcy zł.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Ortyl, następnie pan senator Majkowski.

Proszę bardzo.

Senator Władysław Ortyl:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Pani Minister, ja myślę, że niezależnie od tego, czy przychód w tym roku wyniesie 1 miliard, czy ponad 2 miliardy, jak zakładał plan, jeżeli zostanie on zrealizowany, to i tak w przyszłym roku nie mamy mieć do czynienia z dużym wzrostem – tak jak powiedział pan senator Woźniak – tylko z megawzrostem, trudnym do osiągnięcia moim zdaniem, a jednocześnie niezwyfikowanym na przykład o taką sytuację, że pan prezydent zawetował ustawę i kilku szpitali klinicznych nie będzie można sprywatyzować i sprzedać. Nad tym bym się zastanowił.

Chciałbym powiedzieć o jeszcze jednej, moim zdaniem, bardzo niebezpiecznej sytuacji i prosiłbym, aby pani minister być może wyprowadziła mnie z błędu, jeżeli w takowym tkwię. Już kilka lat temu prywatyzacja sektora bankowego spowodowała, że ponad 60% udziałów sprzedawanych w sektorze bankowym, finansowym – trzeba tak jednoznacznie powiedzieć, bo to już przekroczyło 60% – są to udziały inwestorów zagranicznych. Myślę, że jeśli chodzi o ten przedostatni bank, którego sprzedaż i prywatyzację

pani minister zasygnalizowała, czyli BGŻ, to te sprawy na pewno nie są jeszcze uzgodnione wewnątrz koalicji, ale gdyby to miało iść w tym kierunku, to te ponad 60% – a tak chyba nie jest dzisiaj w żadnym kraju – jeszcze się zwiększy, owe 60% będzie jeszcze bardziej przekroczone, a zatem wpływ ewentualnych kryzysów, zawirowań na światowych rynkach finansowych, który z tego powodu może nas dotyczyć, będzie coraz większy. Widzę tu duże niebezpieczeństwo i uważam, że należałoby tę prognozę skorygować.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Proszę bardzo, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Ja myślę, że pan senator Ortyl celowo to powiedział, ale jako przedstawiciel rządu muszę to natychmiast sprostować. Podczas szacowania przychodów z prywatyzacji z całą pewnością rząd nigdy nie brał pod uwagę prywatyzacji szpitali. Szpitale nie miały być sprzedawane i w związku z tym wpływy z prywatyzacji...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

...kliniczne również nie miały być sprzedawane, Panie Senatorze, już abstrahując od tego, że są one własnością akademii medycznych, a nie jednostek administracji. W każdym razie nigdy zamierzeniem rządu nie było uzyskiwanie przychodów z prywatyzacji szpitali. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pan senator Majkowski.

Senator Krzysztof Majkowski:

Panie Przewodniczący! Pani Minister!

Ja wprawdzie być może niewiele dodam do wypowiedzi mojego poprzednika, pana senatora Woźniaka, bo myślę, że powiedział prawie wszystko na temat energetyki. Moje pytanie jest takie. Jeśli państwo zakładacie przychody z prywatyzacji rządu 12 miliardów, w tej chwili twierdzi pani, że plan na ten rok, który zakładał kwotę 2 miliardów 350 milionów, zostanie wykonany z częściową prywatyzacją między innymi spółki Enea, to ja mam doprecyzowujące pytanie, dotyczące sektora energetycznego. Jak państwo wyobrażacie sobie osiągnięcie tak potężnych przychodów, w sytuacji gdy Enea – z tego, co pamiętam – na początku procesu prywatyzacyjnego szacowana była na 3 miliardy z kawałkiem, a w tej chwili jest chyba problem ze znalezieniem zbywcy na kwotę około 2 miliardów, może nawet niespełna 2 miliardów? Jeżeli ma to być działanie na zasadzie sztuka dla sztuki, sprzedać po to, aby sprzedać, nieważne, za ile, ale żeby program został wykonany, to ja chciałbym panią poinformować, że ze strony sektora elektroenergetycznego nastąpi zdecydowany protest. My już ćwi-

czyliśmy takie przykłady, że na przykład za 25 milionów dolarów sprzedawano firmę, która miała roczny obrót rzędu 150 milionów dolarów. Wydaje mi się po prostu nieprawdopodobne, ażeby kontynuować tego typu prywatyzację.

Czy zrobiono analizę, która w sposób jednoznaczny określa, że dochody z dywidendy, a sama pani powiedziała, że 2/3 dochodów z dywidendy to są dywidendy sektora elektroenergetycznego...

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Joanna Schmid: Przychody.*)

Tak, przychody. W momencie zaangażowania się w proces prywatyzacji wiadomo, że te przychody będą zdecydowanie mniejsze. W związku z tym chciałbym zapytać, czy nie jest to działanie w myśl powiedzenia, że sprzedajemy kurę, która znosi złote jaja, czy nie jest tak, że kontynuujemy proces, który prowadzi do tego, że na skutek uzależnienia od koncernów zachodnich nie będziemy mieli wpływu ani na cenę energii elektrycznej, ani na to, co w tej chwili się dzieje, mówię o konferencji w Brukseli dotyczącej tej zasady 3 razy 20. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę o odpowiedź na to pytanie.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Joanna Schmid:

Panie Senatorze, jeżeli mówimy o spółce Enea, to prywatyzacja tej spółki odbyła się poprzez uplasowanie tej spółki na Giełdzie Papierów Wartościowych i pozyskanie od inwestorów finansowych, detalicznych oraz branżowych kwoty 2 miliardów zł. Odbyło się podwyższenie kapitału zakładowego spółki o taką wielkość. Skarb Państwa nie dokonywał zbycia własnych akcji, posiadanych w Enea. Tytułem podwyższenia kapitału pojawili się nowi inwestorzy, inwestorzy finansowi – tak jak powiedziałam – inwestor detaliczny oraz inwestor branżowy, a tym investorem branżowym strategicznym...

(*Głos z sali: ...Vattenfall.*)

...był Vattenfall, tak. To był pierwszy etap prywatyzacji, który został wykonany w listopadzie, oferta pojawiła się w październiku, a uplasowanie emisji i debiut giełdowy nastąpił 17 listopada.

Drugi etap prywatyzacji ma się odbyć w roku 2009. Chciałabym powiedzieć, że przedstawiając tę ofertę w październiku, uznaliśmy, że dojdzie do sprzedaży, do podwyższenia kapitału tylko i wyłącznie na naszych warunkach. Co to oznacza? Uznaliśmy, że jeżeli w wyniku prowadzonej oferty księga w ramach tak zwanego *book buildingu* nie zostanie zbudowana i cena nie zostanie określona, zbudowana na naszych warunkach, czyli zgodnie z naszą wyceną, to nie dokonamy podwyższenia kapitału, czyli nie dojdzie do zaproszenia do spółki nowych inwestorów. Odbyło się to na naszych warunkach, inwestor branżowy zapłacił cenę nawet o 25% wyższą niż inwestorzy finansowi i inwestorzy detaliczni, w związku z tym kontynuowaliśmy to działanie. Uważamy, że cena, która się ukształtowała, i cena, którą zapłacili inwestorzy, była bardzo dobrą ceną.

Jeszcze raz chcę powiedzieć o tym, że nie doszło do sprzedaży akcji Skarbu Państwa. Ta sprzedaż ma nastąpić w roku 2009. Prowadzony będzie kolejny etap prywatyzacji i to minimum zostanie wyznaczone przez rynek, czyli przez cenę na giełdzie,

ale to jest minimum, dlatego że odbędzie się proces rokowań, co będzie oznaczało zaproszenie inwestorów do prywatyzacji i prowadzenie tego na zasadzie: kto da lepszą cenę, kto przedstawi lepszą ofertę. Proszę?

(Senator Krzysztof Majkowski: ...jeśli chodzi o zgłaszanie się potencjalnych inwestorów.)

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Panie Senatorze, ale bardzo proszę. Pani minister skończy swoją wypowiedź i wtedy ewentualnie będziemy mogli rozmawiać.)

W roku 2009, tak jak powiedziałam, dojdzie do drugiego etapu prywatyzacji i w dużej mierze te przychody są przewidziane ze sprzedaży tej spółki.

Jeżeli chodzi o sektor bankowy, bo do tego się nie ustosunkowałam, to w przypadku BGŻ Skarb Państwa ma 37%.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie? Mówię o tym, bo padło pytanie o sektor bankowy.

(Głos z sali: Tak, tak, padło.)

Tak? Jeśli nie, to nie odpowiadam. Dziękuję.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Pan senator Ortyl...)

Przepraszam, tak, dobrze.

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Bardzo proszę o krótką odpowiedź na temat banków, o co pytał pan senator Ortyl.)

(Głos z sali: Jeszcze dywidendy.)

Dobrze, jeszcze słowo na temat dywidendy. Jeżeli spółka będzie posiadała środki finansowe, to przed sprzedażą my jako Skarb Państwa podejmiemy uchwałę i dywidenda zostanie wpłacona do budżetu.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Odpowiadając jeszcze na pytanie pana senatora o sektor finansowy, mogę powiedzieć, że obecnie w jurysdykcji ministra skarbu państwa są praktycznie dwa banki, mówimy tu, nazwijmy to tak, o znaczącym pakiecie. Pierwszy to jest PKO BP, w którym minister skarbu posiada ponad 50%, drugi to jest BGŻ, w którym ma dokładnie 37%. W przypadku prywatyzacji BGŻ, tak jak wcześniej mówiłam, planowane było upublicznienie akcji poprzez Giełdę Papierów Wartościowych, ale niestety koniunktura temu nie sprzyja. Praktycznie są dwie możliwości. Można zaprosić potencjalnych inwestorów do nabycia. Kto może być takim inwestorem? Może nim być tylko i wyłącznie inwestor, który dzisiaj posiada pakiet większościowy, taki jakim jest Rabobank. Można też powrócić do koncepcji prywatyzacji poprzez giełdę, ale akurat, tak jak powiedziałam, koniunktura nie jest najlepsza, w szczególności z punktu widzenia sektora finansowego.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Pani senator Mielewczyk.

(Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: Arciszewska-Mielewczyk.)

Proszę.

Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Pani Minister, ja chciałabym zapytać à propos „Rzeczpospolitej”...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Pani Senator...)

Można? Jeżeli chodzi o informację z gazety „Rzeczpospolita”, to czy prawdą jest, że chcecie państwo zbyć akcje, które są we władaniu Skarbu Państwa.

Jeżeli zaś chodzi o sprzedaż, czy to w branży energetycznej, czy w bankowej, czy również o szeroko pojęte media, to czy nie uważacie państwo, że nie chodzi tylko o popisanie się wpływami z prywatyzacji, ale patrzenie w znacznie szerszej, dłuższej perspektywie w ogóle interesu Polski. Wszystkim wokół się opłaca, tylko nie nam. My już nie raz wyciągaliśmy wnioski z różnych prywatyzacji, sparzyliśmy się na wielu transakcjach. Chyba nie o konkurs tu chodzi w zależności od tego, kto jest przy władzy, nie o prześciganie się w wynikach prywatyzacji, ale o jakieś perspektywiczne spojrzenie i wzięcie pod uwagę również pewnych niebezpieczeństw związanych z tym, że oczywiście zasilimy budżet państwa w pewnym momencie, ale na przestrzeni kilkunastu lat albo w ogóle w przyszłości będziemy być może nie raz płakać. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę o odpowiedź na to pytanie.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa

Joanna Schmid:

Ja bym musiała zacząć niejako od samego początku...

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Pani Minister, my dyskutujemy nad budżetem, więc proszę niejako wiązać to wszystko z budżetem, a nie zaczynać od początku.)

...od początku to znaczy od wskazania tego, że w kwietniu 2008 r. został uchwalony przez Radę Ministrów program prywatyzacji. Zgodnie z tym programem od roku 2008 do roku 2011 ma zostać sprywatyzowanych siedemset czterdzieści podmiotów. To jest ten początek, o którym chciałam powiedzieć. Jeżeli chodzi o „Rzeczpospolitą”, to rzeczywiście posiadamy już analizę przedprywatyzacyjną, mamy już strategię sporządzoną przez doradcę, wycenę, analizę prawną, wszystko, co wynika z rozporządzenia, i rozpoczniemy proces prywatyzacji.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Banaś był pierwszym senatorem, który się zgłaszał.

Proszę.

Senator Grzegorz Banaś:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Ja bym poprosił, żebyśmy chyba wszyscy jako członkowie Komisji Gospodarki Narodowej otrzymali wykaz spółek przewidzianych do prywatyzacji pośredniej czy

bezpośredniej wraz z szacowanymi z tego tytułu przychodami, oczywiście w odniesieniu do każdej ze spółek. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Już raz jako Komisja Gospodarki Narodowej otrzymaliśmy taką informację.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Każdy z senatorów ją otrzymał.

(Głos z sali: To jest co innego, bo nie ma tu konkretnych...)

(Głos z sali: ...na początku, a mówimy już o...)

Dobrze. Dziękuję bardzo.

Bardzo prosimy.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa

Joanna Schmid:

Ja chciałabym tylko powiedzieć, że na naszej stronie internetowej te projekty są rozpisane, one są rozpisane na każdy rok. Jeśli chodzi o potencjalne wpływy z prywatyzacji, takich informacji nie udostępnimy, dlatego że to wszystko wynika z wyceny. Wyceny są sporządzane, będą sporządzane i to jest w pewnym sensie tajemnica, bo gdyby to wszystko zostało upublicznione, wtedy prowadzenie negocjacji byłoby znacznie utrudnione.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Senator Grzegorz Banaś:

Panie Przewodniczący, skąd w takim razie mamy na przykład w przychodach z prywatyzacji pośredniej kwotę 11 milionów 500 tysięcy? Ona jest wyliczona wręcz co do złotówki. Ona się bierze z jakichś szacunków i te szacunki chciałbym poznać. Nie chodzi o wycenę przedsiębiorstwa, ale o szacunki, które globalnie dają właśnie tę kwotę.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

De facto było to stwierdzenie pana senatora, bez oczekiwania odpowiedzi w tym momencie. Tak to rozumiem.

(Głos z sali: Tylko realizacji.)

Tak, realizacji. Oczywiście.

Pan senator Majkowski.

Senator Krzysztof Majkowski:

Pani Minister, jedno krótko pytanie. Mówimy na temat sektora elektroenergetycznego, o dywidendzie, o dochodach z prywatyzacji. Proszę mi wskazać jeden, choć

jeden projekt, z którego wynikałoby, że Ministerstwo Gospodarki bądź Ministerstwo Skarbu Państwa dofinansowuje jakiegokolwiek zadania w sektorze elektroenergetycznym.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Pan senator chyba musi być jakoś związany z sektorem elektroenergetycznym, bo z tego, co widzę, tylko na ten temat się wypowiada.

Proszę państwa, teraz pan senator Kogut, a następnie poprosimy o łączną odpowiedź. Proszę.

Senator Stanisław Kogut:

Ja mam pytanie do mojej ulubionej pani minister, do pani minister Suchockiej.

Pani Minister, ja analizuję te wszystkie sprawy już trzecią kadencję. Ja uważam, że to jest budżet bardzo optymistyczny, według mnie to tak trochę wzięty z sufitu. Czy ten krach na giełdach nie wpłynie na to, że budżet w roku 2009 okaże się budżetem nierealnym? Ja nie będę pani minister z resortu skarbu państwa pytał o to, które uzdrowiska są do prywatyzacji, bo to są, Drodzy Państwo, zbędne pytania. Ja uważam, że poprzednicy, a pani też opiniowała ten budżet, Prawo i Sprawiedliwość słusznie wybrało, wskazało, że są uzdrowiska o narodowym znaczeniu, faktycznie było to bardzo mądre podejście. Mnie po prostu chodzi o to, co będzie, gdy ten optymistyczny budżet zawali się w związku z sytuacją w świecie. Co będziemy wtedy robić?

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Pani Minister, może najpierw na pytanie pana...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Panowie, pan senator Kogut mówi tak optymistycznie o tym budżecie, mówi o tym, że jest on optymistyczny, sam mówi o optymizmie, więc nie ma co dyskredytować pana senatora w ramach odpowiedzi.

(Senator Stanisław Kogut: Przepraszam, ja zadałem pytanie pani minister, a to, że pan senator Owczarek dużo mówi, a mało robi, to jest jego prywatna...)

Nie będziemy się tu licytowali, kto, ile i co robi.

Poprosimy jeszcze o odpowiedź na pytanie pana senatora Majkowskiego, a następnie pani minister Suchocka zamknie dyskusję nad tą częścią naszego budżetu.

Proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa
Joanna Schmid:**

Na wstępie mówiłam o funduszach, między innymi o Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców. W tym funduszu odkładane są w odpowiednim procencie środki związane z prywatyzacją, ale są one generalnie kierowane do tych przedsiębiorstw, które znajdują się w trudnej sytuacji, które niejako nie są w stanie samodzielnie funkcjonować na rynku. Jeżeli mówimy o sektorze energetycznym, to ten sektor nie ma,

nazwijmy to, takich problemów, że grozi mu bezwzględnie zapaść finansowa. Oczywiście jest kwestia dużego dofinansowania projektów, mocy wytwórczych, oczywiście to są grube miliardy złotych i te spółki w pierwszej kolejności przeznaczają te środki na budowę bloków energetycznych. Mówiąc o spółkach Skarbu Państwa z sektora energetycznego, trzeba powiedzieć, że taka pełna prywatyzacja będzie dotyczyła grupy Enea. Jeśli chodzi o kolejne trzy grupy energetyczne, o grupę energetyczną PGE, Polską Grupę Energetyczną, to prywatyzacja ma się dokonać w ten sposób. Jest to spółka strategiczna i tu zgodnie z polityką rządu, zgodnie z programem energetycznym, elektroenergetycznym pakiet większościowy będzie utrzymany w rękach Skarbu Państwa. To samo dotyczy spółki Tauron, która jest spółką strategiczną. Planowana jest również prywatyzacja spółki Energa, ale to nie są plany na przyszły rok.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo za pytania. Dziękuję pani minister.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Joanna Schmid: Dziękuję bardzo.*)

Może byśmy poprosili teraz panią minister, bo mamy tu taką malutką część dotyczącą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, aby odpowiedziała, uwzględniając równocześnie tę sprawę.

Proszę bardzo, Pani Minister.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Elżbieta Suchocka-Roguska:

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Ja króciuteńko odpowiem panu senatorowi, dlatego że rzeczywiście problem istnieje, był on poruszany w dyskusji sejmowej, zarówno podczas pierwszego, jak i drugiego czytania wszyscy zwracali uwagę, pytali, czy prognozy wzrostu gospodarczego są realne.

Pan minister Rostowski w imieniu rządu przedstawił poprawkę do budżetu, obniżającą prognozę z 4,8% do 3,7%. Koszt tej poprawki, obniżenie tylko o jeden punkt procentowy wzrostu w ramach VAT oznacza 1 miliard 700 milionów, dlatego że ubytek dochodów w znakomitej części zależy od tego, w którym segmencie następuje spowolnienie. Inaczej to wygląda, jeżeli następuje spowolnienie eksportu, a inaczej, jeżeli jest to spowolnienie konsumpcji. Zakładamy, że będzie to głównie spowolnienie eksportu, bo na razie nie ma objawów tego, żeby zdecydowanie obniżyła się konsumpcja. Pan minister Rostowski w debacie powiedział, że on nie wyklucza, jeżeli wskaźniki będą się kształtowały inaczej, weryfikacji założeń w połowie roku. Panie Przewodniczący, Szanowni Państwo, pan minister Rostowski będzie obecny podczas debaty budżetowej w Senacie, w związku z tym wydaje się, że tę sprawę będzie można przedyskutować bezpośrednio z panem ministrem. Wtedy przedstawi on rozwiązania, działania, które rząd ewentualnie będzie podejmował. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo za tę odpowiedź.

Proszę państwa, przechodzimy teraz do omówienia kolejnego punktu, jest to część 74 „Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa”.

Prosimy o krótką informację na temat budżetu tej części.

**Prezes Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa
Marcin Dziurda:**

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Rzeczywiście część 74 budżetu relatywnie nie jest duża, może nie będę mówił, że jest malutka...

(Rozmowy na sali)

...ale proporcjonalnie krótko postaram się przedstawić najważniejsze kwestie z tym związane.

(Rozmowy na sali)

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Panowie Senatorowie, bardzo proszę, za chwileczkę ogłosimy kilka minut przerwy, więc proszę jeszcze cierpliwie poczekać, abyśmy mogli zakończyć omawianie tej części. Obecni są wszyscy odpowiedzialni za te sprawy, jest pan minister, są wszyscy. Proszę bardzo.)

Jeżeli chodzi o dochody, to w części 74 tradycyjnie nie są planowane dochody, ponieważ sprawy, które wygrywa Prokuratoria Generalna na rzecz Skarbu Państwa powodują, że dochody trafiają do innych części budżetowych, tych części, których dotyczy sprawa, czyli do części odpowiednich ministrów albo innych organów administracji.

Jeżeli chodzi o wydatki, to plan przewiduje w przyszłym roku wydatki w dziale 750, wydatki na administrację publiczną w wysokości 26 milionów 900 tysięcy zł. Jest to wzrost o 12%, ale w praktyce ten wzrost wynosi 6%, ponieważ w roku 2008 wykorzystaliśmy 1 milion 200 tysięcy ze środków niewygasających.

Jeżeli chodzi o podstawowe części budżetu, to w przypadku wynagrodzeń wzrost wynosi 4%. W przypadku zakupów inwestycyjnych następuje spadek prawie o połowę. To już jest naprawdę znikoma kwota 210 tysięcy zł. Prokuratoria Generalna działa od trzech lat, została ona właściwie wyposażona w poprzednich latach, więc tutaj uwzględnione są niewielkie zakupy, głównie informatyczne. Wzrost wydatków wynika przede wszystkim z tego, że przewidujemy większe wydatki na zewnętrzne usługi prawnicze w postępowaniach arbitrażowych. To jest wzrost w §4300, który dotyczy zakupu usług pozostałych. Przewidujemy także znaczne zwiększenie wydatków na podróże służbowe krajowe. Wynika to z faktu, że w ubiegłym tygodniu Rada Ministrów przyjęła projekt nowelizacji ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa i o ile teraz Prokuratoria Generalna prowadzi co do zasady sprawy powyżej 1 miliona zł, to po wejściu w życie tej nowelizacji, co zapewne nastąpi w przyszłym roku, będą to sprawy powyżej 75 tysięcy zł, z czym wiąże się wzrost wydatków na podróże służbowe. Wzrost liczby spraw prowadzonych przez Prokuratorie Generalną, który będzie wynikał z nowelizacji, nie przełoży się ani na wzrost zatrudnienia, ani na wzrost wynagrodzeń, ponieważ – tak jak powiedziałem – środki w §4010 przeznaczone na wynagrodzenia osobowe pracowników mają wzrosnąć w przyszłym roku o 4%. To są podstawowe informacje. Bardzo dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czy są pytania?
(*Brak nagrania*)

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

...abyśmy mogli rozpocząć w piątek o godzinie 9.00, wysłuchać sprawozdań i przystąpić od razu do głosowania nad wszystkimi poprawkami.

(*Głos z sali: W takim razie o godzinie 16.00 by nie było...*)

Będziemy to robili możliwie jak najwcześniej, tak jak będzie to możliwe technicznie.

Czy państwu senatorom odpowiada taka propozycja?

Nie ma głosów sprzeciwu. Zatem do jutra do godziny 15.00 składamy poprawki do sekretariatu komisji, potem zajmuje się nimi Biuro Legislacyjne.

Czy są jeszcze jakieś uwagi?

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Nie szkodzi, pani może składać propozycje, jedno drugiemu nie przeszkadza, bo pani nie będzie pracowała nad tymi poprawkami. One zostaną złożone na piśmie i później będzie nad nimi pracowało Biuro Legislacyjne. Tak się umówiliśmy z Biurem Legislacyjnym.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Nie, nie, nad poprawkami nie będziemy pracowali, one po prostu zostaną złożone, a mogą zostać złożone w dowolnym momencie.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Dobrze. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy w takim razie do omówienia kolejnego punktu naszego porządku obrad. Przed nami analiza budżetu w części 60 „Wyższy Urząd Górniczy”.

Bardzo proszę, kto będzie omawiał budżet Wyższego Urzędu Górniczego?

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

To jest część 60.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Aha, z Urzędu Regulacji Energetyki. Tak?

W takim razie bardzo proszę, omawiamy część 50 „Urząd Regulacji Energetyki”.

Bardzo proszę o...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Dobrze, już zdecydowaliśmy, teraz budżet Urzędu Regulacji Energetyki.

Bardzo prosimy.

**Wiceprezes Urzędu Regulacji Energetyki
Marek Woszczyk:**

Dzień dobry państwu.

Nazywam się Marek Woszczyk, jestem wiceprezesem Urzędu Regulacji Energetyki.

Budżet URE, urzędu, który został utworzony ustawą z 1997 r. – Prawo energetyczne, stanowi część 50 budżetu państwa. W ustawie budżetowej na rok 2008 dochody URE zostały ustalone w wysokości prawie 91,5 miliona zł, zaś wydatki w wysokości 34,9 miliona. Wykonanie w przypadku dochodów przewidujemy na nieco niższym poziomie, a mianowicie 87 milionów zł, a wydatków w kwocie nieco wyższej, to jest o 600 tysięcy zł wyższej od tego, co było zakładane w ustawie budżetowej.

Jeżeli chodzi o projekt budżetu dla urzędu na rok 2009, to został on opracowany z uwzględnieniem wszystkich założeń i limitów przekazanych nam przez ministra finansów. Dochody budżetu państwa w tej części pochodzą głównie z corocznych opłat wnoszonych przez przedsiębiorstwa energetyczne, którym prezes URE udzielił koncesji na działalność gospodarczą objętą ustawą – Prawo energetyczne, chodzi o wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję bądź obrót paliwami ciekłymi, gazowymi, energią elektryczną lub ciepłem. Oczywiście warunki wnoszenia tych opłat i ich wysokość regulują odpowiednie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów. To stanowi praktycznie 99,9% dochodów w części 50 budżetu państwa. Pozostałe dochody, związane na przykład ze sprzedażą Biuletynu URE, do którego wydawania obligują prezesa URE przepisy ustawy – Prawo energetyczne, to są naprawdę niewielkie kwoty. Tak że opłaty koncesjonariuszy stanowią tu lwią część. Przewidujemy, że wykonanie w bieżącym roku będzie na poziomie 87 milionów zł.

Jeżeli chodzi o dochody w części 50 w roku 2009, to przewidujemy, że będą one w wysokości 87 milionów 184 tysięcy zł, a więc o około 0,5% więcej niż przewidywane przez nas wykonanie w roku bieżącym. Bierze się to z tego, że po prostu populacja koncesjonariuszy, czyli tych, którzy wnoszą opłaty koncesyjne, jest zmienna, a liczba koncesjonariuszy oczywiście wpływa na dochody części 50 budżetu.

Jeżeli chodzi o wydatki Urzędu Regulacji Energetyki, to na rok 2009 zostały one zaplanowane w kwocie 34 milionów 892 tysięcy zł, to jest w kwocie o 3,4% niższej w stosunku do przewidywanego wykonania w bieżącym roku. Oczywiście lwią pozycję w wydatkach stanowią wynagrodzenia i wydatki z nimi powiązane, to jest 79%, a także wydatki dotyczące najmu i eksploatacji pomieszczeń biurowych. Urząd wynajmuje pomieszczenia, nie ma własnego obiektu, i to stanowi 11% tej kwoty. Do określenia wydatków na wynagrodzenia przyjęte zostały przez nas założenia ministra finansów, czyli wzrost w porównaniu do roku 2008 w wysokości 2%. Liczba etatów kalkulacyjnych, którą przewiduje nasz budżet, jest niezmienna w stosunku do roku 2008, zresztą podobnie jak od wielu już lat, jest to łącznie dwieście dziewięćdziesiąt etatów, z czego trzydzieści dziewięć to są etaty poza służbą cywilną, dwieście pięćdziesiąt jeden to etaty z korpusu służby cywilnej. To tyle w skrócie, jeżeli chodzi o plan budżetu URE na rok 2009.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czy są pytania do części budżetu URE?

Senator Majkowski.

Senator Krzysztof Majkowski:

Panie Przewodniczący! Panie Prezesie!

Mam jedno krótkie pytanie. Chciałbym zapytać, czy podejrzewa pan, że w związku z zamianą uiszczania, tak to kolokwialnie nazwę, podatku akcyzowego, krótko mówiąc, w związku z przeniesieniem akcyzy z wytwórcy na dystrybutora może nastąpić zmiana, jeśli chodzi o liczbę udzielanych koncesji, a w ślad za tym zmiana przychodów URE. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Wiceprezes Urzędu Regulacji Energetyki
Marek Woszczyk:**

Moja odpowiedź brzmi: nie widzę związku między liczbą koncesjonariuszy a miejscem poboru akcyzy. W ten sposób mogę odpowiedzieć.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo. Dziękujemy bardzo panu prezesowi.
Z tego, co rozumiem, nie ma innych pytań. Nie ma.
W takim razie przechodzimy do omówienia budżetu w części 60 „Wyższy Urząd Górniczy”.
Bardzo proszę.

**Prezes Wyższego Urzędu Górniczego
Piotr Litwa:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!
Dzień dobry. Moje nazwisko Piotr Litwa, jestem prezesem Wyższego Urzędu Górniczego.

Wyższy Urząd Górniczy ujęty jest w części 60 budżetu państwa, a sklasyfikowany jest w dziale 750 „Administracja publiczna”. Dochody na 2009 r. zostały zaplanowane w wysokości 1 miliona 510 tysięcy zł, to jest o 5% więcej niż w roku 2008. 90,5% całości dochodów budżetowych stanowią dochody, które wynikają ze stwierdzenia kwalifikacji osób kierownictwa i dozoru ruchu zakładów górniczych zgodnie z przepisami wykonawczymi do ustawy – Prawo geologiczne i górnicze.

Wydatki budżetowe na rok 2009 zaplanowano w wysokości 55 milionów 887 tysięcy zł, co stanowi 98,5% budżetu Wyższego Urzędu Górniczego w 2008 r., w tym na świadczenia na rzecz osób fizycznych przeznaczona się 150 tysięcy zł. Świadczenia na rzecz osób fizycznych to świadczenia społeczne, wypłacane byłym pracownikom urzędów górniczych na mocy przepisów wynikających z Karty górnika, jest to ekwiwalent za deputat węglowy oraz wydatki osobowe przeznaczone dla pracowników, a wynikające z przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy.

Druga pozycja w wydatkach to wydatki bieżące Wyższego Urzędu Górniczego, na które zaplanowano 54 miliony 937 tysięcy zł. Jest to największa pozycja wśród wydatków i jest ona związana z wynagrodzeniami i pochodnymi od wynagrodzeń dla pracowników urzędów górniczych. 1 stycznia 2009 r. w urzędach górniczych zatrudnione będą pięćset siedemdziesiąt dwie osoby. Pozostała kwota w wysokości 7 milionów 79 tysięcy zł z wydatków bieżących została przeznaczona na służbowe delegacje krajowe, służbowe delegacje zagraniczne, opłaty za najem lokali, opłaty pocztowe, telefoniczne, opłaty za energię elektryczną, zakup materiałów i wyposażenia, zakup usług remontowych i zakup pozostałych usług.

Trzecią pozycję w wydatkach stanowią wydatki majątkowe, które w 2009 r. zostały zaplanowane w kwocie 800 tysięcy zł. Zostaną one przeznaczone na dalszą komputeryzację urzędów górniczych, zakup samochodów służbowych osobowych i terenowych oraz pozostałe niezbędne inwestycje dla urzędów górniczych.

Zakład Obsługi Gospodarczej, który działa przy Wyższym Urzędzie Górniczym, został powołany decyzją prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z 31 grudnia 2000 r. Do zadań tego zakładu należy przede wszystkim obsługa dyspozytorni w Wyższym Urzędzie Górniczym, prowadzenie transportu samochodowego dla urzędu oraz działalność wydawnicza, wydawanie miesięcznika „Bezpieczeństwo Pracy i Ochrona Środowiska w Górnictwie”. Zakład utrzymywany jest ze środków budżetowych Wyższego Urzędu Górniczego i świadczy on usługi na rzecz jednostki macierzystej po koszcie własnym, a działalność wydawnicza utrzymuje się ze sprzedaży czasopisma oraz dobrowolnych wpłat. Przychody i wydatki w 2009 r. zostały zaplanowane w wysokości 895 tysięcy zł, a zatrudnienie planowane w 2009 r. to jest dziewiętnaście etatów. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo panu prezesowi.

Proszę bardzo, czy są pytania do tej części budżetu, do pana prezesa? Nie ma pytań.

W takim razie dziękujemy bardzo. Dziękujemy gościom z Wyższego Urzędu Górniczego. Do tej części nie mamy żadnych uwag.

Przystępujemy do omawiania kolejnej części budżetu, jest to część 70 „Komisja Nadzoru Finansowego”.

Bardzo proszę, kto będzie omawiał budżet Komisji Nadzoru Finansowego?

Już wiadomo, pan będzie omawiał. Tak?

To bardzo proszę.

**Zastępca Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego
Lesław Gajek:**

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Chciałbym krótko omówić istotę zmiany, której dokonanie proponujemy w budżecie Komisji Nadzoru Finansowego. Jest ona związana z obecną sytuacją na rynkach finansowych oraz z sytuacją wynikającą z połączenia kilku urzędów, które dotychczas zajmowały się nadzorowaniem rynku finansowego. A mianowicie w roku 2008 nastąpiło połączenie, wcielenie części wydzielonej z NBP, czyli Głównego Inspektoratu Nadzoru Bankowego, do Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, w wyniku czego nadzór finansowy zwiększył dwukrotnie swoją liczebność. Doszło również do powstania znaczącej różnicy w poziomie wynagrodzeń w obu częściach, w części nowej i starej tego urzędu, a mianowicie pracownicy Głównego Inspektoratu Nadzoru Bankowego mieli znacznie wyższe wynagrodzenia. Ich wynagrodzenia były średnio o około 1 tysiąc 400 zł wyższe niż wynagrodzenia pracowników w Urzędzie Komisji Nadzoru Finansowego przed połączeniem. Z punktu widzenia Państwowej Inspekcji Pracy była to sytuacja nie do przyjęcia, na co zwróciła nam ona uwagę podczas jednej z kontroli, wskazując, że powinno nastąpić ujednoczenie wynagrodzeń

w obu częściach urzędu. Trudno jest wyobrazić sobie sytuację, w której pracowników byłego Głównego Inspektoratu Nadzoru Bankowego objęłaby masowa obniżka wynagrodzeń, w związku z tym tak naprawdę istnieje tylko jedna droga, aby doprowadzić do ujednoczenia wynagrodzeń, a mianowicie podwyższenie wynagrodzeń w części starego UKNF.

Ponadto budżet ten proponowalibyśmy nieco zwiększyć w związku z zatrudnieniem nowych osób, pracowników, którzy będą obsługiwali nowe zadania. Tych nowych zadań będzie bardzo dużo, dlatego że w wyniku dokończenia reformy emerytalnej urząd będzie nadzorował w tej chwili nowe podmioty, a mianowicie zakłady emerytalne. Ponadto otwarte fundusze emerytalne, które dotychczas zajmowały się wyłącznie inwestowaniem środków członków OFE, będą również prowadziły wypłaty dla osób przed sześćdziesiątym piątym rokiem życia. To wszystko powoduje, że urząd nadzoru musi zwiększyć zatrudnienie. Prowadzone są także prace nad objęciem nadzorem finansowym spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych. Jest to niezwykle ważne z punktu widzenia stabilności finansowej państwa, ponieważ podmioty te mają około dwóch milionów klientów w całej Polsce i zachwianie ich wypłacalności, płynności mogłoby zagrozić sytuacji społeczeństwa.

Wobec zaistnienia takiej sytuacji urząd nadzoru będzie musiał zwiększyć zatrudnienie i jest to kolejny powód, dla którego zwracamy się z prośbą o zwiększenie naszego budżetu. Owo zwiększenie budżetu dotyczy kwoty 11 milionów zł, przy czym trzeba wyraźnie powiedzieć, że jest ono neutralne z punktu widzenia deficytu budżetowego, dlatego że koszty nadzoru są ponoszone przez nadzorowane podmioty, a nie przez budżet. Skoro w związku z kryzysem trzeba poświęcić więcej czasu, włożyć więcej pracy w nadzorowanie podmiotów finansowych, wydaje się całkiem sprawiedliwe, aby zwiększony koszt poniosły te podmioty, a nie inne jednostki budżetowe. W tej sytuacji zwiększenie budżetu, w niewielkim zresztą stopniu, nie powinno wywołać żadnych kontrowersji.

Chciałbym również powiedzieć o tym, że w roku 2008 nasz budżet zostanie wykonany mniej więcej w 97%, co wynika z faktu, że powstawał on w bardzo nietypowej sytuacji. Mianowicie tak naprawdę w grudniu 2007 r. zdecydowano o tym, że nadzór finansowy zostanie połączony, skonsolidowany – mam na myśli nadzór bankowy i pozostałe części nadzoru finansowego – oraz dokonaliśmy zakupu nieruchomości, której projekt zakupu mieścił się w naszym budżecie, ale tego zakupu dokonaliśmy po cenie niższej, niż w gruncie rzeczy można byłoby przewidywać. Tak więc nieco zaryzykowaliśmy, a dzięki temu budżet zostanie zrealizowany w nieco mniejszej wysokości.

Podsumowując, chciałbym prosić o zwiększenie naszego budżetu o kwotę, którą wskazałem, to znaczy o 11 milionów 740 tysięcy zł, co – jak już powiedziałem – w całości jest związane z kosztami osobowymi. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo, Panie Prezesie.

(Zastępca Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego Lesław Gajek: Mogę jeszcze słowo?)

Proszę bardzo.

**Zastępca Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego
Lesław Gajek:**

Jeśli można, to dopowiem, że podczas omawiania naszego budżetu na posiedzeniu komisji sejmowej, co chciałbym podkreślić, Ministerstwo Finansów nie zgłosiło sprzeciwu wobec tej zmiany. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo, Panie Prezesie.

Sytuacja, o której pan mówił, że w jednej instytucji, w jednym urzędzie czy w takich samych urzędach wypłacane są różne wynagrodzenia, dotyczy nie tylko pana instytucji, ale naprawdę bardzo wielu instytucji, urzędów administracji państwowej. Gdybyśmy przyjęli tę praktykę jako powszechnie obowiązującą, to należałoby niestety w bardzo, bardzo wielu miejscach te wynagrodzenia ujednoczyć. Zresztą z takimi postulatami niestety mamy do czynienia i pewnie jeszcze dzisiaj inni też będą o tych sprawach mówili. To tylko komentarz. Jeszcze nie wiem, jak to będzie. Pan mówił o sytuacji nie-normalnej czy zaskakującej, a ja mówię, że to jest generalnie sytuacja normalna.

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Przewodniczący, ja muszę dodać parę słów, dlatego że z wypowiedzi pana prezesa wynika, że urząd został niejako pozbawiony możliwości funkcjonowania. Otóż pan prezes nie powiedział, że zatrudnienie w urzędzie zostało w tym roku zwiększone o sześćdziesiąt etatów. Zatem nie jest tak, że poziom zatrudnienia cały czas jest taki sam. Z tego, co rozumiem, pan prezes wnioskuje o dalsze zwiększenie liczby pracowników.

Muszę się też odnieść do wypowiedzi dotyczącej opinii przedstawicieli ministra finansów na posiedzeniu komisji. Generalnie przedstawiciele ministra finansów na posiedzeniu komisji nie ustosunkowywali się do żadnych wniosków, dlatego że jedyną opinię przedstawia rząd na posiedzeniu Komisji Finansów Publicznych, wtedy gdy głosuje się nad poprawkami. Mówiąc szczerze, nie przypominam sobie, żeby rząd przedstawił pozytywną opinię czy żeby w ogóle taka poprawka była poddawana głosowaniu na posiedzeniu Komisji Finansów Publicznych. W związku z tym opinia ministra finansów czy przedstawicieli ministra finansów nie ma tu nic do rzeczy. Oni prawdopodobnie nie odezwali się na posiedzeniu komisji i dlatego pan prezes uważa, że opinia była pozytywna. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Mam taką gorącą prośbę. Na posiedzeniu Komisji Gospodarki Narodowej dotyczącym budżetu rząd we wszystkich sprawach jest reprezentowany przez ministra finansów. Jeżeli są między państwem, między organami administracji państwowej jakieś kontrowersje dotyczące budżetu, to musicie to państwo przedstawić tak, żeby nam, Komisji Gospodarki Narodowej prezentować jednolite stanowisko, uzgodnione stanowisko

rzędu. W przeciwnym razie dochodzi do pewnego bałaganu, który jest absolutnie niedopuszczalny, i my będziemy zobowiązani informować o tej sytuacji także pana premiera.

Bardzo proszę, Panie Prezesie.

**Zastępca Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego
Lesław Gajek:**

Tytułem wyjaśnienia. Dziękuję bardzo za stanowisko pani minister. Jednocześnie chciałbym wyjaśnić, że na tym posiedzeniu był obecny pan minister Dariusz Daniluk, który powiedział, że nie zgłasza zastrzeżeń do zmiany, co jest zawarte w protokole.

Teraz drugie uściślenie. Mianowicie urząd w swoim projekcie budżetu od początku wnioskował o zwiększenie zatrudnienia o osiemdziesiąt osób. Rzeczywiście pani minister była łaskawa zgodzić się na sześćdziesiąt osób, ale te dwadzieścia osób, o których mówiliśmy, nadal jest podtrzymywaną przez nas propozycją. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Rozpoczynamy dyskusję nad tą częścią budżetu.

Pani senator Arciszewska-Mielewczyk.

Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk:

Panie Przewodniczący, ja proponuję już nie dyskutować na temat poruszony przez pana prezesa, bo jeżeli któryś z senatorów przejmie tę poprawkę, to w porządku, jeżeli nie, to po prostu nie będzie tematu, bo ktoś tę poprawkę musi zgłosić. W związku z tym proponuję, aby ta dyskusja między państwem odbyła się w innym miejscu, a jeżeli ktoś jest chętny do przejścia tej poprawki, to na pewno się ujawni. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czy są inne głosy dotyczące części budżetu, którą omawiamy? Nie ma.

Dziękuję bardzo.

W takim razie zamykamy dyskusję nad budżetem Komisji Nadzoru Finansowego ujętym w części 70. Dziękuję bardzo panu prezesowi i przybyłym gościom.

Przechodzimy do omówienia budżetu w części 07 „Najwyższa Izba Kontroli”.

Witamy pana prezesa i prosimy o informację na temat budżetu.

Bardzo proszę,

**Wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli
Stanisław Jarosz:**

Stanisław Jarosz, wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Projekt budżetu Najwyższej Izby Kontroli został przedłożony parlamentowi i opracowany na podstawie założeń projektu budżetu państwa na rok 2009 przygoto-

wanych przez Radę Ministrów i z uwzględnieniem warunków, jakie są konieczne do spełnienia, żeby izba mogła realizować statutowe działania, w szczególności prowadzić kontrole, żeby mogła sfinalizować przedsięwzięcia remontowo-inwestycyjne, niezbędne do tego, aby budynki i obiekty pozostawały w stanie przynajmniej nie pogorszonym, i żeby mogła również wykonywać swoje obowiązki w zakresie przewodnictwa w EU-ROSAI, ponieważ przez trzy najbliższe lata prezes Najwyższej Izby Kontroli będzie szefem Europejskiej Organizacji Najwyższych Organów Kontroli.

W przedłożonym projekcie budżetu wydatki zaplanowano w wysokości 246 milionów, dochody stanowią kwotę niewielką, bo 340 tysięcy. Kwota 246 milionów zł dzisiaj, po pracach parlamentu, jest już w pewnym sensie wielkością historyczną, bowiem wysokość wydatków zaplanowanych dla Najwyższej Izby Kontroli po pierwszym etapie prac parlamentarnych wynosi 233 miliony zł. Budżet w zakresie wydatków został obniżony o 12 milionów, czyli doszło do ustalenia wysokości budżetu Najwyższej Izby Kontroli na rok 2009 na poziomie wykonania budżetu w roku 2008. Pierwotny projekt zakładał wzrost wydatków o 5,2%.

Ta zmiana powoduje istotne komplikacje w planowaniu wydatków na rok przyszły. A żeby móc się do tego dostosować, byliśmy zmuszeni dokonać wyłączenia z planu praktycznie wszystkich wydatków remontowo-inwestycyjnych, a w szczególności tych, które planowaliśmy na informatyzację, na wzmocnienie obsługi informatycznej procesu kontrolnego, także dlatego, aby zapewnić utrzymanie najbardziej wartościowych pracowników Najwyższej Izby Kontroli, ponieważ w ostatnim okresie dochodzi do sytuacji, w której pracownicy odchodzą z izby do administracji publicznej, do innych działów administracji publicznej, ponieważ mają tam oferowane bardziej atrakcyjne wynagrodzenia. Nie chcę w ten sposób powiedzieć, że na takich samych stanowiskach dostają tam więcej, tylko po prostu kontroler, który u nas realizuje zadania kontrolne, gdy przechodzi do innej instytucji, zostaje w niej kierownikiem, naczelnikiem, dyrektorem, co prowadzi do takiej, a nie innej sytuacji, to po prostu budzi zainteresowanie. Ostatnio zdarzyło się również, przynajmniej w obszarach, które ja nadzoruję, kilkanaście odejść do sfery prywatnej na podobnej zasadzie, o której tu państwu powiedziałem, czyli z funkcji kontrolerskich u nas na funkcje kierownicze, a w związku z tym umożliwiające otrzymanie wyższego wynagrodzenia.

W związku z tym, żeby zatrzymać tych pracowników i nie dopuścić do... Wiadomo, że w przypadku słabszych pracowników nie ma aż takich obaw, większy problem jest z tymi, którzy są rzeczywiście gdzie indziej bardziej cenieni. W związku z tym zdecydowaliśmy się na takie rozwiązanie, żeby wobec decyzji Sejmu zrezygnować z remontów, z inwestycji, a móc podtrzymać funkcjonowanie izby w zakresie realizacji podstawowego naszego zadania, jakim jest kontrolowanie państwa, kontrolowanie organów państwa i przedstawianie parlamentowi informacji o stanie państwa.

Jeżeli byłoby to możliwe, to z naszej strony byłby apel o to, żeby przynajmniej część tej kwoty 12 milionów zł, która została ograniczona w Sejmie, mogła zostać przywrócona. Taka jest nasza prośba do państwa senatorów. Jeżeli będą pytania, to oczywiście wypowiem się szerzej i przedstawię szczegóły. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, czy są pytania do pana prezesa? Nie ma pytań.

Pan prezes wszystko wyjaśnił, mamy pełną informację i jasność w tej sprawie.

W takim razie dziękuję bardzo. Dziękujemy bardzo panu prezesowi i osobom panu towarzyszącym.

(*Wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli Stanisław Jarosz: Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.*)

Przystępujemy do omawiania części 58 „Główny Urząd Statystyczny”.

Bardzo proszę, Panie Prezesie.

**Wiceprezes Głównego Urzędu Statystycznego
Janusz Witkowski:**

Janusz Witkowski, wiceprezes Głównego Urzędu Statystycznego.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Pani Minister!

Jeżeli chodzi o dochody budżetowe w części 58 dotyczącej GUS, to na rok 2009 zostały one zaplanowane w kwocie 1 miliona 635 tysięcy zł, co stanowi blisko 82% dochodów przewidzianych na rok 2008, chociaż trzeba powiedzieć, że w tym roku dochody budżetowe w naszej części będą zrealizowane w wyższej kwocie, co w rezultacie powoduje, że dochody zaplanowane na przyszły rok będą stanowiły ponad 38% przewidywanego wykonania w roku 2008. Tak się szczęśliwie złożyło, że w tym roku otrzymaliśmy z Komisji Europejskiej zwrot poniesionych wcześniej wydatków i w związku z tym dochody będą w tym roku wyższe.

W innych pozycjach, zwłaszcza jeżeli chodzi o dochody z tytułu sprzedaży majątku, ale także inne wpływy, w przyszłym roku te dochody będą nieco niższe, szczególnie w części dotyczącej sprzedaży wyrobów. Te dochody uzyskujemy głównie ze sprzedaży publikacji. Ponieważ prowadzimy politykę szerokiego bezpłatnego dostępu do informacji, w tym także poprzez internet, powoduje to oczywiście i takie konsekwencje, że publikacje odpłatne nie przynoszą takich dochodów, jak to było wcześniej.

Jeżeli chodzi o wydatki budżetowe, to limit ustalony czy przewidziany na rok 2009 został określony na poziomie 366 milionów 742 tysięcy zł. Chcę podkreślić, że jest to kwota, która stanowi 97,45% przewidywanego wykonania, a więc limit na przyszły rok będzie nieco niższy niż wykonanie w tym roku. Cechą charakterystyczną wydatków w części 58 dotyczącej naszego urzędu jest to, że prawie 89% tych wydatków ma charakter obligatoryjny. To są 324 miliony 804 zł i jest to największa pozycja, w ramach której mieszczą się wynagrodzenia członków korpusu służby cywilnej, wynagrodzenia pozostałych pracowników, także składka ZUS, poza tym dodatkowe wynagrodzenia roczne.

Jeśli chodzi o środki, które pozostają nam do wydania, to poważniejsze pozycje dotyczą wydatków na badania realizowane z wykorzystaniem ankietów, kwota przewidziana na przyszły rok to 10,8 miliona, i wydatków na zakup materiałów i usług, to są tak zwane wydatki rzeczowe, na które zaplanowano kwotę 22 milionów 732 tysięcy zł. Z innych ważniejszych pozycji może warto wspomnieć o wydatkach inwestycyjnych, które kształtują się na poziomie 3,5 miliona, wydatki na szkolenia – 1,5 miliona, koszty związane z delegacjami zagranicznymi – 1 milion zł, także współfinansowanie grantów, projektów realizowanych z Komisją Europejską i Eurostatem, na co przewidziana jest kwota 606 tysięcy zł. Myślę, że są to najważniejsze pozycje, na które warto zwrócić uwagę.

Bardzo byłbym zobowiązany, gdyby Wysoka Komisja zechciała zaakceptować tę propozycję, którą Ministerstwo Finansów i rząd zgłosił i poddał pod dyskusję. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Bardzo proszę, Państwo Senatorowie, czy są pytania, uwagi do budżetu, może sugestie dotyczące zmian?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, ale jeżeli nie ma potrzeby...

(Senator Stanisław Bisztyga: Można zadać pytanie?)

Oczywiście, można.

Bardzo proszę, senator Bisztyga.

Senator Stanisław Bisztyga:

Jeśli chodzi o przedstawione ramy, to oczywiście jak najbardziej zgoda. Ja chciałbym jednak zapytać o dwie sprawy. Ja reprezentuję Małopolskę i Kraków. Czy w Małopolsce – bo różne są informacje – przewiduje się jakieś zmiany, reorganizacje, łączenie urzędów i czy są z tym związane jakieś koszty? To jest pierwsze pytanie.

Drugie pytanie. Z tego, co rozumiem, odpłatna sprzedaż wyrobów i publikacji nie dotyczy tak ważnych spraw, jak roczniki statystyczne itp. Jeśli mógłby pan to przybliżyć, to prosiłbym o to. Dziękuję bardzo.

Wiceprezes Głównego Urzędu Statystycznego

Janusz Witkowski:

Jeśli chodzi o drugie pytanie, to oczywiście roczniki statystyczne zarówno małe, jak i duże są w sprzedaży i to nie jest akurat ten ubytek dochodów, o których mówiłem.

Jeśli chodzi zaś o zmiany organizacyjne, to one nie będą dotyczyły likwidowania czy łączenia pewnych urzędów. Zmiany organizacyjne, jakie przewidujemy, dotyczą sposobu pozyskiwania informacji. Chciałbym Wysoką Komisję poinformować, że od przyszłego roku wszystkie informacje, wszystkie sprawozdania będą zbierane drogą elektroniczną. Mamy nadzieję, że dzięki temu będziemy mieli, wygospodarujemy więcej czasu na prowadzenie prac analitycznych, na szerszą współpracę także z naszymi użytkownikami, odbiorcami informacji. W tym zakresie przedsięwzięcie jest rzeczywiście bardzo duże, ale poza tym, że wymaga ono troszkę innej organizacji i wzmocnienia infrastruktury technologicznej, to nie pociąga ono żadnych kosztów. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Nie ma więcej pytań.

Dziękuję bardzo panu prezesowi i pozostałym pracownikom Głównego Urzędu Statystycznego.

Przystępujemy do omówienia budżetu w części 53 „Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów”.

Bardzo proszę, Pani Prezes.

**Wiceprezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

W części 53 „Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów” na rok 2009 urząd zaplanował dochody w wysokości 10 milionów 410 tysięcy zł, w tym z tytułu kar 10 milionów zł, z tytułu najmu powierzchni biurowej 400 tysięcy zł i ze sprzedaży składników majątkowych około 10 tysięcy zł.

Jeżeli chodzi o projekt planu wydatków na rok 2009, to jest tu kwota 52 milionów 74 tysięcy zł i jest ona niższa od kwoty w planie po zmianach na rok 2008 o 2,4%. Podział wydatków przedstawia się następująco: wydatki bieżące to 47 milionów 826 tysięcy, wydatki majątkowe, inwestycyjne – 2 miliony 20 tysięcy. Chciałabym tu przy okazji zwrócić uwagę na to, że od 1 stycznia w skład UOKiK będzie wchodziło również dziewięć laboratoriów analityczno-kontrolnych, które do tej pory były laboratoriami GIIH, w związku z tym większość wydatków inwestycyjnych zostanie przeznaczona na doposażenie laboratoriów. Wszystkie te laboratoria posiadają akredytacje i jest to po prostu niezbędne do ich prawidłowego funkcjonowania oraz utrzymania akredytacji. Wydatki na świadczenia na rzecz osób fizycznych to 73 tysiące. Prezes UOKiK realizuje również czy zleca zadania z zakresu ochrony praw konsumentów organizacjom wybranym w drodze konkursów i na to przeznaczono 2 miliony 148 tysięcy zł. Jest tu jeszcze taki drobiazg, mianowicie na obronę narodową przewidziana jest kwota 7 tysięcy zł. Największa część wydatków to oczywiście wynagrodzenia wraz z pochodnymi, które stanowią 65,2%.

Jeśli mogę, to zwracam się z uprzejmą prośbą o zaakceptowanie przez Wysoką Komisję takiego planu naszego budżetu. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, czy ze strony państwa senatorów są pytania albo uwagi do projektu budżetu Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów?

(*Senator Stanisław Bisztyga: Panie Przewodniczący, ja mam pytanie.*)

Pan senator Bisztyga, bardzo proszę.

Senator Stanisław Bisztyga:

Nie mogę sobie odmówić, gdy już pani prezes jest z nami. Chciałbym powiedzieć, że ja jestem wielkim fanem urzędu i wcale nie stresują mnie te uwagi, które czasami kierowane są pod waszym adresem. Interesuje mnie, jak wygląda taka sprawa. Czy w wynagrodzeniach, które stanowią 65,2%, znajdują się również odprawy? Mamy przecież do czynienia z łączeniem urzędów. Prawda? Kiedyś mówiliśmy o tym – chyba ze trzy miesiące temu, gdy pani prezes referowała to nam na posiedzeniu komisji – jak wygląda sprawa łączenia, co z ludźmi, ze zwolnieniami, przejęciami itd. Jaką część tych kosztów stanowią koszty odpraw?

Druga sprawa. Co to są za kary, o których pani prezes mówiła, w wysokości 10 milionów zł? Czy z góry zakładamy, że będziemy tak okrutni, czy też to będzie ja-

kieś łagodne traktowanie? Zakładamy kary na poziomie 10 milionów zł. A wie pani, ilu ludzi, ile instytucji trzeba ukarać, żeby uzyskać taką kwotę?

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę panią prezes.

**Wiceprezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak:**

Jeżeli chodzi o przejmowanie pracowników GIIH i ewentualne odprawy, to wszelkie precyzyjne wyliczenia będziemy mieli mniej więcej na początku stycznia z tego względu, że w tej chwili nie mamy jeszcze precyzyjnych deklaracji pracowników co do tego, kto chce z nami zostać. Części pracowników proponowaliśmy to już pod koniec października, wtedy zaproponowaliśmy to tym osobom, które możemy przyjąć na podstawie oceny skutków regulacji ustawy o zniesieniu głównego inspektora Inspekcji Handlowej. Części pracowników przedstawiliśmy naszą ofertę nieco wcześniej, tak aby, powiedzmy, te osoby, których nie możemy zaprosić do współpracy z UOKiK, były w stanie rozpocząć poszukiwania pracy. Część osób odpowiedziała nam pozytywnie, a w przypadku części czekamy jeszcze na odpowiedź.

Nie jesteśmy również w stanie precyzyjnie określić liczby osób odchodzących na emeryturę. Tam zwiększa się... W tej chwili obowiązuje w tym przypadku bodajże sześciomiesięczna odprawa. Wszystko to zostanie precyzyjnie obliczone na początku stycznia. My występowaliśmy do głównego inspektora ochrony danych osobowych o interpretację, czy możemy wcześniej na podstawie porozumienia mieć wgląd w dane osobowe pracowników, aby precyzyjnie to wszystko policzyć. Interpretacja, odpowiedź głównego inspektora była taka, że niestety, nie możemy. W związku z tym mamy tylko te dane, które udostępnili nam pracownicy, a one nie są aż tak precyzyjne, aby pozwalały na jednoznaczne określenie wysokości tych odpraw.

Ponadto w tej chwili, tak naprawdę również dzięki uprzejmości dyrektorów generalnych innych urzędów, część tych osób znajduje zatrudnienie w drodze przeniesienia w innych urzędach. Część dyrektorów zadeklarowała niejako chęć spotkania się z pracownikami GIIH dopiero w styczniu, więc mamy nadzieję, że pewna grupa osób znajdzie zatrudnienie w administracji i automatycznie skala odpraw, które będzie musiał wypłacić UOKiK, będzie dużo mniejsza.

Niestety, z przykrością muszę powiedzieć, że nie udzielię precyzyjnej odpowiedzi na pytanie pana senatora, ale my po prostu cały czas nad tym pracujemy. Głównie leży nam na sercu dobro tych ludzi, żeby oni mimo wszystko znaleźli pracę w administracji czy gdziekolwiek indziej. Tak że można powiedzieć, że ułatwiamy im te poszukiwania.

Jeżeli chodzi o kary i to, czy 10 milionów to jest dużo, czy mało, to chcę powiedzieć, że nie wynika to z jakiejś niesamowicie restrykcyjnej polityki urzędu. Po prostu jest tak, że proces odwołania trwa mniej więcej trzy lata. W tym roku nieco przekroczyliśmy założenia, może nawet bardziej niż nieco, które mieliśmy na rok 2008 w budżecie, jeżeli chodzi o dochody. W każdym razie na podstawie naszych obserwacji, liczby spraw, które znajdują się w sądach poszczególnych instancji, czynimy pewne szacunki. To są nasze szacunki, sądzymy, że rzeczywiście tyle będziemy w stanie ze-

brać. To jest wynik polityki urzędu prowadzonej na przestrzeni kilku lat, te 10 milionów zł będzie wynikiem działań ostatnich trzech lat. To nie jest tak, że w roku 2008 nagle, nie wiem, urząd się tak rozszalał, że przedsiębiorcy zostali ukarani na kwotę 10 milionów i liczymy na to, że teraz to wszystko zostanie zapłacone. To po prostu wynika z pewnych naszych szacunków, z obserwacji, z liczby spraw, które są na różnych etapach w sądach odwoławczych. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Nie ma więcej pytań.

Dziękuję zatem pani prezes i pracownikom Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Proszę państwa, wyczerpaliśmy tematy, które mieliśmy omówić w tej części posiedzenia. O godzinie 18.30 przystąpimy do omawiania kolejnego bloku spraw, ponieważ nie udało nam się niestety poinformować ministrów, żeby dotarli wcześniej, gdyby mieli taką możliwość. Tak że zapraszamy o godzinie 18.30, może nawet dziesięć minut wcześniej, mam nadzieję, że już o godzinie 18.20 będą przedstawiciele niektórych ministerstw.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę?

(Głos z sali: Jest już minister budownictwa.)

O, jest minister budownictwa. Zapraszamy do nas. Jest pan minister, więc zaczynamy.

Proszę państwa, przystępujemy do pracy nad sprawami zaplanowanymi w kolejnej części naszego posiedzenia.

Witamy bardzo serdecznie pana ministra.

Teraz zajmiemy się omówieniem części 18 „Budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa”.

Bardzo prosimy pana ministra o zaprezentowanie tej części budżetu.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Piotr Styczeń:**

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Mam przyjemność zaprezentować państwu budżet, który co do projektowanych kwot, jak państwo pamiętają, miał być o 0,3% wyższy niż w roku 2008. Ostatecznie jednak z powodu głęboko uzasadnionych przyczyn redukcja w jednej z pozycji o 70 milionów zł powoduje, że w zasadzie mamy kwoty zbliżone do kwot z roku 2008, zaryzykuję tezę, że prawie takie same.

Szanowni Państwo, w budżecie, który planujemy wykonać w roku 2009, 400 milionów zł zostało przewidziane na refundację premii gwarancyjnej oraz premii za systematyczne oszczędzanie w związku ze zobowiązaniami państwa dotyczącymi grupy właścicieli książeczek mieszkaniowych, co do których – jak państwo wiedzą – nastąpiło wzmocnienie programu dostarczania środków dla beneficjentów tych premii w związku z realizacją przez rząd ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz tą ustawą, która ma zmienić zasady wypłat premii gwarancyjnych, rozszerzając

tytuły do tych premii, czyli ustawą o zmianie ustawy o wsparciu spłaty niektórych kredytów mieszkaniowych, premii gwarancyjnych itd.

Drugą pozycją jest wykup odsetek od kredytów mieszkaniowych – 150 milionów zł. Trzecia pozycja to Krajowy Fundusz Mieszkaniowy – 200 milionów zł. Tutaj chciałbym państwa poinformować, że Ministerstwo Infrastruktury prowadzi bardzo intensywne prace, polegające na dokładnym przeanalizowaniu rynku mieszkaniowego tak zwanych mieszkań społecznych, realizowanych przez towarzystwa budownictwa społecznego. W związku z tym kwota, którą przewidujemy w budżecie, jest odzwierciedleniem pewnej wstępnej oceny działania programu, która to ocena wiąże się z faktem, że co do liczby realizowanych mieszkań w tym systemie osiągnęliśmy poziom niezadawalający, czyli efektywność systemu po dziesięciu latach jego funkcjonowania wymaga w tej chwili, po dokonaniu oceny efektywności, istotnej modernizacji.

Fundusz Termomodernizacji – 209 milionów 300 tysięcy zł, Fundusz Dopłat po korekcie – 55 milionów zł, a pozostałe kwoty już w znacznie mniejszym, skromniejszym wymiarze dopełniają całość budżetu części 18.

Na sali nie mam w tej chwili wzmocnienia ze strony prezesa Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego. Chcę powiedzieć, że ten element będzie wymagał odniesienia się bezpośrednio pana prezesa wobec wysokiego gremium, aby tezy zawarte w tym odniesieniu dotarły do państwa. W tej materii jest potrzebna państwu bardzo szczegółowa wiedza. Tak że gdy pan prezes dotrze, to chciałbym prosić, Panie Przewodniczący, o udzielenie głosu panu prezesowi.

Na tym wyczerpałem syntezę budżetu państwa na 2009 r. w części 18 w dziale 700. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo panu ministrowi.
Czy są pytania?
Bardzo proszę, senator Jurcewicz.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Pani Minister, Panie Ministrze, ja mam takie krótkie pytanie. Czy w zakresie przez pana omawianym znajdują się tak zwane TBS?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Piotr Styczeń: Tak.)

W takim razie dodatkowe pytanie. Czy prawdą jest, że na rok 2009 z powodów różnych, powiedzmy sobie, przewidziana jest niższa kwota na wspieranie tego typu budownictwa? Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pan minister.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Piotr Styczeń:**

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Faktycznie ustawa budżetowa na 2008 r. przewidywała kwotę 280 milionów zł, zaś plan na 2009 r. przewiduje kwotę 200 milionów zł. Chciałbym wyjaśnić, że są dwa tego powody. Pierwszy jest taki, że kwoty przewidywane w budżecie na każdą inną pozycję wydają się kwotami zdeterminowanymi tą sytuacją, która dotyczy całej gospodarki, nie tylko budownictwa. To jest wyjaśnienie ogólne, które na pewno nie będzie państwa satysfakcjonowało.

Drugie wyjaśnienie zawarłem we wstępie mojego wystąpienia. Związane jest to z prowadzonymi analizami. Prowadzone są trzy analizy. W tej chwili przez ministerstwo została zrobiona ankieta, robiona jest druga ankieta i analiza stanu TBS przez wynajętą firmę zewnętrzną. Również Bank Światowy wspólnie z Ministerstwem Infrastruktury przeprowadza głębokie badanie systemu budownictwa społecznego w Polsce, które zakończy się prawdopodobnie w kwietniu przyszłego roku. Doszliśmy do wniosku, że realnie nieefektywny program, czyli ideowo, w założeniach powodujący powstanie zasobu wielokrotnie wyższego niż ten, który powstał, aby funkcjonował nie tylko w oparciu o środki budżetowe, ale również o inne formy organizacyjne, chodzi o sposób wydatkowania środków z budżetu, również o sposób dystrybuowania lokali, powinien być najpierw zmodernizowany. Proszę państwa, my planujemy po tej analizie przygotowanie w przyszłym roku pewnego materiału. Mianowicie chcemy przedłożyć najprawdopodobniej najpierw Radzie Ministrów, a później państwu, projekt ustawy, która będzie w istotny sposób zmieniała system towarzystw budownictwa społecznego w Polsce. To jest zapowiedź, którą z dużą odwagą, bo prace analityczne dopiero się rozpoczęły, chciałbym państwu zakomunikować.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Dotarł do nas pan główny inspektor nadzoru budowlanego, więc poprosimy pana o omówienie części budżetu dotyczącej pana urzędu.

Bardzo proszę.

**Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego
Robert Dziwiński:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Budżet Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego jest praktycznie na poziomie ubiegłorocznym, wzrost wynosi 0,17%, więc jest on praktycznie niezauważalny czy też nieodczuwalny, a wynika on wyłącznie z tego tytułu, że na rok 2009 nie planuje się żadnych inwestycji.

Jeśli można, to ja bym chciał zwrócić uwagę Wysokiej Komisji na problem budżetu nadzoru budowlanego jako całej służby, a nie tylko głównego urzędu. Rok temu na posiedzeniu tej samej komisji rozmawialiśmy o stanie nadzoru budowlanego i ten stan nie zmienił się, można powiedzieć, że pacjent nie zmarł, to znaczy, że ten stan nie uległ gwałtownemu pogorszeniu, ale też nie poprawił się.

W Sejmie oczekuje na trzecie czytanie nowelizacja prawa budowlanego, która w sposób znakomity zmienia relacje między administracją architektoniczno-budowlaną a nadzorem budowlanym. Przypuszczam, że tuż po świętach Wysoka Komisja będzie

miała okazję zapoznać się z tą nowelizacją. Można powiedzieć, że głównym motywem tych zmian jest zniesienie co do zasady instytucji pozwolenia na budowę, czyli w naszym przypadku jest to zamiana kontroli prewencyjnej, przed wydaniem pozwolenia na budowę, na kontrolę następczą, po rozpoczęciu robót budowlanych. Tę kontrolą następczą może wykonywać oczywiście wyłącznie nadzór budowlany.

Nadzór budowlany w obecnym stanie kadrowym, teraz to są prawie trzy tysiące pracowników w Polsce, ale przede wszystkim w obecnym stanie finansowym może sobie z tym nie poradzić. Ten stan finansowy wygląda tak. Średnie wynagrodzenie w organach terenowych lekko przekracza 3 tysiące brutto. Kierownik niewielkiej budowy zarabia miesięcznie ponad 7 tysięcy zł, w sytuacji gdy mamy do czynienia z oczywistym, już zauważalnym wyhamowaniem inwestycji budowlanych. Średnie wynagrodzenie w zawodach budowlanych w Warszawie we wrześniu tego roku wynosiło 4,5 tysiąca zł, w zawodach budowlanych, czyli od robotniczych do inspektora nadzoru inwestorskiego bądź kierownika budowy. Jeżeli nie zbliżymy wysokości wynagrodzeń inspektorów nadzoru budowlanego do tejże średniej, to ja się obawiam tego, że za jakiś czas będziemy mieli pracowników, ale nie będziemy mieli pracowników przygotowanych merytorycznie. W tej chwili nadzór budowlany to są głównie emeryci, którzy mają uprawnienia, i osoby tuż po studiach, które się uczą. Jesteśmy chyba jedną z najlepiej funkcjonujących firm szkoleniowych w Polsce, dostarczającą naprawdę dobrze przygotowane kadry dla przemysłu, dla administracji samorządowej itd.

Tak że bardzo bym prosił Wysoką Komisję o rozważenie takiej sytuacji, że w połowie roku może wejść w życie zmiana ustawy, która nie ma oprzyrządowania finansowego. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Mam pytanie do pani minister. Gdyby weszła w życie ustawa, o której tu wspominałyśmy i o której wiemy, że znajduje się teraz w Sejmie, to czy ewentualnie przewidziana jest jakaś rezerwa na to, aby ta administracja mogła funkcjonować. Czy możliwe byłoby jej uruchomienie?

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Przewodniczący, sytuacja wygląda tak. Po pierwsze, nadzór budowlany stanowi administracja, która głównie znajduje się w powiecie, w związku z tym to nie jest bezpośrednio finansowane przez budżet państwa, lecz dofinansowywane przez dotację dla powiatu. Po drugie, Rada Ministrów, posiadając rezerwę, zawsze ma możliwość zwiększenia nakładów, jeżeli uznaje to za potrzebne w danym momencie. Po trzecie, à propos 3 tysięcy przeciętnego wynagrodzenia chciałabym panu przewodniczącemu przekazać taką informację. W Urzędzie do spraw Cudzoziemców, w urzędzie wojewódzkim w Warszawie, przeciętne wynagrodzenie wynosiło w granicach 2,5 tysiąca zł i dużym wysiłkiem w projekcie ustawy na rok 2009 zostało ono podniesione do 3 tysięcy. Wynagrodzenia, które są w miastach, to jest troszkę co innego niż wynagrodzenia, które są w powiatach. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Są pytania. Pierwszy zgłosił się pan senator Kogut.

Proszę.

Senator Stanisław Kogut:

Szanowna Pani Minister!

Ja rozumiem to, że można manipulować różnymi danymi, bo pani jest fachowcem wysokiej klasy, jeśli chodzi o budżety, tak jak wcześniej powiedziałem, ale pan główny inspektor budowlany ma rację, że ludzie autentycznie zaczną odchodzić z tego zawodu – spotykamy się z ludźmi i wiemy – bo zazwyczaj to są ludzie po wyższych studiach.

Ma pani w stu procentach rację, że to jest w powiatach, bo nadzór budowlany jest w powiatach. A przecież wiemy, jaka jest sytuacja budżetowa powiatów. I ja bym na tym zakończył tutaj tę dyskusję, bo uważam, że do prawa budowlanego będzie wiele, wiele uwag. Nie ukrywam, że sam się już przygotowuję do pracy nad tą ustawą. Ma pani rację, jest rezerwa budżetowa rządu i faktycznie z tej rezerwy można skorzystać. Tu po raz pierwszy człowiek nie żądał, nie mówił, ile. Miała pani przykłady, przyszli prezesi i żądali: dajcie. Wie pani, gdyby mi pani na osiemdziesiąt etatów dała sześćdziesiąt, to bym panią po rękach całował, a nie upominał się jeszcze o dwadzieścia. To jest przykre, Pani Minister, że to mówią ludzie, za których wy, państwo jako Ministerstwo Finansów odpowiadacie. To jest tym bardziej przykre. Ja rozumiem to tak, że jeśli ten człowiek tu przyszedł i o tym powiedział, zwłaszcza z nadzoru budowlanego, to problem jest. On tu nie powiedział... Ani złotówki. Ja to przyjmuję – zresztą to wszystko się nagrywa – że pani mówi, że z rezerwy budżetu państwa można dostać jakieś pieniądze. Uważam, że nie ma co tego ciągnąć, bo pani też przedstawiła konkretne argumenty: powiat, powiat i jeszcze raz powiat.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo panu senatorowi Kogutowi.

Pan senator Jurcewicz.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Ja myślę, że jeżeli chodzi o pensje, to oczywiście należy się nad tym zastanowić, ale jest też pytanie, czy po podwyżkach, powiedzmy, które mogą nastąpić w przyszłości, sposób zatrudniania nadal nie będzie generował kadr dla innych. Szanowni Państwo, w tej sytuacji trzeba się także zastanowić nad innymi rozwiązaniami. Chodzi o to, że jeżeli kogoś szkolimy i dajemy uprawnienia na zawsze – pamiętajmy o tym – na zawsze, to należy się także zastanowić nad formułą zatrudniania, bo takową też można przemyśleć. A jeżeli już faktycznie troszczymy się o pieniądze budżetowe, to czasami warto o to zadbać także w szerszej skali. To tyle. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Abgarowicz, później senator Woźniak.
Proszę.

Senator Łukasz Abgarowicz:

Dziękuję bardzo.

Dążymy do tego, żeby nadzór budowlany był służbą o charakterze policyjnym. W związku z tym ciągle powraca pewien pomysł. Nie możemy traktować tego, że ten nadzór znajduje się w powiatach, jako stanu stałego i oczywistego, dlatego że w dalszych etapach przekształcania tej służby, reformowania w ogóle systemu zarządzania budownictwem w Polsce i kontroli tego budownictwa, nazwijmy to tak szeroko, pewnie będziemy dążyć do jej zespolenia. To po pierwsze.

Po drugie, właściwy nadzór i właściwa służba o charakterze policyjnym wymaga wysoko wykwalifikowanych specjalistów, nie tylko posiadających uprawnienia, ale również dużą wiedzę branżową. Tak powinno być, jeżeli chcemy poddać właściwej kontroli nie tylko to, co jest budowane, a więc to działania policyjne, ale również właściwemu przejrzeniu zasoby już istniejące, które nie są w sposób właściwy kontrolowane, czego skutkiem było na przykład zawalenie się hali na Śląsku. Chcę powiedzieć, że jest ogromna liczba budynków w złym i pogarszającym się w stanie, a nadzór tego nie przegląda i nie wyłącza z użytkowania wielu z tych budynków. To wymaga wzmocnienia nie tylko pensji, ale także liczebności służby.

A teraz zmierzam do pytania, które kieruję do pani minister. Jeżeli udałoby się nam, rozmawiając z państwem ministrami, dokonać wewnątrz tego resortu pewnych przesunięć, tak aby utworzyć pewną rezerwę, na wypadek gdyby ta ustawa weszła w życie, to czy pani minister skłonna by była z nami porozmawiać na ten temat, bo my i tak nic nie zrobimy bez pani zgody. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Ja myślę, że kwestie wynagrodzeń są absolutnie ważne, są bardzo ważne, ale musimy pamiętać o tym, że jest także wiele innych organów administracji państwowej, w których pensje są bardzo niskie. Obawiam się, że za chwileczkę zgłosi się kolejne środowisko o bardzo wysokich kwalifikacjach, w którym występuje ten sam problem, nawet dzisiaj może się pojawić taki problem, bo musimy się przyjrzeć jeszcze kilku budżetom. W każdym razie myślę, że te sprawy rzeczywiście są bardzo istotne.

Teraz jeszcze może pan senator Woźniak, a potem poprosimy panią minister, żeby generalnie ustosunkowała się do tych problemów.

Senator Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący, myślę, że nie powinniśmy ulegać pewnej presji i dramatyzowaniu sytuacji, mówimy o budżecie przyszłorocznym, a nie o bieżącej sytuacji. Sytuacja na rynku budowlanym jest bardzo dynamiczna, niedawno cena metra kwadratowego przekraczała 10 tysięcy zł, dzisiaj wraca do 5 tysięcy zł. Na tym rynku uwolni się duży potencjał pracowników. Patrzmy na budżet z perspektywy roku 2009, a nie roku 2008, nie ulegajmy pewnej histerii. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Bardzo prosimy panią minister o ustosunkowanie się do tych zagadnień.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Elżbieta Suchocka-Roguska:

Dziękuję.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Sytuacja jest tego rodzaju, że w przypadku nadzoru budowlanego przy okazji różnego rodzaju reform finansowania administracji rządowej czy administracji państwowej pracownicy nadzoru budowlanego są traktowani tak, jakby byli pracownikami administracji rządowej. W związku z tym zostali oni uwzględnieni przy przyznawaniu dodatków specjalnych, w wartościowaniu pracy, dostają dodatkowe środki z rezerwy przeznaczonej na podwyższanie wynagrodzeń administracji, w tym modernizację systemu wynagrodzenia w administracji. Zatem nie jest tak, że ta służba, jeżeli już tym określeniem będziemy się posługiwać, jest pozostawiona sama sobie i rząd o niej nie myśli.

Jeżeli chodzi o kwestię zwiększenia zatrudnienia, a ustawa zostanie uchwalona w połowie roku, to doświadczenie wskazuje, że gdy zostaną ogłoszone konkursy czy nabory, to minie z pięć miesięcy, zanim pracownik przystąpi do pracy. Niestety procedury są takie, że zatrudnienie w służbie cywilnej wymaga pewnego czasu. Jeżeli zatem dojdzie do konkretnej sytuacji, to będziemy w stanie przewidzieć odpowiednie środki na rok 2010. Ja w tej chwili nie pamiętam, jak były oceniane skutki tej ustawy i jakie miały być źródła finansowania, niemniej jednak przypuszczam, że na kolejne posiedzenie, jeżeli komisja będzie miała zapotrzebowanie na taką informację, będziemy w stanie ją przygotować i przekazać państwu, jak widziano finansowanie zwiększonych wydatków w sytuacji przyjmowania tej ustawy przez Radę Ministrów.

Panie Senatorze, ja oczywiście z wielką przyjemnością będę o tym rozmawiała, ale ja zawsze widzę dwie strony, nie tylko ten cel, na który trzeba dać pieniądze, ale również to, z czego się je zabiera. To też jest bardzo istotne.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Senator Jurcewicz.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Pani Minister, Pani Ministrze, ja mam pytanie do przedstawiciela głównego inspektoratu. Proszę powiedzieć, tak króciutko, jaka jest średnia płaca w głównym inspektoracie, a jaka jest średnia płaca w tak zwanym terenie.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Proszę bardzo, Panie Prezesie.

**Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego
Robert Dziwiński:**

W głównym urzędzie – oczywiście nie podam panu danych na koniec roku, bo to się jeszcze troszkę zmieni, mam nadzieję, że pójdzie w górę – średnia płaca przekracza 4 tysiące zł brutto, mówię o służbie cywilnej. Zaś według danych z września w organach terenowych, czyli i powiatowych, i wojewódzkich, to było 3 tysiące 50 zł.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo za tę informację.
Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Witold Idczak:

Panie Przewodniczący, Szanowni Państwo, ja myślę, że jednak z zadowoleniem przyjmujemy deklarację ministerstwa o tym, że po prostu będzie uwzględniało to, co stanie się w przyszłym roku. Ja miałem wyrazić pewną obawę, która pojawiła się w dyskusji, mianowicie dotyczącą tego, że skutki mimo wszystko nie do końca są do przewidzenia.

Ad vocem wypowiedzi senatora Woźniaka chciałbym powiedzieć tak. Panie Senatorze, w zawodach inżynierskich jest widoczna luka pokoleniowa. Jestem inżynierem budownictwa i mogę powiedzieć, że w prosty sposób takiego odtworzenia, nawet skutkiem kryzysu, bo myślę, że, w podtekście swojej wypowiedzi to pan miał na myśli, raczej nie uda się dokonać. Inspektorat jest dobrym miejscem, dobrą kuźnią kadr i dobrym sposobem na zdobycie kwalifikacji, za które można uzyskać określone wynagrodzenie, i my inżynierowie musimy zdawać sobie z tego sprawę.

Jednocześnie ja wierzę, że jednak nastąpi pierwsza ewaluacja po ewentualnym wprowadzeniu nowelizacji prawa i po prostu będziemy wiedzieli, na czym stoimy. Pewnie będzie tak, że rzeczywiście gros spraw przejmie nadzór powiatowy. Zobaczymy, jak to się sprawdzi w praniu, chodzi o kwestię kompetencji. Reforma administracji państwa w 2000 r. pokazała, że dopiero po czasie pewne sprawy wychodzą, tak że zobaczymy w przyszłym roku. Jest rezerwa i ja z zadowoleniem przyjmuję informację o tym, że ministerstwo w sposób dynamiczny odniesie się do zachodzących procesów. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo za ten głos.

Myślę, że powoli kończymy dyskusję nad tym punktem naszego posiedzenia.

Dziękuję bardzo panu ministrowi, dziękuję bardzo panu prezesowi i pracownikom towarzyszącym.

W ten sposób omówiliśmy część 18 budżetu.

Czy są może goście z Urzędu Komunikacji Elektronicznej albo z Urzędu Transportu Kolejowego? A w sprawach łączności i gospodarki morskiej, ewentualnie transportu? Chyba jeszcze nie ma.

W takim razie proponuję, abyśmy zrobili parę minut przerwy.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Jest ktoś. Tak? Zaraz zobaczymy. Jeżeli są wszyscy z Urzędu Transportu Kolejowego... Jednak nie ma jeszcze gości. W takim razie ogłaszam przerwę. Spróbujemy rozpocząć o godzinie 18.20, prawdopodobnie już przybędą goście.

Ogłaszam przerwę do godziny 18.20, czyli trzynaście minut.

(Przerwa w obradach)

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Proszę państwa, czy możemy ewentualnie zaczynać? Aha, jeszcze panie dokonają tu uzupełnienia. Dziękujemy paniom.

Czy są przedstawiciele Urzędu Komunikacji Elektronicznej? Nie ma. A w sprawach łączności, to jest część 26? A w sprawach gospodarki morskiej? A może są przedstawiciele Urzędu Transportu Kolejowego?

(Głos z sali: Jesteśmy.)

W takim razie zaczynamy od części 71 „Urząd Transportu Kolejowego”.

Bardzo proszę.

**Prezes Urzędu Transportu Kolejowego
Wiesław Jarosiewicz:**

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Szanowni Senatorowie! Szanowni Państwo!

Jeśli chodzi o budżet w części 71 na rok 2009, to zaplanowaliśmy dochody w wysokości 1 miliona 685 tysięcy zł, to jest mniej więcej na poziomie roku ubiegłego. Jeśli chodzi o szczegóły, to mogę powiedzieć, że na samym początku plan dochodów był trochę wyższy, bo w roku 2008 zaplanowaliśmy kwotę 2 milionów 515 tysięcy zł. Po korekcie, którą w połowie roku przedłożyliśmy ministrowi finansów, plan realizowany przez nas w tej chwili wynosi 1 milion 336 tysięcy zł, a tegoroczne planowane dochody mają być, tak jak powiedziałem, na poziomie 1 miliona 685 tysięcy zł, czyli 126% planu ubiegłorocznego po zmianach.

Podam może kilka faktów dotyczących tegorocznego planu. Dochody w zakresie licencji zmniejszyliśmy z 65 tysięcy do 30 tysięcy z uwagi na to, że liczba licencji z roku na rok się zmniejsza, po prostu się stabilizuje. Jeśli chodzi o wydawanie świadectw, to zaplanowaliśmy tu dochody wyższe prawie o 50% niż w roku ubiegłym, w stosunku do korekty. Zaplanowaliśmy także wyższe dochody, jeśli chodzi o wydawanie certyfikatów. Niższe zaś będą dochody z egzaminów. Rok 2008 był rokiem, w którym przeprowadziliśmy bardzo dużo egzaminów na doradców do spraw bezpieczeństwa przewozów towarów niebezpiecznych, i uważamy, że w roku 2009 będzie mniejsza liczba chętnych. Zresztą w ogóle planowanie dochodów jest bardzo trudne, ponieważ są to przypuszczenia, nasze szacunki, które czynimy na podstawie danych z lat poprzednich.

Jeśli chodzi o wydatki w roku 2009, to planujemy je na poziomie z roku bieżącego. W roku bieżącym po zmianach wynoszą one w granicach 15 milionów 609 tysięcy zł. Na rok 2009 planujemy wydatki w wysokości 15 milionów 500 tysięcy zł, czyli na poziomie 99,3% planu po zmianach. Przed zmianami plan na rok bieżący był niższy, wynosił 14 milionów 639 tysięcy zł. W roku bieżącym na mocy trzech decyzji ministra finansów

plan ten został zwiększony z 14 milionów 639 tysięcy zł do 15 milionów 609 tysięcy zł i ten poziom wydatków, jak sądzę, będzie wystarczający, aby wykonać zadania nałożone na prezesa Urzędu Transportu Kolejowego w roku 2009.

Jeśli chodzi o zatrudnienie i wynagrodzenie, to w roku 2009, zgodnie z projektem ustawy budżetowej, planujemy sto osiemdziesiąt etatów, a wydatki na wynagrodzenia wyniosą 9 milionów 797 tysięcy zł. Są to wielkości porównywalne z wielkościami z roku 2008. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, Panowie Senatorowie, Państwo Senatorowie, czy są pytania? Nie ma uwag do budżetu UTK.

W takim razie dziękujemy bardzo. Dziękujemy panu.

Zamykam ten punkt.

Możemy przystąpić do omówienia następnego. Czy są przedstawiciele Urzędu Komunikacji Elektronicznej? Już są. Tak?

Bardzo proszę, Panie Prezesie, o informację na temat części 76 „Urząd Komunikacji Elektronicznej”.

**Dyrektor Generalny Urzędu Komunikacji Elektronicznej
Mariusz Czyżak:**

Mariusz Czyżak, dyrektor generalny Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Pozwolę sobie nie przedstawiać szczegółowo paragrafów klasyfikacji budżetowej, ponieważ znalazły się one w materiałach przedstawionych komisji, chciałbym jednak zwrócić uwagę na kilka elementów, które pozwolą niejako zapoznać się z charakterem tego projektu oraz występującymi w nim tendencjami.

Po pierwsze, chciałbym zwrócić uwagę na to, że projekt budżetu na rok 2009, tak jak w ubiegłych latach istnienia urzędu regulacyjnego, wykazuje wyższy poziom dochodów odprowadzanych do budżetu państwa aniżeli wydatków, które są przez urząd konsumowane. W roku 2009 dochody będzie to kwota ponad 481 milionów, między innymi z tytułu opłat za rezerwację częstotliwości, opłat koncesyjnych, opłat za wykorzystywanie zasobów numeracji, wobec 90 milionów 227 tysięcy wydatków. Notujemy spadek wydatków o 7,8% względem planu z roku 2008.

Dodam również, że w listopadzie rozstrzygnięto przetargi na rezerwację częstotliwości, które pozwolą odprowadzić w najbliższych tygodniach dodatkowe 440 milionów zł ponadplanowych dochodów do budżetu państwa. Mogę powiedzieć, że w dniu dzisiejszym te decyzje dotyczące rezerwacji zostały dostarczone i operatorzy w ciągu czternastu dni będą zobligowani do uiszczenia opłat wskazanych w tych decyzjach.

Druga kwestia to fakt, że znacząca część wydatków zaplanowanych na rok 2009 wynika z już zawartych umów oraz stałych kosztów, związanych z koniecznością utrzymania siedziby centrali i siedzib delegatur Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Sam koszt czynszów to jest ponad 8 milionów zł, zakup usług pozostałych, w tym utrzymanie systemu łączności, badanie jakości usług pocztowych, usługi komunalne daje kwotę 10 milionów 280 tysięcy zł. Koszt energii to kwota 1 miliona 4 tysięcy zł,

zakup materiałów i wyposażenia – 2 miliony 80 tysięcy, zakup usług remontowych – 1 milion 391 tysięcy zł.

Trzeci element, na który chciałbym zwrócić uwagę, to potrzeba zrealizowania w ramach budżetu urzędu, odnotowania w budżecie urzędu i zrealizowania wydatków na ekspertyzy i opinie, które są niezbędne do wydawania decyzji regulacyjnych, a których koszt w jednostkowych przypadkach sięga nawet kilkuset tysięcy złotych. Na ten cel zaplanowano 6 milionów 944 tysiące zł.

Czwarty obszar to są wydatki inwestycyjne. Stanowią one przede wszystkim następstwo kontynuacji procesu budowy ogólnokrajowego systemu monitoringu widma radiowego. Łącznie w projekcie będą to wydatki w wysokości 5 milionów 280 tysięcy zł. Nadmienię, że zbudowano już cztery stacje kontroli emisji radiowych w Warszawie, zakupiono część aparatury kontrolno-pomiarowej i oprogramowanie do kolejnych stacji. Budowa, ukończenie tego systemu pozwoli na stały monitoring widma radiowego, eliminację większej liczby nielegalnych emisji i podniesienie poziomu bezpieczeństwa, szczególnie istotnego podczas różnego rodzaju szczytów międzynarodowych czy takich przedsięwzięć, jak na przykład Euro 2012. Kontynuujemy również rozbudowę systemu inżynierii widma radiowego P-WID. Inwestycje te pozwolą efektywnie gospodarować widmem radiowym, co jest związane również z poziomem opłat odprowadzonych do budżetu państwa z tytułu korzystania z widma radiowego.

Chciałbym wspomnieć również o tym, że przy urzędzie funkcjonuje gospodarstwo pomocnicze, na którego wydatki przewidziano w planie kwotę 2 milionów 280 tysięcy zł. Gospodarstwo to zajmuje się przede wszystkim wykonywaniem badań z zakresu nadzoru rynku aparatury w specjalistycznym laboratorium pomiarowym.

To byłyby uwagi ogólne, te sprawy, na które chciałem zwrócić państwa uwagę. Jeśli byłyby jakieś dodatkowe pytania, to bardzo proszę, postaram się na nie odpowiedzieć. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo panu dyrektorowi.
Bardzo proszę, senator Jurcewicz.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Panie Przewodniczący! Panie Dyrektorze!

Ja mam kilka pytań, bo – jak zwykle – diabeł tkwi w szczegółach. To, o czym będę mówił, będzie wynikało z danych w projekcie budżetu na rok 2008 i na rok 2009. W dochodach jest spadek o 10 milionów. Gdyby pan był uprzejmy skomentować, z czego to wynika, to prosiłbym o to. Druga sprawa to jest kwestia – ja będę podawał zaokrąglone kwoty – tych mniej więcej 18 milionów, jeżeli mam dobre dane w materiałach, w opłatach koncesyjnych. To jest dosyć istotne.

Chciałbym także zwrócić uwagę na dosyć znaczące zmiany, które się tu pojawiły. Dla przykładu podam kwoty na zakup usług pozostałych, to są §4300 i §4302. Ponad 25% jest to w mojej ocenie duży wzrost. Czym on jest uzasadniony? Jeżeli chodzi o opłaty w §4350, to w roku 2008 było to 509 tysięcy zł, teraz jest to 716 tysięcy zł. W mojej ocenie niejako sprawy merytoryczne zawarte w §4302 i §4300 pokrywają się

z tym, co jest w usługach. Dla mnie to jest niezrozumiałe. Pytam o to, bo miałem zadanie, które wyznaczył mi pan przewodniczący, aby zastanowić się nad tym budżetem.

Następna istotna sprawa. W §4750 widzimy w stosunku do roku ubiegłego znaczący wzrost, gdyż wtedy projektowane było 169 tysięcy zł, a teraz jest tu 405 tysięcy zł, a więc bardzo duża zwyczajka. To są te istotne zwyczajki lub obniżki, o których wyjaśnienie bym prosił.

Na zakończenie kwestia kompetencji prezesa UKE, chodzi mi o pkt 4 i częściowo pkt 5. Czy to nie będzie miało wpływu na sprawę, która została zgłoszona w maju 2007 r. do Trybunału w Strasburgu, a wyrok zapadł 13 listopada? W mojej ocenie odnosi się to w istotny sposób do pktu 4, w szczególności do zadań, które ma prezes. Czy to nie będzie rzutowało na działalność, w tym także w sensie finansowym? Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Panie Dyrektorze, bardzo proszę o ustosunkowanie się do tych pytań.

**Dyrektor Generalny Urzędu Komunikacji Elektronicznej
Mariusz Czyżak:**

Dziękuję bardzo.

Pierwsze pytanie dotyczyło spadku o 10 milionów zł dochodów planowanych na rok 2009. Otóż spadek ten spowodowany jest głównie, tak jak pan senator zauważył, spadkiem wpływów planowanych z tytułu opłat koncesyjnych. Wpływy z opłat koncesyjnych są niejako uwarunkowane kursem euro, kursem urzędowym, który to przelicznik musimy stosować. Jest to po prostu trzykrotność kwoty 50 milionów euro, którą co roku urząd odprowadza do budżetu, a która kilka lat temu znajdowała się w budżecie ministerstwa właściwego do spraw łączności.

Jeśli chodzi o wzrost wydatków z tytułu zakupu usług pozostałych, to jest to wzrost spowodowany w znacznej części zawarciem nowej umowy dotyczącej sieci rozległej WAN, za pomocą której utrzymywana jest łączność pomiędzy centralą urzędu a jego delegaturami.

Wzrost wartości w §4750 spowodowany jest głównie planami dotyczącymi zakupu niejako dodatkowych instrumentów informatycznych związanych z funkcjonowaniem naszego systemu badania jakości usług telekomunikacyjnych, systemu AWP-IŁ.

W §4302, o którym wspominał pan senator, dodatkowo zostały zaplanowane środki na współfinansowanie projektów Transition Facility, dotyczących telefonii ruchomej i nowych technologii w komunikacji elektronicznej, rezerwy elastycznej, systemu kontroli jakości usług telekomunikacyjnych oraz propozycji nowej ustawy o prawie pocztowym. W budżecie tego roku zaplanowaliśmy więcej środków ze względu na współfinansowanie tych projektów.

W §4350 również znajduje się część kosztów ponoszonych dodatkowo z tytułu nowej umowy związanej z nowym systemem łączności pomiędzy centralą urzędu a jego delegaturami.

Jeśli zaś chodzi o ostatnie pytanie pana senatora, dotyczące potencjalnych zmian w budżecie w związku z wyrokiem i ewentualnych zmian kompetencji prezesa urzędu, to gdybyśmy mogli odpowiedzieć panu senatorowi na piśmie, to ja bym o to poprosił.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dobrze. Dziękuję bardzo.
Jeszcze raz pan senator Jurcewicz.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Konkretne i ostatnie już pytanie. W materiałach dotyczących roku 2009, w projekcie budżetu UKE na ten rok nie ma PFRON. Może to jest przypadek. Jeśli miałby pan taką informację, to proszę podać, o jakiej wielkości mówimy. Dziękuję bardzo.

**Dyrektor Generalny Urzędu Komunikacji Elektroniczej
Mariusz Czyżak:**

Panie Senatorze, ten wydatek nie jest planowany. Jest to wydatek, który pojawia się wtedy, gdy ponoszone są takie wydatki.

(Senator Stanisław Jurcewicz: Dziękuję.)

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Czy są jeszcze jakieś pytania ze strony senatorów? Nie ma.
W takim razie bardzo proszę panią minister.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Reguska:**

Panie Przewodniczący, chciałabym odpowiedzieć generalnie, dlatego że taka sytuacja jest we wszystkich częściach budżetowych. Wydatków na PFRON nie planujemy. Środki te powiększyły środki na wynagrodzenia. Jeżeli ktoś nie zatrudnia osób niepełnosprawnych, ponosi konsekwencje w postaci obniżonych środków na wynagrodzenia. Tak ustaliliśmy z panem ministrem Dudą, żeby wzmóc zachęty do zatrudniania osób niepełnosprawnych, nie zaś planować opłaty sankcyjne. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Skoro nie ma uwag do tej części budżetu, dziękujemy bardzo panu dyrektorowi i pana pracownikom.

Przechodzimy do omówienia kolejnej części budżetu. Przed nami część 26 „Łączność”. Czy są już goście odpowiedzialni za część 26 budżetu? Nie ma jeszcze gości. A może są goście odpowiedzialni za „Gospodarkę morską”?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Witamy, witamy.

Poproszę w takim razie panią minister o informację o części 21 „Gospodarka morską”.

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Anna Wypych-Namietko:

Dobry wieczór Wysokiej Komisji.

Szanowny Panie Przewodniczący, chciałabym nieśmiało przedstawić się jako reprezentant resortu w odniesieniu do pozostałych części.

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Także w sprawie transportu itd.)

Tak, i „Transportu”, i „Łączności”.

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: To bardzo dobrze.)

Mam nadzieję, że uda mi się to państwu po kolei zaprezentować.

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Bardzo prosimy.)

Chciałabym to przedstawić po kolei, więc może zaczęłabym od „Gospodarki morskiej”.

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Część 21 „Gospodarka morska”. Bardzo proszę.)

Jeśli chodzi o część „Gospodarka morska”, to dochody budżetowe przewidywane są na niewielkim poziomie, bo w wysokości 6 milionów 406 tysięcy zł, co w stosunku do ubiegłorocznych planów z ustawy budżetowej, do ustawy na 2008 r., stanowi jakieś 96,5%. Z czego to wynika? Wynika to przede wszystkim z tego, że statystyki zawnieć statków do portów polskich wskazują na pewną zniżkę, a większość tych dochodów budżetowych związana jest z ruchem statków, zarówno rybackich, jak i floty handlowej. To oczywiście wcale nie oznacza, że te dochody będą na takim poziomie. To jest w zasadzie najistotniejsza sprawa.

Myślę, że w przypadku „Gospodarki morskiej” najistotniejszą kwestią są wydatki budżetowe, jako że zarówno urzędy morskie, jak i Morska Służba Poszukiwania i Ratownictwa czy akademie morskie to są jednostki de facto budżetowe, wykonujące służbę państwową. Jeśli chodzi o urzędy morskie, to wydatki budżetowe zaplanowano w kwocie 215 milionów 226 tysięcy zł, co w porównaniu do wydatków ubiegłorocznych oznacza niewielki wzrost. Przepraszam, ale nie mam przed sobą dokładnego porównania. W każdym razie w urzędach są one prawie na takim samym poziomie jak w ubiegłym roku. Najistotniejszą sprawą jest to, że w bieżącym budżecie udało się zaplanować podwyżki dla pracowników urzędów morskich i będą to podwyżki, które w porównaniu do danych z ustawy na rok 2008 sięgają około 50%. Musimy pamiętać, że w bieżącym roku dokonaliśmy podwyżek płac z rezerwy celowej nr 60 i myślę, że średnio podwyżki w urzędach morskich sięgnęły 250 zł na osobę, co podwyższyło w niewielkim stopniu kwoty wynagrodzeń, ale podwyższyło. W związku z tym porównanie wydatków budżetowych na wynagrodzenia wraz z pochodnymi zawiera w sobie również tę podwyżkę, do której doszło w ciągu bieżącego roku.

Jeśli chodzi o wydatki majątkowe, to dzisiaj kształtują się one na poziomie 33 milionów 854 tysięcy. Są one większe, ale najważniejszą pozycją, która pojawi się, jeśli chodzi o inwestycje urzędów morskich, będzie pozycja realizowana dopiero w przyszłym roku i będzie to budowa falochronów. W tym roku prowadzone są dopiero prace przygotowawcze.

Jeśli chodzi o zadania inwestycyjne, to nie da się ukryć, że budżet tak do końca nie był w stanie spełnić naszych oczekiwań związanych z planami. W dalszej części, jeśli chodzi o wydatki urzędów morskich, dojdzie jeszcze wieloletni plan ochrony

brzegów. To jest osobna pozycja, powinnam o niej wspomnieć przy okazji mówienia o urzędach morskich. Mianowicie wydatki na ochronę brzegów morskich w bieżącym budżecie zostały zaplanowane wyjątkowo dobrze, bo jest to kwota 67 milionów, co stanowi 258% w porównaniu do wydatków na te cele z poprzedniego okresu. Jeśli chodzi o realizację ustawy dotyczącej wieloletniego programu ochrony brzegów, to było bardzo dużo głosów i ze strony społecznej, i politycznej, i w tym zakresie rząd przychylił się do planów, które zostały przygotowane przez urzędy morskie w konsultacji z gminami i miastami Wybrzeża.

Jeżeli chodzi o plan wydatków dla ratownictwa morskiego, czyli Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, to zaplanowano kwotę prawie 51 milionów. Ten program nie wydaje się może tak imponujący, ale muszę powiedzieć, że ratownicy już finiszują, jeśli chodzi o program rozwoju służb ratownictwa morskiego, który był zaplanowany na lata 2007–2009. Z tego tytułu niejako większość kwot budżetowych na realizację tych planów została już wykorzystana, a dzisiaj mamy właściwie tylko końcówkę. Dla porównania powiem, że wydatki budżetowe dotyczące programu rozwoju służb ratownictwa morskiego w roku 2008 sięgały kwoty 42 milionów, a w roku 2009 projekt budżetu przewiduje kwotę 19 milionów zł. Tak to wygląda.

Jeśli chodzi o służbę poszukiwania i ratownictwa, to będziemy czynili jeszcze starania w celu poprawienia systemu wynagrodzeń. Jest to specyficzna grupa ludzi, bo jest to około trzystu osób rozstawionych na całym Wybrzeżu, specjalistów, wszyscy mają świadectwa marynarzy, a jednocześnie pracują jako ratownicy, czyli dodatkowo muszą spełniać pewne wyjątkowe warunki psychofizyczne, jest to też związane z wiekiem itd. W każdym razie o tę służbę na pewno będziemy dbali.

Jeśli chodzi o naszych urzędników, to właściwie wygląda to standardowo, ale przewidywana jest poprawa wynagrodzeń, mam na myśli przede wszystkim korpus służby cywilnej, bo w większości są tam tacy pracownicy.

Jeśli chodzi o dział dotyczący szkolnictwa morskiego, to akademie morskie otrzymują pieniądze zgodnie z procedurami przyjętymi przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, które przewidują podział na te dwie uczelnie proporcjonalnie do wskaźników zawartych w rozporządzeniu o sposobie dzielenia tych pieniędzy. Są to środki na działalność dydaktyczną, na działalność specyficznie morską, związaną z utrzymaniem statków szkolnych i specjalistycznych ośrodków szkoleniowych, także na kształcenie pod kątem STCW. W programie podziału funduszy dla uczelni jest także pomoc materialna dla studentów. Generalnie kwoty te są w dyspozycji ministra nauki. My dostajemy ogólną kwotę w wysokości 96 milionów. Ona jest wyższa w stosunku do kwoty z roku ubiegłego o 6,6%.

Nie do końca jesteśmy usatysfakcjonowani, jeśli chodzi o plany inwestycyjne akademii, które są jednak charakterystycznymi, specyficznymi uczelniami. Musimy podkreślić, że w polityce morskiej państwa, która powoli, acz systematycznie, buduje się również jako odpowiedź na to, co się dzieje na forum europejskim, nasze szkolnictwo morskie pełni niesłychanie istotną funkcję. Chcemy wykorzystać szkolnictwo morskie jako bardzo ważny atut w ramach naszego udziału w morskiej polityce europejskiej. To byłyby właściwie najważniejsze sprawy, które...

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Dziękuję bardzo.)

Może jeszcze jedno podsumowujące zdanie, mianowicie generalnie jesteśmy zadowoleni. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo, Pani Minister, choć dla nas pewnym wyrzutem sumienia są pensje w urzędach morskich, bo w ubiegłym roku przyjęliśmy na siebie zobowiązania i nie do końca ich dotrzyaliśmy, było tam troszeczkę mniej, ale pewnie wynikało to również z możliwości, jakie istniały w tamtym roku. Mam nadzieję, że ten rok, przyszły rok będzie jeszcze lepszy.

Dziękujemy bardzo pani minister za tak szczegółową informację na temat tej części budżetu.

Bardzo proszę, czy są pytania do pani minister ze strony senatorów? Jest pytanie. Pani senator Mielewczyk.

(Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: Arciszewska-Mielewczyk.)

Arciszewska-Mielewczyk, ale gdy mówię: Mielewczyk, to jest...

(Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: Tak jest, ale...)

(Wypowiedź poza mikrofonem)

A Mielewczyk też.

(Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: Tak, też. My z Kaszub przywiązuemy wagę.)

Jesteśmy rodziną z panią Arciszewską-Mielewczyk...

(Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: No ja nie wiem.)

...i dlatego też tak powtarzam ten drugi człon.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk:

Dziękuję.

Panie Przewodniczący! Pani Minister! Szanowni Państwo!

Ponieważ zostałam wyznaczona do reprezentowania komisji podczas omawiania części 21 „Gospodarka morska”, to pozwolą państwo, że przedstawię parę słów komentarza, może trochę więcej niż parę, bo chciałabym również zadać pani minister pytania.

Oczywiście ja nigdy nie jestem usatysfakcjonowana budżetem, jeżeli chodzi o „Gospodarkę morską”, bo generalnie ona nigdy nie była ani doceniana, ani traktowana tak, jak na to zasługuje. Zawsze było za mało pieniędzy i zawsze pozostanie niedosyt, jeżeli chodzi o inwestycje, a zwłaszcza szkolnictwo wyższe, które jest moim zdaniem dochodowe, a którego się nie docenia, ponieważ kadra oficerska, marynarska, która szkoli się w Polsce, przywozi wszystkie pieniądze do Polski i zasila budżet państwa, a tym samym w stu procentach pokrywa wydatki szkolnictwa wyższego, a nawet więcej. Tragedia polega na tym, że musi pływać pod obcymi banderami, a życzylibyśmy sobie również, żeby Ministerstwo Finansów w przyszłości niejako zmieniło swoje podejście, patrzeć na marynarzy, którzy nie zasilali urzędów pracy, co zawsze powtarzam, ale starali się pracować i przywozić środki finansowe do Polski.

Jeżeli chodzi o budżet, to oczywiście dobrze, że jest wiele inwestycji, są one wymienione, jest wśród nich między innymi inwestycja w Elblągu. Będę miała w tej sprawie pytanie. Na jaki element prac przeznaczone są te środki? Czy chodzi o prace przygotowawcze związane z dostępem do portu w Elblągu? Na jaki etap prac mają być one przeznaczone, czego one dotyczą, co mają pokryć?

Chciałabym również zapytać o promocję gospodarki morskiej. Jak to wygląda, na co przeznaczone są środki, co się mieści w pojęciu promocji gospodarki morskiej? To samo dotyczy pracy placówek zagranicznych w Londynie, w Brukseli. Pytam, bo już od lat chyba trochę nie za bardzo wychodzi nam ta promocja. W każdej kadencji dyskutowaliśmy o tych placówkach zagranicznych, o ich roli i wywiązywaniu się z obowiązków, które przynosiłyby jakieś pozytywne skutki dla nas w Polsce.

Należy wziąć pod uwagę również to, że bardzo ważne jest zapewnienie środków na bezpieczeństwo, chodzi tu o dostęp do portów, spełnianie odpowiednich warunków dotyczących infrastruktury, konserwacji, budowli, o wszelkie sprawy związane z bezpieczeństwem. A wiemy, że ostatnio zmienia się i mentalność, ale i środki są znacznie lepsze do tego, żeby chronić nie tylko życie ludzkie, lecz całe floty, którymi dysponują kraje, i jednak odpowiednio wyposażać w środki bezpieczeństwa, a jednocześnie tak kierować tym ruchem, żeby życie ludzkie było odpowiednio chronione.

Również ważna jest, aczkolwiek tu też czujemy pewien niedosyt, kwestia sprzętu specjalistycznego i SAR. Pamiętam, jak pracowaliśmy nad ustawą, która powoływała SAR do życia, a jest to służba bardzo ważna w razie różnych tragedii. Budowa statku ratowniczego jest bardzo pozytywnym elementem, jeżeli chodzi o finansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej.

Chciałabym również zwrócić uwagę na „Program ochrony brzegów morskich”, bo nie zdajemy sobie sprawy, w jakim stanie jest i jak tak naprawdę wygląda nasze wybrzeże od strony otwartego morza. To prowadzi do wielkich tragedii. Morze zabrało nam już bardzo dużo ładu. W tej chwili oprócz prowadzenia dyskusji, jakie przyjąć metody ochrony brzegów morskich, czy plaża ma być, czy ma jej nie być, dostosowawszy to wszystko do możliwości finansowych, musimy to robić. My rzeczywiście mamy co robić i dobrze, że w tym roku jest dużo więcej środków, bo jest to wielki dramat. My to musimy robić, bo po wielu miesiącach sztormu i pogody, która zabiera nam wybrzeże, dochodzi do tragedii. Różne budynki, szkoły często są ulokowane nad klifami, nad plażami, to grozi ich zawaleniem, katastrofami budowlanymi. Pani Minister, tak na przyszłość, to dotyczy także samorządów, możliwości pozyskiwania środków na ochronę brzegów morskich przez samorzady, bo to jest znacznie szerszy problem.

Ja bym miała taką uwagę, pytanie, również do pani minister finansów. Ja oczywiście jestem absolwentką akademii morskiej, ale nie dlatego pytam. Pytam dlatego, że dochodzą do mnie głosy studentów i nie tylko, także kadry, osób, które są niestety zaniepokojone rozdziałem środków. W rozporządzeniu ministra nauki i szkolnictwa wyższego z dnia 9 maja 2008 r. w sprawie zasad podziału dotacji z budżetu państwa dla uczelni publicznych i niepublicznych art. 94 mówi o dotacji, jaką z budżetu państwa otrzymuje uczelnia publiczna. W art. 94 pkt 5 mowa jest o uczelni morskiej i jej zadaniach związanych z utrzymaniem statków szkolnych i specjalistycznych, ośrodków szkoleniowych dla kadr morskich – ja sobie to zapisałam, ponieważ chciałam dokładnie to przedstawić – oraz szkoleniach wojskowych studentów. Jest także załącznik nr 7 do §6 w ramach dotacji, o której mowa w pkt 5, który dotyczy zasad podziału dotacji dla publicznych uczelni morskich na zadania związane z utrzymaniem statków szkolnych i specjalistycznych ośrodków szkoleniowych dla kadr morskich oraz szkolenia wojskowe studentów.

Ustawa budżetowa na 2008 r. dla Akademii Morskiej w Gdyni przewiduje dwie pozycje. Jedna to są zadania dydaktyczne, druga to jest pomoc materialna dla studen-

tów. Brakuje tu trzeciego filara, mianowicie nie ma pozycji dotyczącej utrzymania statków. Ja próbowałam się w tym zorientować. Takiego funduszu do tej pory nie było, ale jest nowa ustawa, która obowiązuje od stycznia 2007 r. Z tego, co rozumiem, aby można było zrealizować pkt 3 według art. 5, to minister infrastruktury musi zwrócić się do pani minister finansów o to, aby takie środki zagwarantować i zaplanować fundusz dotyczący remontu statków czy utrzymania statków przez akademie morskie.

Mam teraz pytanie do pani minister zajmującej się gospodarką morską. Aby wyodrębnić trzeci filar w celu utrzymania statków, a chodzi między innymi o Dar Młodzieży, ministerstwo właściwe do spraw gospodarki morskiej wyodrębniło bez podstawy prawnej i merytorycznej pewną część środków, a jest to aż 24% części dydaktycznej Akademii Morskiej w Gdyni, założyliście państwo, że jest to trzeci filar i podzieliliście go według załącznika nr 7, posiłkując się załącznikiem nr 1 do art. 94. Załącznik nr 7 jednak mówi, iż należy to dzielić na trzy filary i dwa pierwsze mają być dzielone proporcjonalnie do liczby studentów kształconych według międzynarodowej konwencji ST-CW, a więc dotyczy to studentów stacjonarnych i niestacjonarnych, a państwo jako ministerstwo podzieliliście to tylko proporcjonalnie do liczby studentów stacjonarnych i tym sposobem zabraliście państwo 2,5 miliona ze środków dydaktycznych, po czym przekazaliście je na fundusz, w którym w ogóle takie środki nie powinny się znaleźć. W dodatku ten manewr zrobiono teraz, pod koniec października, kiedy kończy się rok budżetowy, kiedy zostały przedsięwzięte pewne inwestycje. Mało tego, część środków została już wydana, a na dodatek są to środki przeznaczone na utrzymanie uczelni, bo one dotyczą również na przykład remontów, taki jest zapis w ustawie.

Jak państwo widzicie rozwiązanie tego problemu w kontekście niejako złamania dyscypliny budżetowej? Przecież nie można środków z dydaktyki przeznaczać na jakiś fundusz, który powinien być wyodrębniony zupełnie inaczej, i nie można uczelni morskiej pozbawiać 24% budżetu, 24% środków pod koniec roku, w sytuacji gdy te środki de facto są już wydane. Dla mnie to jest niezrozumiałe. W związku z tym ja bardzo bym prosiła o odpowiedź w tej sprawie na piśmie. Przed nami debata budżetowa, a ja chciałabym być rzetelna, nie gołosłowna, dlatego prosiłabym o jakiegokolwiek informacje na ten temat. Ja zwróciłam się z oficjalnym pismem w tej sprawie również do akademii, z pytaniem, jak to wygląda, bo nie chciałabym tu wydawać jakichś wyroków.

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Jasne.)

Jeżeli chodzi o sam budżet, to on z tym wyjątkiem jest OK. Oczywiście zawsze chcielibyśmy więcej. Niemniej jednak ja mam też pytanie o to, jak ja jako senator mogę działać, czy ja muszę złożyć poprawkę, jak można doprowadzić do tego, żeby nie zabierano tych środków uczelni. Akademia Morska w Gdyni ma więcej studentów niż szczecińska, a w ten sposób wprowadza się również konflikt między akademią szczecińską a gdyńską. Nie można zabierać środków akademii, która w tej chwili jest ewidentnie pokrzywdzona. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo pani senator za bardzo szczegółową ocenę budżetu w części „Gospodarka morska”. Wszyscy cieszymy się z tego, że na przyszły rok na rzecz gospodarki morskiej zostały przeznaczone znaczne pieniądze, szczególnie na ochronę brzegu morskiego. Ja myślę, że na to bardzo szczegółowe pytanie to zgodnie z sugestią pani senator poprosimy o odpowiedź na piśmie.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Do pani minister właściwej do spraw gospodarki morskiej. Chodzi o to, żeby tę sprawę wyjaśnić tak, aby ewentualnie w przyszłości można było podjąć jakieś inne działania.

Nie wiem, czy pani minister chce się króciutko ustosunkować do tych uwag czy tej jednej uwagi pani senator. Tak jak mówię, nie chciałbym, żebyśmy wszczynali dyskusję, bo jest to szczegółowa sprawa, wymagająca pewnie jakiegoś odrębnego wyjaśnienia, tak aby tu nie dochodziło do takich nieprawidłowości czy wątpliwości. Teraz odnosimy się do budżetu na przyszły rok i to jest niejako najistotniejsza sprawa.

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Anna Wypych-Namietko:**

Tak, oczywiście, jeśli chodzi o podział dotacji na rok 2008, to pani senator zostanie uzasadnienie na piśmie. Proszę pamiętać, że jest jeszcze druga uczelnia, która też ma swoje stanowisko w tej sprawie, a liczby studentów w tych akademiach są równe, studentów zaocznych i stacjonarnych. Wszystko zależy od tego, czy bierzemy pod uwagę liczbę studentów stacjonarnych, czy wszystkich razem, wtedy wychodzą nam różnice. Jeśli zaś...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie ma znaczenia, nie ma...

(Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: To STCW...)

Tak, ale nie mogę w przypadku jednej uczelni wziąć pod uwagę tylko studentów stacjonarnych, a w przypadku drugiej wszystkich. Muszę przyjąć te same kryteria jako współczynnik.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Oczywiście, jak najbardziej. Tu był właśnie problem.

Zaś nasze starania, żeby pani minister finansów widziała specyfikę uczelni morskich, ich dodatkowe potrzeby zarówno w zakresie utrzymania statków, jak i ośrodków, wszystkich symulatorów, laboratoriów, które są bardzo kosztowne, będziemy czynili i już – mam nadzieję – udaje nam się to w jakiś sposób przekazywać. Oczywiście budżet jest po prostu budżetem i wszystkiego na raz nie udaje się wypracować.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Pani Minister, a czy w przyszłym roku te sprawy nie budzą już wątpliwości?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Anna Wypych-Namietko: Będziemy się starali.)

Czy one są wyjaśnione, uzgodnione...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Anna Wypych-Namietko: Oczywiście.)

...i ta sprawa, o której mówiła pani senator...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Anna Wypych-Namietko: Tak jest.)

...dotyczy raczej roku bieżącego niż roku przyszłego?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Anna Wypych-Namietko: Tak jest.)

Ja myślę, że w tej sytuacji chyba pani senator...
(*Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: Jeśli mogę...*)
Proszę bardzo.

Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk:

Pani Minister, Akademia Morska w Gdyni ma więcej studentów, a z mojej wiedzy wynika, że wzięliście państwo pod uwagę tylko studentów stacjonarnych, dlatego prosiłam o odpowiedź na piśmie. Gdyby tak było, to by oznaczało, że popełniście państwo błąd. Nie mogę się również zgodzić z tym, że zabieracie państwo środki dydaktyczne na coś, co powinno być zupełnie innym filarem w budżecie. No na to...

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Pani Senator, ja myślę, że tutaj pani minister...
(*Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: Ja wiem, ale...*)
Po prostu chodzi o to, że to są...
(*Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: Dobrze, przepraszam, ale jako członek komisji mam prawo się dowiedzieć...*)
Oczywiście, tak.
Proszę bardzo.

Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk:

Panie Przewodniczący, proszę przykładać równą miarę do wszystkich.
(*Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Staram się równą miarę...*)
Zaoszczędziliśmy czterdzieści minut, więc pięć minut nie zbawi.
(*Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Jasne.*)
(*Poruszenie na sali*)
W związku z tym chciałabym uzyskać odpowiedź na piśmie i to jak najszybciej, ponieważ my zaczynamy tę debatę w przyszłym tygodniu. Ja chciałabym wiedzieć, jaką mam podjąć decyzję, bo nie chciałabym, żeby uczelnia gdyńska została pozbawiona tych środków. Zależy mi na tym, abym miała możliwość złożenia stosownych poprawek. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo pani senator.
Czy są jeszcze ze strony senatorów pytania do pani minister w sprawie części „Gospodarka morska”? Nie ma.
W takim razie dziękujemy za informacje na temat tej części.
Przystępujemy do omówienia następnej. Jeszcze raz poprosimy panią minister, bo pani także będzie informowała nas o części 39 „Transport” oraz o planach finansowych Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej i Transportowego Dozoru Technicznego. Tak?
(*Głos z sali: A część 26?*)
(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Anna Wypych-Namiołko: Pani Przewodniczący, może zaczniemy od części 26 „Łączność”.*)

Aha, przepraszam, najpierw część 26 „Łączność”. Tak?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Anna Wypych-Namietko: Tak.*)

Pani minister przedstawi nam również „Łączność”.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Anna Wypych-Namietko:*

Tak jest.)

Dobrze, zaczynamy od „Łączności”.

Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Anna Wypych-Namietko:**

Jeśli chodzi o dochody ogółem, to w planie na 2009 r. są one takie same jak na rok 2008, bez zmian, po 50 tysięcy zł. Dochody planuje się w dziale 752 „Obrona narodowa” z tytułu sprzedaży składników majątkowych bezzwrotnie zwalnianych z rezerw państwowych.

Jeśli chodzi o wydatki, to w projekcie ustawy na realizację zadań przygotowujemy prawie 18 milionów zł, to jest zaledwie 80%, ponieważ kończy się realizacja programu „Rozwój telekomunikacji i poczty w dobie społeczeństwa informacyjnego”.

W dalszej części będą omawiane działy „Transport i łączność” oraz „Administracja”. W dziale „Transport i łączność” przewiduje się wydatki związane z dotacją do przesyłek pocztowych ustawowo zwolnionych z opłat itd., przesyłek dla ociemniałych. Są to w sumie nieduże kwoty. Następnie są zadania z zakresu telekomunikacji. Jest tu wzrost, w sumie 124%, ale to też jest niewielka kwota, bo 310 tysięcy zł.

Jeśli chodzi o „Administrację publiczną”, to wydatki zostały zmniejszone do 88%. Na wydatki bieżące przewidziane jest 14,5 miliona zł. Wynagrodzenia wraz z pochodnymi wynoszą dzisiaj...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Dalej są składki dla organizacji międzynarodowych i tego typu sprawy, generalnie nie są to duże kwoty.

Jeśli chodzi o wydatki w dziale „Obrona narodowa”, to zaplanowano kwotę 1 miliona 148 tysięcy, co stanowi 146% w stosunku do ustawy budżetowej z 2008 r. Krótko i na temat. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo za tę informację.

Bardzo proszę, czy są pytania ze strony senatorów?

Pan senator Iwan.

Senator Stanisław Iwan:

Ja mam pytanie dotyczące działu 750. Widzimy, że planowane wydatki rzeczywiście są na poziomie niższym, to jest 88% tego, co było w ubiegłym roku, a nie sądzę – zresztą chciałbym, żeby pani minister o tym powiedziała – aby wynagrodzenia były na poziomie ubiegłego roku. A może są niższe? Gdzie są te oszczędności? Wychodzi na to, że być może one są w pozostałych wydatkach bieżących, związanych z utrzymaniem i działalnością urzędu. Nie mam danych z ubiegłego roku, ale gdzieś te oszczęd-

ności musiały być zrobione. Nie sądzę, żeby w stanie osobowym nastąpiły jakieś ograniczenia. Prosiłbym o jakiś komentarz.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę panią minister o udzielenie odpowiedzi na to pytanie.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury

Anna Wypych-Namiołko:

Możemy w szczegółach na piśmie odpowiedzieć, w jaki sposób to się układa, ale oszczędność w dziale „Administracja publiczna” może się wiązać tylko i wyłącznie z reorganizacją, są to oszczędności wynikające ze struktur.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czy są jakieś inne pytania do pani minister dotyczące tej części? Nie ma. W takim razie dziękujemy.

Przystępujemy do omawiania ostatniej dla nas części budżetu, jest to część 39 „Transport”, oraz planów finansowych Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej i Transportowego Dozoru Technicznego.

Bardzo proszę panią minister.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Anna Wypych-Namiołko: Pani Przewodniczący, Wysoka Komisjo, bardzo bym prosiła o zgodę na przekazanie głosu pani dyrektor Departamentu Budżetu, ponieważ...)

Proszę bardzo, oczywiście.

Bardzo proszę, Pani Dyrektor.

Dyrektor Departamentu Budżetu

w Ministerstwie Infrastruktury

Ewa Szczepańska:

Dziękuję bardzo.

W części 39 „Transport” dochody planuje się w wysokości 31 milionów, co stanowi 42% poziomu bieżącego roku. Wynika to głównie ze zmiany uwarunkowań prawnych dotyczących sposobu finansowania Urzędu Lotnictwa Cywilnego. Do tej pory Urząd Lotnictwa Cywilnego otrzymywał wpłaty w wysokości nieprzekraczającej 10% przychodów PAŻP. Obecnie prognozowana wpłata na 2009 r. jest znacznie mniejsza niż na rok 2008, jest to tylko 29%. Ta forma finansowania wynika z rozporządzenia Komisji Europejskiej i z rozporządzenia ministra infrastruktury w sprawie uiszczania wpłaty na rachunek dochodów budżetu państwa. To jest niejako zasadnicza różnica.

Największe dochody w tej części dotyczą rozdziału „Drogi publiczne krajowe”, oczywiście oprócz ULC. Główne źródła dochodów to są wpływy ze sprzedaży drewna, destruktu, jakichś części składników majątkowych, najmu, dzierżawy lokali, a także z tytułu naliczonych odsetek na rachunkach akredytywy. To tyle w skrócie, jeśli chodzi o dochody.

Jeśli chodzi o wydatki budżetowe, to na rok 2009 planuje się środki w wysokości prawie 13 miliardów 600 milionów zł, co oznacza wzrost o 15,6%. Jeśli chodzi o dział „Transport i łączność”, to mamy tu niemal taki sam wzrost, bo na poziomie 15,7%. Kwota planowana to 13 miliardów 470 milionów. Może wymienię główne tytuły. To są dotacje przedmiotowe do ustawowych ulg taryfowych – kwota 380 milionów, w roku bieżącym jest to 370 milionów, dotacje do przewozów międzywojewódzkich i międzynarodowych – kwota 240 milionów, dokładnie na poziomie z roku 2008, dotacje jako rekompensata zaległych zobowiązań PKP Przewozy Regionalne z tytułu wykonywania przewozów pasażerskich w latach 2001–2004 – kwota 777 milionów zł, to wynika oczywiście z zapisów ustawowych.

Jeśli chodzi o infrastrukturę kolejową, to mamy tu środki w wysokości prawie 1 miliarda 25 milionów z samej akcyzy, gdy dodamy pozostałe źródła, to ogółem jest to kwota 1 miliarda 183 milionów zł. Z tego na utrzymanie i remonty infrastruktury kolejowej przypada 680 milionów zł, jest to znaczny wzrost w stosunku do roku 2008. Na dotacje na realizację zadań inwestycyjnych na liniach kolejowych o państwowym znaczeniu zaplanowana jest kwota 344 milionów 940 tysięcy zł, są to środki czysto budżetowe. Przy tej okazji muszę dodać, że zgodnie z ustawą o komercjalizacji i restrukturyzacji przedsiębiorstwa PKP dochodzi jeszcze 477 milionów zł, więc ta kwota rośnie do ponad 800 milionów.

Jeśli chodzi o drogi publiczne krajowe, to wydatki w tej części na te cele na 2009 r. zaplanowano w wysokości niemal 11 miliardów zł, co oznacza wzrost o prawie 19%.

Wydatki bieżące pochłaniają 1 miliard 200 milionów, wydatki majątkowe – ponad 5 miliardów, wydatki na finansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej – 3 miliardy 700 milionów. W tym opracowaniu, które państwo macie, szczegółowo jest opisane, jakie to są odcinki dróg, jakie zadania, więc nie będę może wszystkiego odczytywała.

Kolejna pozycja w części 39 dotyczy urzędów żeglugi śródlądowej. Przewidziane są środki na wydatki na funkcjonowanie ośmiu urzędów, zaplanowana jest tu kwota 4 milionów zł. Przypomnę, że do podstawowych zadań urzędów należą zadania z zakresu administracji, czyli nadzór nad bezpieczeństwem, inspekcja, kontrola przestrzegania przepisów.

Jeśli chodzi o Inspekcję Transportu Drogowego, to na funkcjonowanie Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego zaplanowano środki w wysokości 10 milionów 417 tysięcy. Na funkcjonowanie Urzędu Lotnictwa Cywilnego przeznaczono prawie 51 milionów zł. Chciałabym też nadmienić, że w rozdziale „Pozostała działalność” zaplanowane są środki dla Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej w wysokości 5 milionów 619 tysięcy zł na sfinansowanie kosztów związanych z zapewnieniem służb żeglugi powietrznej.

Jeśli chodzi o administrację, to środki zostały zaplanowane w wysokości 102 milionów zł. Są to środki przeznaczone dla centrali ministerstwa i dla Centrum Unijnych Projektów Transportowych.

W dziale „Szkolnictwo wyższe” zaplanowaliśmy środki z przeznaczeniem na dotację podmiotową dla uczelni kształcących personel lotniczy dla lotnictwa cywilnego. Pierwotnie zaplanowana przez nas kwota została zwiększona o 600 tysięcy zł, w Sejmie przyjęto poprawkę, stanowiącą o przeniesieniu środków z „Administracji publicznej” do „Szkolnictwa wyższego”. Była tu kwota 3 milionów 400 tysięcy, a teraz jest więcej, zaraz powiem, bo to jest kwota pierwotna, tak, teraz są to ponad 4 miliony.

(Głos z sali: 4 miliony.)

4 miliony 8 tysięcy. Były 3 miliony 408 tysięcy, ale została wniesiona poprawka. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękujemy bardzo pani dyrektor za tę informację.

Proszę bardzo, czy ze strony senatorów są pytania do tej części budżetu?

Senator Kogut.

(Senator Stanisław Kogut: Nie byłbym sobą.)

Proszę bardzo.

Senator Stanisław Kogut:

Pani Dyrektor, pierwsza sprawa to fakt, że te środki, jeśli chodzi o utrzymanie bieżące, to znowu tak strasznie nie wzrosły, bo do 680 milionów zł. Akurat, wie pani, ja czytałem wczoraj gazetę, czytałem „Dziennik”, nie chcę przedłużać, ale gdy się mówi, że wokół autostrad można zlikwidować regres gospodarczy, to tu dziś napisałem ogromny protest – mówię o tym dlatego, że jest pani minister Suchocka – bo wokół kolei, wokół budowy dróg, wykorzystania środków unijnych, 6,7 miliarda euro, naprawdę można zlikwidować regres gospodarczy. Pani Minister, ja już któryś rok z rzędu, obojętne, jaki to jest rząd, składam i będę składał wniosek, żeby dać 2 miliardy zł na bieżące utrzymanie. Po co? Po to, żeby obniżyć stawki dostępu. Dzięki temu nie będą padały firmy spedycyjne, ino autentycznie dostosujemy się do stawek unijnych. To tyle. Nie chcę przedłużać, ale ja mam swój pogląd na sprawy budżetowe. Nie chcę pytać, gdzie marszałkowie mają pieniądze na przewozy regionalne. Gdy w sytuacji regresu podaje się wzrost 0,7 z CIT, to dla mnie to jest totalna klęska. Nie będę na ten temat zabierał głosu. Mam tylko jeden apel do pani minister, żeby rozważyć przekazanie tych 2 miliardów zł na naprawy bieżące po to, żeby faktycznie była możliwość obniżenia stawki dostępu. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo panu senatorowi.

Jeszcze senator Jurcewicz.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Szanowni Państwo, Pani Minister, ja mam następujące pytanie. Według ostatnich informacji zostały usamorządowione koleje regionalne. Czy w jakimś zakresie znajdzie to odzwierciedlenie w budżecie państwa? Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, Pani Minister. Czy może pani dyrektor?

Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Anna Wypych-Namietko:**

Sprawa przekazywania kolei regionalnych do województw to jest temat, który jeszcze... Może pani minister finansów...

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Ja wiem, że marszałkowie dopiero, że tak powiem, uzgadniają tę kwestię.

(Senator Stanisław Kogut: ...wczoraj podpisali...)

Proszę bardzo, pani minister Suchocka.

(Senator Stanisław Kogut: Wczoraj to podpisano.)

Tak, wczoraj było spotkanie marszałków i uzgodniono...

(Senator Stanisław Kogut: Słuchajcie senatora kolejarza, który jest przeciwko.)

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Dziękuję.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Rada Ministrów podjęła uchwałę, w której deklaruje, jakie działania zostaną podjęte...

(Senator Stanisław Kogut: Deklaruje?)

...bo Rada Ministrów niestety nie może zobowiązać się do tego, że Sejm podwyższy udziały w CIT, Rada Ministrów deklaruje, że przygotuje projekt ustawy. Podam przykład. Jest już podpisana, została właśnie przyjęta uchwała, która mówi o tym, jakie działania zostaną podjęte, ile środków zostanie przeznaczonych na współfinansowanie programów unijnych z budżetu państwa, ile środków dostaną Przewozy Regionalne z programu „Infrastruktura i środowisko”, jakie będzie finansowanie z Funduszu Kolejowego i jakie w związku z tym nastąpią zmiany ustawowe, żeby Fundusz Kolejowy był zasilany środkami w wystarczającej wysokości, czyli aby przejęcie finansowania Przewozów Regionalnych z Funduszu Kolejowego nie uszczupliło środków tego funduszu tak, by nie było możliwości finansowania innych zadań.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo za tę odpowiedź.

Jeszcze pan senator Kogut?

(Senator Stanisław Kogut: Tak, bo nie mogę pozostać bez odpowiedzi pani minister...)

Panie Senatorze, ale pan mówił, że pan nie oczekuje odpowiedzi...

(Senator Stanisław Kogut: Przepraszam, ja mówię o budżecie...)

Proszę bardzo.

Senator Stanisław Kogut:

Panowie Senatorowie! Państwo Drodzy!

Musicie wiedzieć jedno: kolej reformuje się sama od kilkadziesiąt lat. Ja pani minister powiem, że nie wierzę w te obietnice i obietnice. Wczoraj doszło do podpisania tego z samorządami. Osobiście uważam, że to jest wola samorządów, ale twierdzą, że to jest najgłupszy pomysł, jaki kiedykolwiek był. Pani Minister, może nie dotarli do pani, ja wiem, że pani darzy ogromnym szacunkiem kolejarzy i mnie też, ale prawda jest taka. Kiedy prowadzone było oddłużanie kolei regionalnych, to minister finansów – pani o tym wie – zagwarantował 2 miliardy zł dla PLK. A jak to się odbywało? Za pomocą akcji Skarbu Państwa. Teraz PLK musi oddać akcje i Przewozy Regionalne też, żeby przeprowadzić to usamorzadowanie. Naprawdę, nie ciągnijmy tych tematów. Ja pani dam na piśmie, w jaki sposób to się odbywało, ale przynajmniej nie okłamujmy społeczeństwa i kolejarzy. Ja czekam cierpliwie, aż przyjdzie taki moment jak w świętokrzyskim, że w podlaskim przestaną jeździć pociągi. Nie będę tego ciągnął, a jeśli ktoś mnie pyta, to ja jako kolejarz mam naprawdę dużo, dużo odpowiedzi. Chciałbym, żebyśmy wiedzieli, że wczoraj pan minister Grabarczyk podpisał porozumienie o usamorzadowaniu, ale bez pieniędzy, bez pieniędzy, Szanowna Pani Minister.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo panu senatorowi za ten komentarz.
Pan senator Jurcewicz.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Szanowni Państwo, ja jednak wierzę w to, co mówi pani minister, a kolejarze nie są jedyną grupą społeczną w tym państwie. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

(Senator Stanisław Kogut: Kolejarze też płacą podatek, jak są dla wszystkich, to dla kolejarzy też, Panie Senatorze.)

Proszę państwa, cały czas mówimy o budżecie na rok przyszły. Prawda? Może pani minister, może tak, wprowadzić zgłaszał się jeszcze pan senator Woźniak...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze.

Proszę bardzo, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Przewodniczący, ja nie mogę tego tak zostawić. Z budżetu państwa zostaną przekazane 2 miliardy żywą gotówką. 1 miliard 300 milionów...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Panie Senatorze...)

...już w tym roku zostało przekazane, a 700 milionów jest w budżecie na rok 2009. Co się dzieje dalej, kto komu i co zamienia na akcje, to ja już nie wiem, bo ja

nie jestem od tego, co się dzieje w PKP, ale ja wiem, co wypłaciliśmy z budżetu żywą gotówką, Panie Senatorze, naprawdę.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Ja myślę, że może...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Panie Senatorze...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Panie Senatorze, ja też miałem okazję rozmawiać z jednym z marszałków, który mówił o tym, że to jest wielka szansa na rozwój kolei, ale – tak jak mówiłem – dzisiaj nie będziemy tej sprawy rozstrzygali.

Jeszcze pan senator Woźniak ma pytanie dotyczące budżetu w części 39.

Proszę bardzo.

Senator Henryk Woźniak:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Myślę, że to pytanie będzie się odnosiło się do części 39. W tej części, jak widzę, jest budżet Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego. Ja chciałbym zadać pytanie takiej natury. Jest przygotowywany program jednolitego nadzoru nad prędkością na drogach, umownie mówimy o fotoradarach. Ja nie widzę wydatków zapisanych na to w budżecie. Ten program miał być w znacznej mierze, tak przynajmniej wynikało z zapowiedzi, finansowany ze środków unijnych. Czy tak jest, a w związku z tym nie ma potrzeby zapisywania tego w budżecie, czy też ten program nie jest jeszcze na tyle dojrzały, by pojawił się w projekcie budżetu na rok 2009? Myślę, że bez względu na to, czy miałyby to być finansowane z własnych dochodów, czy też ze środków unijnych, zapis w budżecie powinien się pojawić. Niepokoi mnie to, że tego nie widzę. Być może ja tego nie widzę, a to gdzieś jest.

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Czy pan senator uważa, że powinna być wpisana w budżecie...)

Nie, nie. Ja zadaję pytanie, czy te...

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: ...pozycja jak radary, zakup radarów?)

Panie Przewodniczący, ja zadaję pytanie, czy ten program jest przygotowany, czy też nie, skoro nie widać go w budżecie. A może jest tak, że ja go nie dostrzegam.

(Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Jasne.)

Prosiłbym o informacje na ten temat.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Jasne. Dziękuję bardzo.

Pani Minister, czy w tej sprawie...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Anna Wypych-Namietko:

Panie Przewodniczący, Wysoka Komisjo, bardzo proszę o udzielenie krótkiej odpowiedzi pana Piotra Zakrzewskiego, dyrektora generalnego Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego.)

Proszę.

**Dyrektor Generalny Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego
Piotr Zakrzewski:**

Chciałbym powiedzieć, że to nie jest błąd, że tych zapisów nie ma w ustawie budżetowej. Są prowadzone równoległe prace legislacyjne, chodzi o zmianę ustawy o drogach publicznych, i tam są te zapisy. Jest również prawdą, że znaczna część tego programu, przygotowanie tego programu zostanie sfinansowane ze środków Unii Europejskiej. Tak że to nie jest błąd, to są zamierzone równoległe działania legislacyjne.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
(*Wypowiedzi w tle nagrania*)
Jeszcze pan senator Kogut.

Senator Stanisław Kogut:

...a to dlatego, że pan dyrektor podpowiada fałszywie, a ja jako senator nie mogę sobie pozwolić na jakąś nitkę kłamstwa, na to, żeby ktoś myślał, że ja mówię nieprawdę. Chciałbym jako pracownik kolei, jako długoletni związkowiec pani minister powiedzieć: pamiętam poziomy zadłużenia kolei i faktycznie nominalny wzrost zobowiązań w roku 2008 był na kwotę 1 miliarda 960 milionów zł. Chciałbym też powiedzieć, co się na to składa, żeby panowie senatorowie nie mieli cienia wątpliwości. Sprawa pierwsza to uzyskanie pożyczki w kwocie 1 miliona 383...

(*Głos z sali: 1 miliarda.*)

...1 miliarda 383 milionów od Skarbu Państwa reprezentowanego przez ministra finansów na podwyższenie kapitału zakładowego PLK SA i przekazanie tej kwoty wyżej wymienionej spółce. Zobowiązanie wraz z odsetkami zostanie spłacone w grudniu 2008 r. poprzez przekazanie udziałów spółki PKP Przewozy Regionalne oraz części akcji PLK SA. Nie będę więcej mówił, ale dochodzi tam jeszcze Cargo, lokomotywy, poprzez obniżenie kapitału, to jest to, o czym mówiłem, że to był manewr, bo faktycznie te części zostaną przekazane marszałkom na plenarnym posiedzeniu. Pani Minister, jeżeli ktoś chce zabierać głos na temat kolei, to niech się bardzo dobrze przygotowuje, bo Kogut jest merytoryczny, przygotowany przez trzydzieści lat.

Teraz sprawa podstawowa...

(*Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Panie Senatorze, te pieniądze nie zostały przekazane?*)

Przepraszam, ale to dotyczy budżetu.

(*Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Te pieniądze zostały przekazane czy nie zostały przekazane?*)

Przepraszam, pan popatrzy, jaki był manewr. Następna sprawa...

(*Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina: Czy pieniądze zostały przekazane?*)

Przekazane, ale spłaca to PKP SA, oto jest zadłużenie. Państwo Drodzy, następnie był kredyt...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Niech pan, Panie Senatorze, nie próbuje manipulować. Panowie, to był taki ruch, że do tego jeszcze kredyt był wzięty w euro, prawie 104 miliony euro na spłatę

części zobowiązań zagwarantowanych w 2009 r. Naprawdę, ja lubię rozmawiać o konkretach, a nie o pewnej fikcji. Ja podaję argumenty. Proszę obalić moje argumenty.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Panie Senatorze, pan jest tu senatorem...

(*Senator Stanisław Kogut: Przepraszam bardzo, jeśli pan dyrektor chce zabierać głos, to niech się przygotuje do dyskusji.*)

Panie Senatorze, tyle że pan tutaj jest senatorem, a nie kolejarzem.

(*Senator Stanisław Kogut: Przepraszam, mówię jako senator.*)

Panie Senatorze, pan tutaj nie jest także związkowcem, pan jest senatorem.

(*Senator Stanisław Kogut: Przepraszam...*)

Reprezentuje pan tutaj całą Polskę, a nie tylko związki zawodowe kolejarzy.

(*Senator Stanisław Kogut: Przepraszam, ja tu wypowiadam się jako senator i nie życzę sobie, żeby pan przewodniczący zwracał mi uwagę. Nie życzę sobie.*)

Dobrze, ale to pan senator powiedział, że wypowiada się pan jako kolejarz i związkowiec.

(*Senator Stanisław Kogut: ...jako rządzący.*)

Pani Minister, proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Przewodniczący, ja poproszę, żebyśmy się cofnęli do 2007 r. albo do początku 2008 r., kiedy w Senacie była poprawiana ustawa budżetowa. Chciałabym przypomnieć, że w trakcie prac parlamentarnych zamienialiśmy dotację do PKP na pożyczkę, żeby można było przeprowadzić operację oddłużenia Przewozów Regionalnych. Operacja była taka. Środki, które były przewidziane na pożyczkę dla PKP na przeprowadzenie niejako całego procesu restrukturyzacji, zostały zamienione na dotację dla Przewozów Regionalnych na oddłużenie. A żeby była podstawa prawna do oddłużenia, to uznano, że środki z tytułu ulgowych przejazdów, które kiedyś się należały, a nie zostały zapłacone, trzeba wypłacić i to jest odszkodowanie. Takie odszkodowanie, w sumie ponad 2 miliardy zł, zostało rozłożone na rok 2008 i rok 2009. W roku 2008 z budżetu państwa została przekazana dotacja w wysokości 1 miliarda 380 milionów zł, w roku 2009 przekazemy dotację w wysokości 777 milionów zł i kwestia zadłużenia w tej sytuacji zostaje zlikwidowana.

Równocześnie wprowadziliśmy instytucję pożyczki. Instytucja pożyczki była podzielona tak: 1 miliard 380 milionów w roku 2008, a 477 milionów w roku 2009. PKP ma nam spłacić pożyczkę udziałami, a za te pieniądze PKP ma dokapitalizować PLK. Taka operacja w trakcie prac parlamentarnych nad projektem ustawy, która to umożliwia – ja nie pamiętam, jak ta ustawa się nazywa...

(*Głos z sali: O komercjalizacji i restrukturyzacji...*)

...ustawy o komercjalizacji i restrukturyzacji została przeprowadzona. To zostało zrobione. Narysowaliśmy obieg, pokazaliśmy, jak te pieniądze krążą.

Tak że ja absolutnie w żaden sposób, broń Boże, nie chciałam urazić pana senatora, ale chciałam, żebyście mieli państwo świadomość, że budżet się z tego wywiązał i się wywiązuje. Daliśmy pożyczkę, bo to była jedyna prawnie dopuszczalna forma

przekazania tych pieniędzy. Nie możemy dać dotacji, w związku z tym wzięliśmy udziały jako spłatę pożyczki. Zresztą te udziały prześlemy samorządowi.

(Senator Stanisław Kogut: Bo inaczej nie byłoby usamorządowania w Polsce...)

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Panie Senatorze, te udziały też nie są sprzedawane gdzieś tam nie wiadomo komu, tylko nadal pozostają własnością publiczną, one zostają w gestii samorządu. Ważne jest to, aby senator, który jest szewcem, nie reprezentował tylko szewców, jeżeli jest lekarzem, nie reprezentował tylko lekarzy, ale myślał kategoriami całej Polski. Ta uwaga odnosi się do nas wszystkich, bo czasem bywa tak – a wtedy jest bardzo niedobrze – że szewcy mówią tylko o szewcach, a piekarze o piekarzach. Myślę tu też o sobie, o wszystkich myślę, bo czasami tak się u nas dzieje. Na szczęście nie mówię tu o kolejarzach, bo kolejarze myślą o całej Polsce.

(Senator Stanisław Kogut: Dziękuję.)

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze inne uwagi dotyczące budżetu w tych częściach, które są nam właściwe?

Pan senator Woźniak. Pytanie dotyczące części 39. Tak?

Proszę.

Senator Henryk Woźniak:

Tak, Panie Przewodniczący. Dziękuję bardzo.

Chciałbym zapytać o taką sprawę. Na stronie 46 materiałów jest bardzo lakoniczna informacja o poprawie bezpieczeństwa ruchu drogowego. Nie muszę uzasadniać, wszyscy doskonale wiemy, prawie sześć tysięcy ofiar śmiertelnych na drogach, jest program bezpieczeństwa ruchu drogowego. Mnie trochę zaskakuje to, że w tym opracowaniu jest jedno zdanie bez jakiegokolwiek kwantyfikacji tego przedsięwzięcia. Czy jest progresja? Czy wymienione są jakiejkolwiek zadania? Czy ktoś z generalnej dyrekcji mógłby ewentualnie powiedzieć, czy wydatki planowane na ten cel są satysfakcjonujące? Prosiłbym o dwa słowa komentarza.

Na poprzedzającej stronie, na stronie 45 opracowania w drugim punkcie jest informacja o tym, że realizowane będą wzmocnienia na odcinkach dróg krajowych i wymienionych jest tu wiele numerów dróg krajowych. Nie widzę dróg o nrach 22 i 24, a wiem, że były przynajmniej deklaracje na poziomie oddziału generalnej dyrekcji wzmocnienia drogi nr 24 z Poznania do granicy państwa w Kostrzynie w okolicach Skwierzyny, tam droga jest pozałamywana, oraz drogi nr 22 od granicy w kierunku na Gdańsk w rejonie Strzelec Krajeńskich. Wiem, że przygotowana jest dokumentacja. Mówię o tym w kontekście niepokoju, jaki wywołują informacje o tym, że środki planowane na rozbudowę dróg nie są wykorzystywane, a jednocześnie w oddziałach dyrekcji generalnej są dokumentacje, które można byłoby wprowadzać do realizacji, ogłaszać przetargi itd. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czy pani minister może się ustosunkować do tego zapytania pana senatora? Chodzi o drogę nr 22 przez Kostrzyn do granicy.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Anna Wypych-Namiołko: Dobrze.)

Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Anna Wypych-Namiołko:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Ponieważ my przeprowadziliśmy małe konsultacje z generalną dyrekcją, to szczegółowe ustosunkowanie do sprawy dróg wymienionych przez pana senatora prześlemy na piśmie. Zostanie przedstawiona również kwota na poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego, ponieważ...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie, nie jest tak. Tak że ustosunkujemy się do tego na piśmie. To są drobne kwoty w stosunku do miliardów, które mamy, że tak powiem, w...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Jeszcze pan senator Jurcewicz.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Króciutko. Szanowna Pani Minister, ja popieram stanowisko pana przewodniczącego, ja też z ogromnym trudem przyjmuję to, że nie słyszę nic na przykład o obwodnicy Kłodzka czy o drodze nr 22. Ja to szanuję, ale przy okazji tworzenia budżetu myślny jednak kategoriami, o których mówił pan przewodniczący. Dziękuję bardzo.

Senator Henryk Woźniak:

W takim razie ja protestuję, Panie Przewodniczący, bo to nie ja pisałem ten materiał i tu są wymienione drogi – może przeczytam – o nrach 8, 10, 1, 2, 4, 7. Jeśli to jest niepotrzebne, to wyrzucmy to do kosza. Protestuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Oczywiście, do każdej części uzasadnienia, do każdej części budżetu możemy zadawać pytania, a nawet powinniśmy, bo trzeba po prostu dokładnie przeanalizować wszystkie uwagi, które zostały zawarte także w uzasadnieniach.

Proszę państwa, w ten sposób wyczerpaliśmy...

Jeszcze pan senator Kogut, jedno pytanie.

Senator Stanisław Kogut:

Ja mam pytanie do pani minister. Jak te 780 milionów, ten niby-zwrot zadłużenia za lata 2001–2002 będzie rozdysponowany? Wszyscy wiemy, że kiedyś było skro-

śne finansowanie, Cargo traciło, bo musiało dokładać do Przewozów Regionalnych. Jak to będzie rozdysponowane? Komu to będzie przyznane? Dla mnie, jak pozostała czapa na Grójeckiej, spółka Przewozy Regionalne, tak nic się nie zmieniło. Jak te pieniądze będą rozdysponowane, do kogo one trafią? Pytam, żebym umiał wytłumaczyć kolejarzom. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czy pani minister Suchocka udzieli nam odpowiedzi?

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Przewodniczący, pieniądze przez ministra infrastruktury zostaną przekazane do PKP PR.

(Senator Stanisław Kogut: Do Przewozów Regionalnych.)

Do Przewozów Regionalnych. A co Przewozy Regionalne zrobią z tymi środkami, to już jest decyzja spółki. Rząd nie będzie w to ingerował.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Panie Senatorze, ja myślę, że pisemnie zapytamy także spółkę o to, w jaki sposób te pieniądze zostaną rozdysponowane. Dobrze?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę państwa, w ten sposób wyczerpaliśmy porządek przewidziany na dzień dzisiejszy. Dziękuję bardzo państwu, paniom minister, panom prezesom i dyrektorom. Dziękuję senatorom.

Proszę państwa, jeszcze raz proszę i przypominam, żeby wszelkie propozycje poprawek składać do jutra do godziny 15.00 w sekretariacie naszej komisji, tak aby Biuro Legislacyjne w godzinach popołudniowych mogło te poprawki opracować. Nad poprawkami będziemy głosowali w piątek rano.

Bardzo serdecznie wszystkim gościom dziękujemy. Dziękuję bardzo. Do zobaczenia, do jutra. Jutro posiedzenie Komisji Gospodarki Narodowej o godzinie 9.00 chyba w sali nr 217, ale ono nie dotyczy budżetu, tylko innych ustaw, które zostały nam przedstawione. Dziękuję bardzo wszystkim.

Zamykam posiedzenie komisji.

(Koniec posiedzenia o godzinie 19 minut 40)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851